8-3
KOVILOOR MADALAYAM
KOVILOOR - 630 307
(NEAR) KARAIKUDI
(PHONE: -496846)
7571
R65(KOV)

பரப்பிரஹ்மணே

லக்ஷண விருத்தி

ஸ்ரீ கோவிலூர் மடம்

ஸ்ரீ சிதம்பர ஞாந தேசிக ரவர்கள் இயற்றிய

செய்யுளும்,

மதுரை

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிக ளவர்கள் இயற்றிய

சம்ஸ்கிருத சுலோகமும்,

திருக்களர்

ஸ்ரீ வீரசேகர ஞாந தேசிக ரவர்கள் பாதசேகரரான

ஸ்ரீ சுப்பைய ஞாந தேசிக ரவர்கள் இயற்றிய

வசநமும்

அடங்கியுள்ளது.

இது

திருப் பூவண மடம்

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகளால்

பரிசோதிக்கப் பெற்று

மதுரை

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிகள் மடாதிபதி

ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிக ளவர்களால்

சென்னை சச்சிதாநந்தப் பிரசிலும், ஆர்யகலா பிரசிலும்

பதிப்பிட்டது.

1923.

ரிஜிஸ்டர்ட் காபிரைட்.] [விலை ரூ. 1—8—0.

8-3

KOVILOOR MADALAYAM
KOVILOOR - 630 307
(NEAR) KARAIKUDI
PHONE:

பரப்பிரஹ்மணே

லக்ஷணா விருத்தி

7571
R65(KOV)

ஸ்ரீ கோவிலூர் மடம்

ஸ்ரீ சிதம்பர ஞாந தேசிக ரவர்கள் இயற்றிய

செய்யுளும்,

மதுரை

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிக ளவர்கள் இயற்றிய

சம்ஸ்கிருத சுலோகமும்,

திருக்களர்

ஸ்ரீ வீரசேகர ஞாந தேசிக ரவர்கள் பாதசேகரரான

ஸ்ரீ சுப்பையா ஞாந தேசிக ரவர்கள் இயற்றிய

வசநமும்

அடங்கியுள்ளது.

இது

திருப்பூவண மடம்

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகளால்

பரிசோதிக்கப் பெற்று

மதுரை

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிகள் மடாதிபதி

ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிக ளவர்களால்

சென்னை சச்சிதாநந்தப் பிரசிலும், ஆர்யகலா பிரசிலும்

பதிப்பிட்டது.

1923.

ரிஜிஸ்டர்ட் காபிரைட்.]

[விலை ரூ. 1—8—0.

பூமிகை.

உலகத்திற் பிறந்த மனிதர்களால் அடையத்தக்கது பிரஹ்மப் பிராப்தி யொன்றே. அதற்குச் சாதநமாகப் பல நூல்கள் உள. அவற்றுள் இவ்விலக்ஷணாவிருத்தியு மொன்றாம்.

இலக்ஷணா—ஆவிருத்தி—பிரஹ்மத்தின் லக்ஷணங்களை அப்பியாசம் செய்தல் எனப் பொருள்படும். கருத்தாலோ பிரஹ்ம நாமாவலி எனவாம்.

இதனை ஸ்ரீ கோவிலூர் ஸ்ரீ முத்திராமலிங்க ஞாந தேசிகர் ஆதீநம் ஸ்ரீ சிதம்பர ஞாந தேசிகரவர்கள் செந்தமிழில் 115 விருத்தப் பாசுரங்களாகச் செய்தார்கள். அதன்பின் ஸ்ரீ கோவிலூர் ஆதீநத்தைச் சார்ந்த ஸ்ரீ அஸ்வத்தேச முனிவர்களது முக்கிய அந்தேவாசியாகிய ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குரு ஸ்வாமிகளவர்கள் சம்ஸ்கிருதத்தில் அநுஷ்டுப் முதலிய சந்தங்களில் 413 சுலோகங்களாகச் செய்தார்கள். அதனைத் தமிழில் வசநமாக மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்று மதுரை, ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிகளின் மடாதிபதி ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிகள், திருக்களர் ஸ்ரீ வீரசேகர ஞாந தேசிகரவர்கள் பாதசேகரரும், நியாய சந்திர வேதாந்த பாஸ்கர மஹா மண்டலேஸ்வரரும் ஆகிய ஸ்ரீ சுப்பைய ஞாந தேசிகேந்திர சுவாமிகளவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள, அவ்வாறே தமிழில் வசநவடிவமாக ஆக்கினார்கள். இம்மூன்றும் திருப்பூவண மடாதிபதி ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகளால் பிழையறப் பரிசோதிக்கப் பெற்று மேற்படி ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிகள் அவர்களால் அச்சிடுவிக்கப்பட்டன.

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குரு ஸ்வாமிகளவர்கள் மீது பாலாநந்த சுவாமிகள் இயற்றிய நிர்க்குண பிரஹ்ம சகஸ்ர நாமமும் அதன் சுலோகமும் இதனோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குரு ஸ்வாமிகள் இயற்றிய நூற்களாவன.

1 பிரஹ்மாநந்த அநுசந்தாந யுக்தி ரத்நாகரம் தமிழ்
2 லக்ஷணாவிருத்தி—சுலோகம்
3 சர்வ வேதாந்த சித்தாந்த சார சங்கிரகம் தமிழ்
4 பஞ்சதசி பதயோஜனி யுரை
5 அசுவத்தநாத சரிதம் தமிழ்

இன்னும்சில உள.

பரப்பிரஹ்மணே நம:

லக்ஷணாவிருத்தி.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
2	29	அபபிரமேயன்	அப்பிரமேயன்
3	3	நிரீந்திரியன்	நிரிந்திரியன்
3	9	நிற்குணண்	நிர்க்குணன்.
	16	ஊர்ஜ	ஊர்ஜம்
	24	அமேஹாபன்	அமேஹயன்.
6	5	வரைவா	வரைவார்.
	11	பாத்முட்	பாதமுட்
	15	ணவையிலொளுதியு	ணவையிலோளுதியு.
41	26	தத்துவங்களுநம	தத்துவங்களும்
42	8	காலலந்	காலந்
	18	பொஙஙனங்	யெங்ஙனங்
	22	சிநமாத்திரக்	சிந்மாத்திரக்
	25	நீரிசுரன்	நிரீசுரன்
43	4	செரிகின்ற	செறிகின்ற
44	8	விளங்க	விளங்கு
45	2	இலேயப்படுதல்	இலயப்படுதல்
46	19	யாசன்	யான்
49	14	விதையரிந்	விதையறிந்
	23	ப்ரியார்ஸவம்	ப்ரியம்ஸவம்
50	22	ஸந்தர்வாஷேய	ஸந்தர்வாஷேய:
51	28	ஶாஸ்தக்ஷி	உத்ஸாக்ஷி
53	6	அபாரமானது	அபாவமானது
	14	ஸ்ரூத	ஸ்ரூத:
	19	எப்போதுமமருத	எப்போதும் மிருத
54	8	களுடைனய, ரிவொ	களுடைய, விரிவொ
	10	ஸாரஸ்வ	ஸாரஸ்வ:
	27	பரமாச்	பரமாகச்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
55	19	அபாயத்தன்மை	அபயத்தன்மை.
56	12	யாதுபயனுவே	யானபயனுவே.
57	20	பாமான்வினை	பரமான்மாவினை
58	7	நிர்விஷயொ	நிர்விஷய:
	18	நிர்வாதிபத்தன்மை	நிர்விஷயத்தன்மை
59	9	காரணஸ்ய	காரண:
	24	காரதந	காரதந:
60	9	ஸம்பந்ரு	ஸம்பந்ரு:
	22	தின்மை	தன்மை
	24	யோதுவினுலும்	யேதுவினுலும்
61	3	ஸஹாஸம்பந்ரு	ஸஹாஸம்பந்ரு:
	10	ஞாநாஞ்ஞானேஞான	ஞாநாஞ்ஞாந
	27	நிவ்ருத்தொ	நிவ்ருத்த:
62	10	அறிவுடைமையை	அறிவுடைமைரூப,
63	1	ஸகாஸ	ஸகாஸ:
	28	முகூச்சு	முடிச்சு
64	3	மாயையாகிப	மாயையாகிய
	13	சுறுதி	சுருதி
	14	பிறழ்ச்சியைவடை	பிரழ்ச்சியையடை
65	12	ஸமோஹ	ஸமோஹ:
67	8	ஸகேராய	ஸகேராய:
69	6	ஸவூமத	ஸவூமத:
70	6	ஸவூராயார	ஸவூராயார:
	9	ஐஐாஓய:	ஸாவாஓய:
24		நிராயார	நிராயார:
71	18	க்ஷுஷி	க்ஷுஷி:
74	7	ஸஹா	ஸஹாது
75	2	பற்றலன	பற்றலென
	17	போலும்செங்கமாகவே	போலுமசங்கமாகவே
76	17	ஸகாரண	ஸகாரண:

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
77	2	நாமாசவுங்	நாமாகவுங்
	11	திவ்யதீரு	திவ்யதிரு
	18	காரணுதிகள்	காரணுதிகள்
	22	இகமவிருத்தி	இதம்விருத்தி
78	5	ஞாணா	ஞாணா:
	18	பஞ்சனு	பஞ்ச
	20	வைசுவானராதியாரும்	வைசுவானராதியரும்.
79	5	வரிவடிணா	வரிவடிணா:
	26	பிராணமயலாற்	பிராணமயனாற்
80	19	மென்னமெய்து	மென்னவெய்து
	23	ணிசவில்சத்	ணிகவில்சத்
	24	பொழுமே	பொழுதுமே
	26	ஸவஹ:	ஸவஹ:
81	14	யாவனென	யானென
	21	ஸவஹாயிஷா ந	ஸவஹாயிஷா ந:
82	13	கவெணா	கவணா:
83	24	கவாரிவிஷ	கவாரிவிஷ:
84	3	பிரவாம்	பிரிவாம்
	12	தால	றால
	25	பிதங்களா	பூதங்களா
85	5	ஸவஹ்காரண	ஸவஹ்காரண:
	23	வ்யூஹ	வ்யூஹம்
86	19	வகைவஸ்துஸாரவெ	வகைவஸ்துஸாரவெ:
87	4	ஸாந	ஸாந
88	1	மேமேபாக	மேலாக
	10	முவில்கரி	மயவில்கரி
	11	யயக	முநிக
89	14	ஸவஹ்கார	ஸவஹ்கார:
90	7	கவெநகாரவொ	கவெநகாரவெ:
91	2	பாசத்தன்கறு	பாசகத்தென்று
	6	வகாரவெ	வகாரவெ:
	28	கவுபா	கவபா

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
92	7	வாரணாமெ-ா	வாரணாய-ஃ
	26	விடுத்தப்	விடுத்துப்
93	2	புரிவஸ்தூ	புரிவஸ்து
	,,	பொருண்	பொருண்
	6	படிமக்	படிகக்
	9	தனி	தனை
	11	வஸு	வஸுஃ
95	11	நிலத்தகைமை	நீலத்தகைமை
	22	பிரபஞ்சமுன்மை	பிரபஞ்சமின்மை
	24	வேண்டும்மென்னிற்	வேண்டுமென்னிற்
	25	முத்தரூலே	முத்காரலே
	27	தயங்களுட	தயங்களுட
96	1	நிஷ வது	நிஷ வஹஃ
97	5	கநாஹாவிஹ	கநாஹாவிஹ
	24	இப்பின்	இப்பியின்
98	25	முலத்தோடு	மூலக்கோடு
99	3	சாரமரிகச்	சாரமாச்
	6	நாநாரூவொ	நாநாரூவஃ
	7	ரூவிண	ரூவிணஃ
	8	வாக்ய த	வாக்ய தஃ
100	1	கஹெஉ	கஹெஉஃ
	11	ரூபமாய்	ரூபமாய
	17	நிருவிசேடின்	நிருவிசேஷன்
	25	வியபாபி நிருவிசேஷ	வியாநிருவிசேஷ
	26	நிவிபுஹெஷ	நிவிபுஹெஷஃ
102	7	தற்றததத்துவிதமாந்	தற்ற தத்துவிதமாந்
	20	வாணுதி	வணுதி
103	3	ஸவபூாஹாவ	ஸவ-ாஹாவஃ
	28	லணிந்தே நாளும்	லணிநதெ நாளும்
	29	புலைபனென்றனையுங்	புலையனேன்றனையுங்
104	1	ஸவ-ஜெதாகாவ	ஸவபுஜெதாகாவஃ

உ

𑌓𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌣𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌨𑌟𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

லக்ஷணவிருத்தி.

முத்திரா மேச முனிவர் பதத்தை முதிர்தயா நிதிமலர்ப்பதத்தை, யுத்தம வசுவத் தேசர்தம் பதத்தை யுயர்பிர மாநந்தர் பதத்தைச், சித்துரு வெனையு மாக்கிய வீர சேகரர் பதத்தையும் வணங்கி, முத்தியை யருளு மிலக்கண விருத்தி மொழிப்பொருள் பொழிப் பதா யளிப்பாம்.

பாயிரம்.

ஆரணம் பன்முகத் தால நாதியே
காரண னேயெனக் கழறி யேத்திடும்
பூரண மாஞ்சிவன் புதல்வ னாகிய
வாரண னத்தனை வணங்கி வாழ்த்துவாம்.

காரண மானதன் கலையி னோர்கலை
தாரணி தனிலுறுந் தலங்கண் மேவிவந்
தாரண வுரைப்படி யடங்கு மம்பலப்
பூரண நடேசனைப் போற்றல் செய்குவாம்.

சித்தரும் பரவா நின்ற சீர்மிகுங் கழனி தன்னிற்
பித்தன மெனையு மாளப் பேரரு ளுருவா யுற்ற
முத்தன முத்தி ராம முதல்வனற் கமல பாத [வாம்
நித்தமுந் தொழுது வாழ்த்தி நெஞ்சினி லிருத்தல் செய்

வானவ ரசமாந் தொடர்பின லுலகோர் வழுத்துறும் வந்நியைங்
கரனை, வானவ ரதந மணியறு முகனை மாசறு சொற்றவாளிறையை,
வானவர் முதுவன் பாலந வலவன் வணங்குநற் றிருநேலை மாதை,
வானவ ரதன முத்திரா மேச வள்ளலை வணங்கிவாழ்த் திடுவோம்.

பிரமத்திற் குறிய வாகும் பெயர்கனூற் றெட்டி னுக்கும்
விரிவதாம் பனுவ னூலின் விளங்கிய பொருள்க ளுள்ளத்
துரமதாத் தரிக்க வேண்டி யுற்றிடுங் கவிக ளாகப்
பரமசற் குருவா யோங்கும் பகவனின் னருளாற் செய்தேன்.

பன்னுபா யிரக்கவிக ளிருமூன் றுகும் பகர்நூலின் கவிநூறே டோன்ப தாகு, மன்னகவி முற்றுநிறைந் தேங்கு நின்ற வஸ்திபா திப் பிரிய சொரூப மான, மன்னன்முத்தி ராமலிங்க தேசி கேசன்மருவு மென திதயமதற் றுரைத்த தாகுஞ், சொன்னவிந்நூ றனிற்கவியோன் றருத்த மேனுந் துகளறவே யறிந்தவர்கள் பிரம மாவர்.

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆத்மந: ஸ்வஸ்வரூபஸ்ய நாமாந்யஷ்டௌ ஶதாநி ச |
ஏகஸ்யார்த்தாநுஸந்தாநாஜ்ஜீவந்முக்தோ ந ஸம்ஶய: ||

தன்னுடைய சொரூபத்தின் பெயர்களாகிய நூற்றெட்டினுள் ஒன்றன் பொருளை யநுசந்தித்த போதினும் ஜீவன் முக்தனவதில் ஐயமே கிடையாது. 1

2 நிர்விகாரோ ஜ்ஞாநரூபோ ஹ்யஸங்கோஹம் ந ஸம்ஶய: | ஸ்வயம்ப்ரகாஶரூபோஸ்மி ஸ்வப்ரகாஶஶ்ச ஸர்வதா ||

யான் நிர்விகாரன், யான் ஞாந ரூபன், யா னசங்கன் ஐயமின்றும், சுயம்பிரகாச ரூபனு யுள்ளேன் எப்போதும் சொப்பிரகாச ரூபனுயுள்ளேன். 2

3 ஆநந்தரூபஸ்ஸத்யஶ்ச நிஷ்க்ரியோ முக்த ஏவ ஹி |
அகர்த்தா ஹ்யபோக்தா ச நிருபத்ரவ ஏவ ச ||

யானே ஆனந்தரூபன், சத்தியன், நிஷ்கிரியன், முக்தன், அகர்த்தா, அபோக்தா, நிருபத்ரவனே யாவன். 3

நிர்லேபோ஽ஹம் ந ஸந்தேஹோ நிஸ்ஸம்பந்தஸ்ததைவ ச |
கூடஸ்த ஆத்மா நிர்தோஷோ ஹ்யப்ரமேயஶ்ச ஸர்வதா ||

யான் நிர்லேபன் என்பதிற் சந்தேகமே கிடையாது, அவ்வாறே நிச்சம்பந்தன் ; கூடஸ்தன், ஆத்மா, நிர்த்தோஷன், எப்போதும் அபபிரமேயன். 4

ப்ரத்யக்ஷோऽஹமணுரஹமஶரீரோ நிரிந்த்ரிய: |
அப்ராணோ ஹ்யமனா நிர்மலோऽஹம் ஶுத்தபுத்தக: ||

பிரத்தியக்ஷன் யான், அணு யான், அசரீர ஞன் நிரீந்திரிய ஞன், அப்பிராண ஞன், அமநச ஞன், நிர்மல ஞன், சுத்த ஞன், புத்த ஞன். 5

ஸர்வஜ்ஞ: பரமானந்த: ஶம்புரசலோऽஸ்ம்யஹம் |
நிர்குணோ நிர்விகல்போऽஹம் நிராகாரோऽஸ்ம்யஹம் ஸதா ||

சர்வஞ்ஞன், பரமாநந்தன், சம்பு, அசலன் யான், நிற்குணன் யான், நிருவிகற்பன் யான், நிராகாரன் யான் எப்போதும். 6

நித்யமுக்தோऽனாதிமுக்தோ ஹ்யச்யுதோऽஹம் ஸதாபி ச |
க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்த்வம் ததாऽஹம் ச மனோவாசாமகோசர: ||

நித்திய முக்தன், அநாதி முக்தன் அச்சுதன் யான், எப்போதும் க்ஷேத்திரஞ்ஞனும் நீயும் ஆவேம், மனோ வாசாமகோசரன் யான். 7

அவ்யாக்ருதோऽக்ஷரோ த்ருக் ச ப்ரத்யக் சின்மாத்ரக: ஸத: |
நிரீஶ்வரோऽஹம் நிர்ஜீவோऽஹம் நிஷ்ப்ரக்ருதிகஸ்ததா ||

அவ்வியாகிருதன், அக்ஷரன், திருக்கு, பிரத்தியக்கு, சின்மாத்திரன், சத்து; நிரீசுரன் யான், நிர்ஜ்ஜீவன் யான், அவ்வாறே நிஷ்பிரகிருதி யான். 8

அஸம்ஸாரீ ஹ்யபத்தோऽஹம் நிரவயவஸ்ததா |
அபரோக்ஷ: ஸ்வயம் ஸாக்ஷாதமேயோऽஸ்மீதி நிஶ்சினு ||

அசம்சாரி யான், அபத்தன் யான், அவ்வாறே அவயவ மற்றவன் யான், அபரோக்ஷன் யான், சுயம் யான், சாக்ஷாத்தாக அமேயன் யான் என நிச்சயிப்பாய். 9

அனுபாதேயரூபோऽஹம் ஸத்யம் ஸத்யம் ந ஸம்ஶய: |
அப்ரவ்ருத்த: ஶிவ: ஸ்வாஹமம்ருதோऽஹமரூபக: ||

அநுபாதேய ரூபன் யான் இதிற் சம்சயமே யில்லை சத்தியம் சத்தியம் சத்தியம்; அப்பிரவிருத்தன் யான், சிவன் யான், அமிருதன் யான், அரூபன் யான். 10

ஶாந்தோऽபயஶ்ச நித்யாநந்தோ நிர்விஷய ஏவ ஹி ।
சிரந்தந꞉ புராணஶ்ச நாயகஶ்ச புராதந꞉ ॥

சாந்தன் யான், அபயன் யான், நித்தியாநந்தன் யான், நிர்விஷயன் யான், சிரந்தனனாகிய புராணன் யான், நாயகனாகிய புராதனன் யான். 11

அஹம் ஶூந்யோ மஹாஶூந்யோ நிர்வ்ருத்தோऽகாம ஏவ ச ।
அலோப உந்நதோऽக்ரோதோ நித்யஸ்ஸர்வகதஸ்ததா ॥

சூந்யன் யான், மகா சூந்யன் யான், நிவிருத்தன் யான், அகாமன் யான், அலோபன் யான், உந்நதன் யான், அக்குரோதன் யான், நித்தியன் யான், அவ்வாறே சர்வகதன் யான். 12

ஸர்வாதாரோ நிராதாரோऽப்யாதிரநாதிரஹம் விபு꞉ ।
மஹாந் நிரஞ்ஜநஶ்சாஹம் காரணஞ்சாப்யகாரணம் ॥

சர்வாதாரன் யான், நிராதாரன் யான், ஆதி யான், அநாதியான், விபு யான் ; மகாந் யான், நிரஞ்சனனுன், காரணனுன், அகாரணனுன். 13

ஸாக்ஷீ ஸ்தாணு꞉ பரிபூர்ணோ ஹ்யநந்தஸ்ஸர்வஸம꞉ ।
ஸர்வாதிஷ்டாநகோऽகண்டோ ஹ்யபரிச்சிந்நகஸ்ததா ॥

சாக்ஷி, ஸ்தாணு, பரிபூரணன், அநந்தன், சருவசமன், சருவாதிஷ்டானன், அகண்டன், அபரிச்சிந்நன், அவ்வாறே. 14

அநாவ்ருதோ ஹ்யஹம் ஸர்வகாரணம் ப்ரஹ்ம தத்ஸ்வயம் ।
ஏகஸத்வஸ்துரூபோऽஹம் ஸர்வாத்மாஹம் ந ஸம்ஶய꞉ ॥

அநாவிருதன் யான், சருவ காரணனுன், பிரஹ்மமாகிய அதுசுயமே யான், ஏக சத்து வத்து ரூபன் யான், சருவாத்மாயான் என்பதிற் சமுசயமே கிடையாது. 15

ஸர்வாகாரோ ஹ்யஹம் ஸர்வாவஸ்தாஸு ச ஸதாஸ்தித꞉ ।
அஹம் ஹ்யநேகரூபோऽபி ஹ்யேகரூபஶ்ச ஸர்வதா ॥

சருவாகாரன் யான், சருவ அவஸ்தைகளிலும் எப்போதுமிருப்பவனே யான், அநேக ரூபன் யான், எப்போதும் ஏகரூபன் யான். 16

பரமார்த்தோ வஸ்துதஸ் நிஷ்ப்ரபஞ்சோஹமேவ ஸ: |
நாநாரூபோப்யபேதோஹம் நிர்விசேஷோத்வயஸ்ததா ||

பரமார்த்தன், வஸ்து, நிஷ்பிரபஞ்சன் யானே யாவேன், நாநா ரூபன் யான், அபேதன் யான், நிர்விசேஷன் யான், அவ்வாறே அத்வயன் யான். 17

ஸோஹம் ஹி ஸர்வபாவஸ்ய ஸர்வதா ஸர்வதோமுக: |
தயா வ்ருத்த்யா பவேத் ஜ்ஞாநம் லக்ஷணாவ்ருத்திருச்யதே ||

யானே சர்வாபாவன், எப்போதும் சர்வதோமுகன் யான், அவ்விருத்தியால் ஞான முண்டாம், இஃதிலக்கணாவிருத்தி யெனவியம்பப்படும். 18

மம குரோ: கருணாஸிந்தோருபதேசே யோ ரமதே |
தஸ்ய ஜ்ஞாநஞ்ச மோக்ஷஸ்ஸித்த்யேத்வை ந ஸம்சய: |

கருணைக் கடலாகிய எனது குருவின் றிரு வருளாற் கிடைத்த வுபதேசத்தில் யாவன் மகிழ்ந்து இரமிக்கின்றானோ அவனுக்கு ஞானம் ஐயமே யில்லாமற் சித்திக்கும். 19

ஸ்ரீமத்ஸச்சிதாநந்தாய ஸஹஜாநந்தரூபிணே |
ஸச்சிதாநந்தரூபாய நிஷ்க்ரியாய நமோ நம: ||
ஸ்ரீமச்ச ஸச்சிதாநந்தஸத்குருப்யோ நமோ நம: |

சச்சி தாநந்த வடிவமாய்ச் சரிதொழி லிலதாய்
முச்ச கம்புகழ் முதிர்தயை முகிழுமெம் மூர்த்தி
அச்சு வத்தமெய்ஞ் ஞாதனே ஆரிய மணியே
புச்ச மென்னுமுன் பொன்னடி போற்றியே போற்றி. 20

ஸத்குரோ கருணாஸிந்தோ ஸஹஜாநந்தரூப ஹே |
நிர்விகாராதிநாமாநி ஸகலம் ஸர்வதாணி ச |

என்னை யாட்கொளு மிறைவனே யெழிலளிக் கடலே
என்னு ளத்தினைக் கோயில்கொள் ளென்னுயிர்த் துணையே
உன்னு ருவினை யுரைப்பதி லுருக்கமே மிகுந்து
மன்னு நிர்விகா ராதிநா மங்களே மலரும். 21½

ஸாமலக்ஷணயா வ்ருத்த்யா ஸம்க்ஷேபாத்³ரஸதாந்ருணாம் ॥
த்வாத³ஶ லக்ஷணபூர்வகேந ஶ்ரீவிதி ஜ்ஞாநஸித்³த⁴யே । ஸ
த்³வாத³ஶாப்⁴யாம் ஸஹஸ்ராநாஞ்ச ப்ரயோகா³வி ஜ்ஞாநவாந்மவேத் ॥

பன்னு பாகவி லக்கணை யாற்பல முறையான்
அன்ன வைசதத் ததிகமா மெட்டெடன வறைவா
உன்னு யர்திருக் கருணையின் மகிமையா லுணர்மேல்
மன்ன யானுரை செய்குவன் மாதவேந் திரனே.
ஒருபெ யர்ப்பொரு ளொன்னுத லானுமே
கருவ மூடசி காமணி யாயினும்
மருவு மெய்யுணர் வென்பம றைமெலாம்
குருவின் பாத்முட் கொண்டத னலரோ. 23

1 நிர்விகாரன்.

சொல்லவுறு மைங்கோச நாமல்ல வதனினற் ரேற்றலிறனரை திரையுடன் றூய்திலா வாலிபம தர்தியுந் தாகபசி துனுபெலன்பெலம தில்லோ, னெல்லையற வேசோனவ னவையிலோ னுதியுமிகழ்காம மதமு லோப மிழிபயங் குரோதங்க ளாதியுஞ் சுகதுக்கமியலுமபி மாந மாந, மல்லலுட னேகாண லாதியும் மறியாமை யறிவோடு சுழுத்தி விடய மவைகடமின் வருசுகமு மாகவைங்கோசத்தி னமர்விகா ரம்மே மக்கோன், றில்லையவி தம்பஞ்சகோசங்க ளுறுவிகா ரங்களவை யின் மை யினையு மிலகவறி கின்றவறி வேயுருவ மானதா லியாநிரு விகாரி யாமே. 1

1 நிர்விகார:.

கத²ம் ச நிர்விகாரத்வம் ஸவிகாரஸ்ய ஸர்வதா³ ।
பஞ்சகோஶவிஹீநத்வாச்ச ஜந்மாத³ய: ।
க்ஷுத்பிபாஸாதி³ஷட்³விகாரா ராக³த்³வேஷமதா³த³ய: ।
கர்த்ருத்வம் நஹி சைதந்யஸ்யாஸர்வஷட்³விகாரம் ஸர்வதா³ ।
கோபாத³யஸ்து தத்த்வாநாம் ந ச ஸ்வித: ॥
ஏவம் ஜ்ஞாநஸ்வரூபேண நிர்விகாரத்வம் ஸதா³ ।

எப்போதும் விகாரத்தோடிருக்கும் எனக்கு நிருவிகாரத்தன் மையானது எங்ஙன் சம்பவிக்கும் எனின் ? எனக்குப் பஞ்ச கோசங்க ளின்மையானே பிறப் பென்பவை யின்றும், பசிதாக

முக்லிய தன்மத் தன்மையும், இராகத் துவேஷ ப்ய முதலியவை களு மின்றும், கருத்துருத் தன்மை யென்பது மொரு சிறிதுமெனக் கின்றும், அவ்வாறே துயிலில் வரும் சுகமு மின்றும், கோசங்களின் பிறப் பிறப்புகளைக் காண்போனுந் தன்மை யுண்மையின் அதன் வியா பாரங்கள் ஒருசிறிதும் எனக் கில்லை. எனக்கு ஞாந சொரூபத் தன்மை யுண்மையின் யான் எப்போதும் நிருவிகாரனுகவே யிருக் கின்றேன் என நினைதி. 1

2 ஞாந ஸ்வரூபன்.

இன்னலே யுருவ மான விந்தவைங் கோசங் கட்குந்
துன்னுமக் கோசங் கட்குச் சோல்விகா ரங்க ளுக்கு
மன்னிய மாக நின்றே யவைகளை யறிவ தாலே
மன்னிய னாமே ஞாந வடிவமேன் றறிந்து கோள்ளே. 2

2 ஜ்ஞாநஸ்வரூபவ:.

உஉ ஜ்ஞாநஸ்வரூபவகூம கமெஞஅரீ தஷூரணா ।
கொமாநாம தவிகாராணாம வெறுக்ஷணொ நதஜ்ஞ்த:॥
சுஸம்கூாநுஉவஸ்உா தஸூாக ஜ்ஞாநஸ்வரூபவாநு ।

எனக்கு ஞாந சொரூபத்தன்மை எங்ஙனமா மெனின்? கூறக் கேட்குதி! கோசங்கட்கும் அவற்றின் விகாரங்கட்கும்வேருக இருந் தே அவற்றைக் காண்டலினுனும், எனக் கெப்போதும் அசங்கத்தன் மை யுண்மையினுனும் யான் ஞாந சொரூபன். 2

3 அசங்கன்.

ஞாநமில்கா லந்தனினு ஞாநந் தோன்றி நண்ணுபினு மூன்ற வத்தை தமிலே தோன்று, மூனவுல கங்கள்வரும் போதுங்கூட வுதி யாம லேகின்ற போதுங் கூட, வீனமுட னேகாம லிவைக ளியாவு மியல்பாகக் காணுமறி வேசோ ரூப, மானதனு லோன்றுடனுந் தோடக்கற் றேன்று மமர்ந்திடுநா மசங்கனென வறிந்து கோள்ளே.

3 அஸங்க:.

அஸங்கூம கமெ உஸூாதிதிவெதஷூரணா தகூத: ॥
ஜ்ஞாநாக வாவெபூம தத: வஸூாஉவஸூாதிரூதயெஷ்வபி ।

ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிவிநாஶாஶ்ச கோஶாநாமேவ மே ந ஹி ||
ஜந்மஸ்வப்நாதிகாலேஷு த்வம் ஸதோ தத்வத: க்வசிந்ந ஹி |
ததா தல்லயகாலேऽபி லயோ மே ந ஹி விஶ்வத: ||
ஸ்வயம்ப்ரகாஶரூபத்வாதஸங்கோऽஸ்மீதி நிஶ்சிநு |

அசங்கத்தன்மையானது எனக்கு எவ்வா றுண்டாகுமெனின்? உண்மையை யுரைப்பக் கேட்டி! ஞானத்தின் முன்னரும், அதன் பின்னரும், மூன்றவத்தைகளிலும், உற்பத்திதிதி விநாச முதலியவைகள் கோசங்கட்கே யல்லாமல் எனக்கின்றும். உலக முற்பத்தியாம் போதோ எனக் குற்பத்தி யெங்குங்கிடையாது! அவ்வாறே அதனிலய காலத்திலும் எனக்குச் சித்துருவத் தன்மை யிருத்தலானே இலயமு மின்றும். சொயம்பிரகாச ரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் அசங்கனாக இருக்கின்றேனென்று துணிதி. 3

4 ஸ்வயம் பிரகாசன்.

சகமதனைப் பிரகாசஞ் செய்யுஞ் சண்டன் சசிவந்நி யாதியையு மவை விளக்கு, மகஞ்சட்சு முதலைங்கோ சத்தை யுஞ்சொல்லவை யின்விகா ரங்களையு மவையின் றேற்றந், தகவுதிதி மரித்தன்முத லையும்வி ளக்குந்தமையொன்றும் விளக்கவொணுத் தன்மையாலே, யிகழ்வ'லதா மியாமிகவுஞ் சுயம்ப்ரகாச னென்னவித யத்துமதி யாக வேண்ணே. 4

4 ஸ்வயம்ப்ரகாஶ:.

ஸ்வயம்ப்ரகாஶரூபத்வம் ப்ரகாஶஸ்ய மே கதம் | [தே ||
இதி சேச்ச்ருணு வக்ஷ்யாமி ஸாவதாநேந புத்ரக ஸாம்ப்ர
ஸூர்யசந்த்ராக்நிபூர்வாணாம் ந மே வாஙீந்த்ரியேஷு ச ||
ஸ்வப்ரகாஶாச்ச ஸாம்ப்ரதம் ஸர்வேஷாம் ஜாயாஜயகத: |
ஸ்வயம்ப்ரகாஶோऽஹம் ஸதா மே ஸ்வப்ரகாஶகஹேதுத: ||

அப்பிரகாசனை கிருக்கும் எனக்குச் சுயம்பிரகாச ரூபத் தன்மை எங்ஙனமா மெனின்? இப்பக் கேட்குதி! அப்பிர

காச தீ, நக்ஷத்திரம் சூரியன், சந்திரன், மின்னல், மநம், புந்தி, இந்திரியம், என்னும் இன்னால் விளக்கப்படு மிவற்றால் நீ விளக்கப்படமாட்டாயாதலினானும், நினது பிரகாசத்தானே விளக்கப்படு மிவற்றிற்கு மாயாமயத் தன்மை யிருத்தலினானும், சொப்பிரகாசத்தன்மை யேதுவினானும், சுயம்பிரகாசனே நீயும் யானும் என வுணர்தி.

5. சொப்பிரகாசன்.

நாமிலமே லெங்கோச முதலா கின்ற நலமில்சகங் களையறிவா ரிலாமை யானுந், தீமையிலா வறிவுருவே யான நம்மாற் சேகங்க ளெலா மிகவறியப் படுகை யானு, நீமமதா யாவையுமிவ் விதமாய்க் கா ணு நிகரினமை யறிவதற்கோ ரறிவு தானுந், தோமறவே வேண் டாத படியி னானுந் துகளறுசொப் பிரகாச னுமேன் றோர்வாய்.

5. ஸ்வப்ரகாஶ:

கத²ம் ச ஸ்வப்ரகாஶத்வமிதி சேத³ஹமாத்மந:| [ஸ்ய: ஸாக்ஷிநா பஞ்சகோஶாநாமநுபூ⁴த்யா நிஷ்ப்ரஹதி உபே⁴யேந நாந்யவேத்³யத்வாத்ஸ்வப்ரகாஶதாமம் |

சொப்பிரகாசத் தன்மை யெனக்கு யாங்ஙனங் கூடுமாலோ வெனின்! தானே விளங்கலினானும், என்னை யல்லாது பஞ்ச கோசங்களையும் காண்பவன் வேறொருவன் இல்லை யென்னும் அநுபூதியினானும், என்னை யுணர்வதி லந்நிய வுணர்வு வேண் டப் படாமையானும், ஆநந்தத் தன்மை யுண்மையானும் சொப் பிரகாச னென்னல் கூடு மன்றே. 5

6. ஆநந்தன்.

காலமொரு மூன்றிலுஞ்செய் யுபய கன்மங் கருதுமைங்கோ சச்செயலாக் காண்கை யானுஞ், சீலமிலங் கோசங்க ளிலாத போது திரள்கன்மந் தோன்றுமை யானு நாமிவ், வேலுசெயற் கோ சத்தின் புறம்ப தானு மியாங்கருத்தா வுடன்போக்தா வன்ற தாலே, காலவுறு கன்மபெந்த சென்ம மாதி தரித்தலில்யா மாநந்த ரூப னுமே.

6 ஆநந்த:

நித்யாநந்த:ம்ச கத²மிதி சேத³நுபூ⁴திவிஸ்வதா |
நிராகுலயாமாநுபூ⁴த்யா ஸ்வப்ரகாஶோ பஞ்சகோஶேப்⁴ய: ||

யத்ர கோசா ஸந்த்யத்ர கர்ம தஸ்மாத் கர்ம நாஸ்தி ஹி ।
தஸ்மாத் கோசகாரணம் கர்மத்வயம் கிஞ்சிந்ந மே க்வசித் ॥
மம ஸத்யஸ்வரூபத்வாதானந்தோஸ்மீதி நிஶ்சினு ।

எப்போதுந் தூக்கியா யிருக்கும் எனக்கு ஆநந்தத் தன்மை யாத லெங்ஙன மெனின்? இகலோக பரலோகங்களை யடையும் பொருட்டு எக் கருமஞ் செய்யப்படுகின்றதோ, அது பஞ்சகோசங்களானே பண்ணப்பட்டதாம்; எங்குக் கோசங்க ளுண்டோ அங்குக் கரும முண்டாம்; அவை யழியின், கரும மில்லாததே யாகும். ஆகலின், கோசங்கள் செய்த இரண்டு கருமமும் எனக்கெங்குஞ் சிறிது மின்றாம். எனக்குச் சத்திய சொரூபத் தன்மை யுண்மையின் யான் ஆநந்தனாக இருக்கின்றேனென்று திண்ணமா யெண்ணுதி. 6

7. சத்தியன்.

திநமாதம் வருடமொடு காலந் தோறுந் திகழ்சநநந் தோறும் வருமூன் றவத்தை தம்மி, லினமாகிப் பிறந்திருந்து போகுமைந்தா மிழிவான கோசத்தின் வேறு மான்மாப், பனியான கோசமுதிப் பதற்கு முன்னும் பஞ்சவித கோசமழிந் தொழிந்த பின்னுந், தனியான வொருவிதமா யிருக்கா நின்ற தன்மையினாற் சத்தியன்யா மெனவே யோர்வாய்.

7 ஸத்ய:

ஸத்யஸ்வம் து கதம் மே ஸ்யாதஸத்யஸ்வரூபிண: ।
அஹம் ஸ்யாம் ஸர்வதைவைகோ ஸம்வித்ரூபோவதிஷ்டதே ॥
ஶாஶ்வதைகஸ்வரூபத்வாத் கோசானாமுத்பத்திநாஶத: ।
நிஷ்க்ரியத்வாதேகஸ்ய ஸத்யத்வம் விதி கேவலம் ॥

எப்போதும் அசத்திய சொரூபியா யிருக்கப்பட்ட எனக்குச் சத்தியத் தன்மை யெவ்வண்ணஞ் சார்ந்திடு மெனின்? யான் மூவிடங்களினும் ஒரே யறிவுருவனா யிருப்பன். அங்ஙனமே மறு தினங்களினும், மாதம், வருடம், யுகம், கற்பம் என்பவற்றினு மிருப்பன். கோசங்களோ உற்பத்தி நாச முடையனவாம், ஏகனாகி யிருக்கு மெனக்கு நிஷ்கிரியத் தன்மை யுண்மையினானே கேவலம் சத்தியன் யானென வுணர்தி. 7

8. நிஷ்கிரியன்.

இகவுலகம் பரவுலகங் களைக்கு றித்தே யியற்றுபல விதகன்ம மவைக ளாலே, பகருறுமேப் போதினுமே விவக ரிக்கும் பஞ்சவித

கோசத்தின் சாட்சி யான, விகழ்வினைமைப் புறம்பாகக் காண லாகா திருந்தாலுங் கிரியையிலாத் தன்மை யாலே, புகழ்தலுறு நாந்திரு நிஷ் கிரிய னென்றே புண்ணியநீ யறுதியதா யெண்ணு வாயே.

8 நிஷ்க்ரிய:

நிஷ்க்ரியத்வம் கதம் தேவ ஸ்யாத்ஸுப்தௌ ஸர்வாநுபூதித:
ஐஹாமுத்ரவ்யாபாரம் யத்கோசா: குர்வந்தி ஸர்வதஸ் ॥ தஸ்ய ஸாக்ஷ்யஹம் நாந்யோத்ரஷ்டா முக்தத்வாந்நிஷ்க்ரியோஸ்ம்யஹம் ॥

நிஷ்கிரியத் தன்மை யெனக் கெங்ஙனங் கூடு மெனின்? துயிலின்கண்ணே யாவருக்கும் அநுபவ முண்மையின் என்க. அன்றியும், இக பர சுகப் பொருட்டுக் கோசங்கள் எவ்வெக் கருமங்களைச் செய்கின்றனவோ, அவ்வவற்றின் சாக்ஷி யான். என்னை யல்லாது அந்நியன் காண்போ னில்லை. எனக்கு முக்தத் தன்மை யுண்மையின் யான் நிஷ்கிரிய னேவ னென் றுணர்தி. 8

9. முக்தன்.

ஞானமுதித் ததன்பின்னைங் கோசங் கட்கு நமைவேறாய் மிக வுமறிந் ததுவே போல, ஞானம்வரு முனுங்கோச மவைக்கு வேறு நாமிருந்தோ மென்பதுசித் தித்த லானும், பானமலாக் காலத்தும் பஞ்ச கோசம் பண்ணினசஞ் சிதகன்மந் தமைக்கு றித்துப், பான மதா நாங்கருத்தா வாகா தாலும் பலவிதசஞ் சிதமறுநா முத்த ஞமே.

9 முக்த:

முக்தத்வம் கதம் தேவ ஸ்யாத்ஸதா ஸாக்ஷித்வஹேதுத:।
இதாநீம் கோசஸாக்ஷித்வம் ஜ்ஞாநாத் பூர்வம் து ஸர்வதா ॥ அஜ்ஞாநகாலே யத்கோசை: க்ருதம் கர்ம ந மே வித: । கர்மணஸ்ஸஞ்சிதாந்தஸ்த்வம் ஸர்வதா விதி: ॥
ஜ்ஞாநதத்த்வஸ்யாவபோதே ஸ்யாந்முக்தோஹம் ந ஹி ஸம்சய: ।

முக்தத் தன்மையானது எனக் கெங்ஙனஞ் சித்திக்கு மெனின்? எப்போதுஞ் சாக்ஷியா யிருக்குங் காரணத்தா லென் றுணர்தி! இப்போது கோச சாக்ஷித் தன்மை யுனக் குளதாம்; ஞானத்திற்கு முன்னரும் எப்போதுமே அத்தகைமை யுனக் குளது; அஞ்ஞான காலத்திற் கோசங்களா லாக்கப்

பட்ட கருமங்கள் உன்னைப் பற்று; சஞ்சித கருமங்களினின் றும் நீ முக்தனே யாவா யாகலின், நீ யெப்போதும் அறி வுருவனே யாதி; எனக்கு அகர்த்துரு ரூபத் தகைமை யிருத்த லின், யான் முக்த னென ஐய மில்லாமல் அறிந்து கொள்ளுதி.9

10. அகர்த்தா.

ஞாநமுதித் ததன்பின்புங் கன்மஞ் செய்யு நவையுறுமைங் கோசங்க டமக்கு வேறு, யீனமிலா நாந்திநமு மிருப்ப தாலே யின்று முத லாகாமி யங்க ளாக, வூனமதாம் பஞ்சவித கோசஞ் செய்யு முறுகன்ம பெந்தநமக் கிலைய தாலே, ஞாநவுரு வாகியநா மகர்த்தா வென்றே நாடியுளந் தணிற்றிநமு நண் ணு வாயே.

10 அகர்த்தா

அகர்த்ருத்வம் கதம் மே ஸ்யாத் ஸதா கர்த்ருஸ்வரூபிண: ।
ஜ்ஞாநாதூர்த்வம் து யே கர்ம க்ரியந்தே தத்விசக்ஷணே ॥
விநா தேஹம் மயி தேஷாமாகாம்யம் ஸஞ்சிதம் நஹி ।
அபோக்த்ருத்வாச்ச மே கர்மாண்யகர்த்ருத்வம் ந ஸம்ஶய: ॥

எப்போதுங் கருத்தா ரூபமா யிருக்கப்பட்ட எனக்கு அக ருத்தாத் தகைமை யெங்ஙனங் கூடும்? ஞாநத்தின் பின்னர் எவற்றாற் கருமங்கள் செய்யப்படுமோ அக்கோசங்களினும் வேறாய சின்மாத்திர என்னிடத்தில் வாகிய ஆகாமிய சஞ்சித கருமங்கள் கிடையா; அபோக்துருத் தன்மை யுண்மையின் யாதொரு கருமங்களும் எனக் கின்றாதலின் சமுசய மில்லாமல் யான் அகருத்தாவென வெண்ணி வாழ்தி. 10

11. அபோக்தா.

பிராரத்த கன்மமதாற் சரீர நாசம் பெறுமளவும் வருகின்ற சுக துக் கத்தை, யிராகவெறுப் புடன்புசிக்கு மைங்கோ சங்கட் கீன மினு மங்கியமா யிருப்ப தாலே, விராவுசுக துக்கமவை புசிக்கின் றேனுய் மேவாமை யானுமறி வாமே மக்குப், பிராரத்தம் வேண் டாத படியி ன்னும் பேசுகின்ற வபோக்தாநா மெனவே யோர்வாய்.

11 அபோக்தா

அபோக்த்ருத்வம் கதம் மே ஸ்யாத் ஸதா போக்த்ருஸ்வரூபிண: ।
ப்ராரப்தம் து யத் ஸுக து:கம் கர்மணா ஹ்யதே ॥

[illegible]
[illegible]

எப்போதும் போக்தா வடிவமா யிராநின்ற எனக்கு அபோக்தாத் தன்மையானது எங்ஙனங் கூடும் எனின் ? கேட்டி ! பிராரப்தம் முடியும் வரையும் எச் சுக துக்கங்களும், கருமங்களும் உண்டாகி யநுபவிக்கப் படுகின்றனவோ, அவை இராகத் துவேடங்களோடு கூடிய பஞ்ச கோசங்களாலே யநுபவிக்கப்படுகின்றனவே யன்றி; அறி வுருவமா மெனக் கில்லை, எனக்கு நிருபத்ரவத் தன்மை யிருக்கின்றமையானே யான் அபோக்தா வெனவைய மிலாது உணர்வாய் ! 11

12. நிருபத்ரவன்.

நணிவாத பித்தஞ்சி லேற்பனம தாதியாய் நவில்வியா தியுமுறிச்ச னலிசூடு மிடியாதி பீடையுந் தூலதனு நண்ணுறும லாது சூக்க, தனுவினுக் கிலதாலு மாமயக் கங்குரோ தங்காம லோப மூமைசார்செவிடி லச்சைமுத லானசுர மேசூக்க தனுவினுக் கன்றி மூல, தனுவினுக் கில்லாத தாலுமே காரியத் தனுவாக்கு சுரமு மூல தனுக்குறுத லாலுமித் திரிவிதசு ரங்களுந் தனுவினயல் சீவ னுக்கே, சனியாத தாலுமே யறிவா னமக்குப்ர சங்கம்வர ஞாய மில்லாத் தன்மையா னிருபாதி யாகின்ற நாமிகத் தவறினிரு பத்தி ரவனே.

12 [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

துக்க சொரூபியா யிருக்கும் எனக்கு நிருபத்ரவத் தன்மையானது எங்ஙனமாம் ? வாத பித்த சிலேஷ்ம ஜந்நியங்களாகிய கோடி வகையாம் வியாதிகள் தூல தநுவினுக்காம்; காமக் குரோதாதி சாந்தி தாந்தியாதிகள் சூக்கும தநுவினுக்காம்; இரண்டு

தருக்கட்குப் பீஜமாயிருப்பது காரண தரு வெனப்படும்; கடம் மண்ணை விடாததே போலச் சுராதிகளை விட்டுந் தேகங் காணப் படுவதே யில்லையாது; சித்தா யிருத்தலினானே சுயமாகவே எச் சுரமும் சிதாபாசனிடத்திற் காணப்படுவ தில்லை; சிதாபாசனிடத் திலும் சம்பவிக்கமாட்டாதனவாய சுரங்கள் சாக்ஷியினிடத்திற் சம்பவிக்குங் கதை யெங்கே! எனக் கெப்போதும் நிர்லேபத் தன்மை யுண்மையின் யான் நிருபத்ரவன் என்றெண்ணி வாழ்தி.

13. நிர்லேபன்.

பகர்தலுறு தூங்கினவன் கையிற் றங்கும் பதார்த்தமது நீங்கி மிகத் தானே செல்லுந், தகைமையுற மூங்மய மாதி யான தகும் பஞ்ச கோசங்க ளான்மா வாக, நிகழ்தலுறு மெமக்கயலாய்த் தோன்றி வேறாய் நின்றுபுறம் பேயிறந்து நீங்க லாலே, யிகழ்விலதா யிருக்கின்ற நாமே நித்த மீனமிலா நிருலேப னெனவே கோள்வாய்.

13 निर्लेपः

निर्लेपत्वं कथं मे स्यात् स्पृष्टे कर्मभिरञ्जसा ।
अपि कोशास्तद्विकाराः साक्षिण्यध्यासतो ह्यमीः ।
उत्पद्यन्ते विलीयन्ते व्योम्नि नीलतादिवत् ॥
मे निस्सम्बन्धरूपत्वान्निर्लेपोऽहं सदा स्थितः ।

நிர்லேபத் தன்மையானது எங்ஙன மெனக்காம்? கருமத் தோடும் பற்றன்றோ வுளது? சாக்ஷியா யிருக்கும் என்பாற் கோசங்களும் அவற்றின் விகற்பங்களும் அத்தியாசமாதலினானே மபக்கங்களே யாம். ஆகாயத்தில் நீலத்தகைமை முதலியவை போன்று உளவாகின்றன இலவாகின்றன; எனக்கு நிர்ச் சம்பந்த ரூபத்தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் யான் நிர்லேப னென் றெண்ணுதி. 13

14. நிர்ச்சம்பந்தன்.

தானலவா யுறும்பஞ்ச கோசந் தன்னைத் தானு நம் படியாயு மவற்றின் வேறாய், ஞானவுரு வாகுநமை நமக்கு வேறாய் நண்ண வுமே வேண்டுமெனத் தவஞ்செய் தாலு, மீனமலா லாகாத படியி னானு மியனித்ய வபரோட்ச வேடக்கேக் காலு முனமுறுங் கோச தொடக்கற்ற தாலு மொப்பி னிர்ச்சம் பந்தன மெனவே போர்வாய்.

14 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃

𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌕𑍋𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥
𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌦𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾 ।

ஹே பிரபுவே, சம்பந்த முடைய எனக்கு எங்ஙனம் நிர்ச்சம்பந்த சொரூபத்தன்மை யாதல் எனின்? கேட்டி! கோசங்கட்குச் சேதநத் தன்மையும், எனக்குத் திருசியத் தன்மையும் எப்போதும் பிரார்த்தித்த போதினும், இகழ்ச்சி மாத்திர முண்டாமே தவிர மாறாக அஃதொருகாலும் சம்பவிக்கவே மாட்டாதாம். யான் கூடஸ்தனும் அவிநாசியாயு மிருத்தலின் எப்போதும் யான் நிர்ச்சம்பந்தி யாவ னென நினைதி. 14

15. கூடஸ்தன்.

ஆற்றுகோல னடைகல்லே கூட மற்ற தவிகார மானுவு மயவிகாரந், தோற்றுதல்போ லறிவதனிற் பகுதி யீசன் றுவிதசகஞ் சீவருதித் திறத்த லானுந், தோற்றியவை யழிவதற்கு மூல மாகிச் சுயஞ்சித்தா யிருக்கின்ற நாம வற்றிற், சாற்றுபற்றற் றறலாவு மிகவும் யாமே சாரகர்த்தா வாகியகூ டஸ்த னுகும்.

15 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌃.

𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌦 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌅𑌯𑌸𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍂𑌟𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌕𑍂𑌟𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑍂𑌟𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌞𑍍𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌯𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌣𑍁𑌃 ।
𑌅𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥

விகாரியா யிருக்கு மெனக்கு ஹே தேசிகோத்தமரே எப்போதும் கூடஸ்தத் தன்மை யெங்ஙனமா மென்பதை யருளுவீராக! இரும்பின் விகாரங்கள் யாவுமே கூடக் கல்லின்கண்ணே கற்பிக்கப்பட்ட போதினும் கூடம் நிருவிகாரமா யிருப்பதே போல, யானும் எப்போதும் உளன் எனவும், கூடத்தைப் போல நிர்விகாரமா யிருக்கும் என்பால் ஜீவ ஈசுரர்களும், பிரகிருதியும் ஜகத்தும் உண்டாகின்றன ஒடுங்குகின்றன. எனினும் என்னி

டத்தில் அணுவளவும் விகாரங் கிடையா தெனவும் ஆய்ந்து ஆன்மத் தன்மை யுண்மையினாலும், அவிகாரித் தன்மை யுண்மை யினாலும், யான் கூடஸ்த னென வைய மில்லா தெண்ணுதி. 15

16. ஆத்மா.

நானென்று மானத்துக் கிடம தாக நவில்கின்ற வாங்மாவாய்த் தோன்று நின்ற, வீனமுறு புத்ராதி தூல சூக்க விருதேகஞ் சீவனுமே வேறு பேர்பெற், றூனமிறன் புறம்பாகித் தோன்ற லாலு முறுமிவைகட் கப்பாலாய் நிருவி கார, ஞானகனப் பிரமமதாந் தானும் வேறாய் நண்ணுத தாலுநா மாத்மா வாகும்.

16 ஶுத்தா

𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌿𑌨𑌃 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌨𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌤𑍇 ॥
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑌿𑌸𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶
𑌤𑍇 । 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।

மனைவி மக்க ளாதியோடு கூடிக் குடும்பியா யிருக்கும் எனக்கு ஆன்மத் தன்மை யெங்ஙனமாம்? மைந்தன் முதலாய்ச் சூனியம் வரையில் யான் என அபிமானிக்கின்றனர் (அறிவிலர்); அவற்றிற்குப் பெயர் தனித் தனியா யிருத்தலினாலும், வடிவ வேற்றுமையினாலும் அவை அகம் பொருள் எங்ஙனமாம்? நிர்த் தோஷத் தன்மை யுண்மையினாலே எனக்கும் அவைகட்கும் விலக்ஷணத் தன்மையானது ஒளிர்கின்றது. அகம் பொருட் சொரூபமா யிருத்தலின் யான் ஆன்மாவே யாவேன் இதி லையமே கிடையாது. 16

17. நிர்த்தோஷன்.

தோடமெனும் வாதமுத லான தோரேந் துன்னியு மிராகாதி யதனி னோடும், பீடுபெறு ஞானவஞ்ஞா னங்க ளோடும் பிறத்தலுட னிறத்தலுமே மயம தான, சேடிலதாந் தூலவுடல் சூக்க தேகஞ் சேட்டியிடும் சீவனோடு பூதங் கட்குங், கேடிலதாய் வேறாகி யிருப்ப தானுங் கிளத்தியநிர்த் தோஷனென வறிய வேண்டும். 17

17 निर्दोषः

निर्दोषत्वं कथं मे स्याद्रागद्वेषादिदोषभाजिनः।
वातादिदोषास्स्थूलदेहस्य रागाद्याः सूक्ष्मदेहके॥
ज्ञानाज्ञाने तु जीवस्य जडत्वादि च भौतिके।
अयि दोषो न क्वापि ह्यप्रमेयस्वरूपतः॥
निर्दोषस्सर्वदोषाणामभावादस्मि निश्चिनु।

எப்போதும் தோஷத்தையே செய்யப்பட்ட எனக்கு நிர்த்தோஷத்தன்மை யெங்ஙன முண்டாம்? வாதாதி தோஷங்கள் இத்தூல தேகத்திற்காம், இராகாதிகள் சூக்கும தேகத்திற்காம், அறிவு அறியாமைகளோ இச் சீவனிடத்தாம், ஜடாதிகள் பஞ்ச பூதத்திற்காம். அப்பிரமேயத் தன்மை யெனக் குண்மையினுனே யாதொரு தோஷமும் என்பா லில்லை, சர்வ தோஷங்களும் இல்லாமையானே நிர்த்தோஷனு யிருக்கின்றேன் என நிச்சயிப்பாய்.

18. அப்பிரமேயன்.

ஆனபோறி யாலறிதல் பிரமே யந்தா னன்றியறி யாததப்ர மேய மாகு, மூனவிந்தி யத்தறிசத் தாதி கட்கு முட்கரணத் தறிகால திக்கு வஸ்து, வானதேனும் பிரகிருதி புருஷ ருக்கு மன்னியமா யிரு கரணத் தறிய லாகா, தீனமிலா தவைகளையு மறிவ தாலே யிலங்கு சற்சிற் சுகநாமப் பிரமே யன்றுன்.

18. अप्रमेयः

ममाप्रमेयरूपत्वं कथमेतच्छृणुष्व मे।
इन्द्रियैर्गृह्यते यद्यत्प्रमेयमिति कथ्यते॥
इन्द्रियैर्विषया बाह्यैर्दिक्कालादिश्च चेतसा।
प्रत्यक्षत्वादवेद्योऽहं बाह्यान्तःकरणैर
पि॥ अप्रमेयोऽहमित्यस्मि सच्चिदानन्दवानहम्।

எனக் கப்பிரமேய ரூபத்தன்மை யெங்ஙனமா மெனின்? கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக. பொறிகளால் யாது யாது கவரப் பெறுகின்றதோ அவ்வியாவுமே பிரமேய மெனப்படும். அவை யாவை யெனின், வெளிப் பொறிகளாற் கவரப்படும் சத்தாதி விடயங்களும், உட்கரணத்தாற் கவரப்படும் திசை காலாதிகளு மாம். பிரத்தியக்ஷமா யிருத்தலின் யான் வெளியுட் கரணங்க ளாலும் அறியப் பெறுதவனே யாவேன் ஆகலின், சச்சிதாநந்த

ரூபனு யிருக்கப்பட்ட யான் அப்பிரமேயன் என்பதாக உள்
ளத்தில் உன்னி யுன்னி யுணர்தி. 18

19. பிரத்தியக்ஷன்.

ஏகதே சத்துடனேக் காலுந் தோன்று மியறமோ காரியமுப்
பாஞேன் றிற்கு, மாகமேலா மேக்காலுந் தோன்றீ சற்கு மங்கங்கண்
முழுதினுமேக் காலந் தோயஞ், சோகமுடன் றேன்றுறுசீ வர்க்கும்
வேறுய்ச் சோல்கால மவத்தைமுழு தினுமே நானேன், ருகுபிரத்
தியக்ஷமதாய் விளங்க லாலே யறிவாநாம் பிரத்தியக்ஷ ஞகுந்தானே.

19. ப்ரத்யக்ஷ:

ப்ரத்யக்ஷத்வம் கதம் மே ஸ்யாத் ஸர்வதா ஶூந்யரூபி
ண: ॥ ஸகத்ரும் ஸத்த்வ: கார்யரூபம் மே ஸ்திதிஹாநவத் ।
ஸர்வாபிமாநீ ஸ்யாதீஶோ ஜீவோ தேஹாபிமாநவாந் ॥
ஏதேஷாம் காரணாத்மா ப்ரத்யக்ஷோ ஸாவணுத்வத:

சுழுப்தியின்கண்ணே சூநிய சொரூபியா யிருக்கப்பட்ட
எனக்குப் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை யெங்ஙனமாம்? தமத்தின்
காரியமாய முப்பத் தொன்றும் யான் என தெனத் தோற்ற
முடையனவாம். சருவ அபிமாநி ஈசுரராம். தேகாபிமாநி ஜீவனு
வன். இவ்வியாவற்றிற்குங் காரணமா யிலங்கும் ஆத்மா பிரத்தி
யக்ஷமாம் அணுத்தன்மை யுண்மையினுனே யதுவே யானென் 19
றுணர்தி.

20. அணு.

பலகணி வெயிலினிற் பரந்து தோன்றிய
சலபர மாணுபோற் சாட்சி யாமேமை
யலைவுறு பொறியுறி தற்க லாததா
லிலகுநா மணுவென் விதயத் துன்னுவாய்.

20. அணு:

அணுத்வம் து கதம் மே ஸ்யாத் ஸர்வதா ஸ்தூலரூபிண: ।
ஸர்வாபேக்ஷஸ்ய தபோய ஊடணுத்வஸாக்ஷி ஸர்வக: ॥
தத்ஸர்வமபோதஸ்யார்த்த ஸ்யாகாராதிலக்ஷித: ।
ஸர்வப்ரியோ (அ)ப்யஹம் அணுரேவாபரீத: ॥

எப்போதுந் தூல ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு அணுத் தன்
மையான து எங்ஙன முண்டா மெனின்? கேட்டி! யாவற்றையும்

விளக்கும் கதிரவன் பலகணி வழியாக அணுவைப்போல் விளங்குதலொப்ப, ஆன்மா, எங்கு மிருந்த போதினும் ஆகாயத்தினும் அதி சூக்குமமா யிருத்தலின், எல்லா இந்திரியங்களாலும் அறியப் பெறுததாகிச் சரீர மற்றிருத்தலின் அணுவேயாம், அதுவே யானென் றெண்ணுதி. 20

21. அசரீரன்.

பகருமுடலுறுங்கன்மி யோகி லோக பாலர்வைசுவாநரனு தியசீ வர்க்குஞ், சேகசரிர முடையீசன் றனக்கும் வேறுய்த் திகழுறுநாஞ் சிற்சுகசத் துருவ தாலுந், தகைமைநமக் கிவ்விதமோ ருடலமில்லா தாலுமுடலெனதெனநு பவத்தா லேற்கு: மிகவனியுமநித் தமெனும் யுத்தி லோக மேவுமத னுலுமச ரீர னுமே.

21. 𑌅𑌶𑌰𑍀𑌰𑌃

𑌸𑌦𑌾𑌃𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌕𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌦 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 । 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌯𑍋𑌗𑌿𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑌾𑌦𑌿𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌜𑌗𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌮𑌯𑌿 𑌕𑌾𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌹𑌿 ।
𑌊𑌹𑌨𑍀𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋𑌨𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌨𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾 ।

சந்ததம் சரீரியா யிருக்கு மெனக்கு அசரீரித் தகைமை யெங்ஙனமாம் அருள வேண்டு மெனின்? கூறக் கேட்பாயாக. பிரஹ்மா முதல் ஸ்தாவரம் வரையாக வுள்ளன வெல்லாம் உருவாலும் பெயராலும் வேறு வேறும். கருமி யோகி லோக பாலர் விராட்டு முதலிய மகேசுரர் ஜீவேசுராதி ஜகத்துகள் என்பவை யாவும் மாயையினுலே முக்குண வயத்தாற் கற்பிக்கப் பெற்றனவாம். இவற்றிற் கெல்லாம் வேறு யிராநின்ற அறிவுருவமாய என்பால் யாதொரு தேகத்தையுங் காணேம். இது இது வெனக் கவரப் படுவனவாய் அநித்தியங்களா யிருக்கும் ஊகத்தாலும் எனக்கு நித்தியம் நிரிந்திரியத் தன்மை யுண்மையினுலும் எப்போதும் யான் அசரீர னென வுளத்தே யோர்வாய். 21

22. நிரிந்திரியன்.

அவனவன் சாதியின் றொழிலவ ரவர்க்குறல் னனியர்சா தித்தொ ழிலது மமருசா தாரணம தாயிலது போற்றேக மதனிலே வேறு

பட்ட; வவமுறும் பொறிகள்பல் விதமேனுங் காரியத் தாகுமற் றேன்று செய்ய வழியாம லதனதன் காரியங் கைவந்து வதுவுநன வதனின் மட்டும், விவகரித் துக்கனவி ளேடுசுழுத் தியிலின்ன விடமென்று காண லற்றே வீகின்ற விந்தியத் தயலாக வவையு மவ் வியாபார மவையு மறியு, மவிருமறி வேயுருவ மாகியிந் தியமு தித் தடங்கலவை தொழில்க டம்மை யறிதலுட னசையாம லுறுநா நிரிந்திரிய னுகுமென வறிகு வாயே.

22. நிரிந்த்ரிய:

கதம் நிரிந்த்ரியஸ்த்வம் சேத் வக்த்ராதி ப்ரயோகத: ।
தத்தஜ்ஜாதிக்ரியா ஸ்தேஷாம் ஸ்வபாவாந்நாந்யதைவ ஹி ॥
இந்த்ரியாணாம் ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநஸ்த்வபி ந சாந்யதா ।
ஜாக்ரந்மாத்ரே விஹாநஞ்ச ஸ்வப்நஸௌஷுப்தயோர்ந ஹி ॥
தத்ஸங்கோசவிகாஸாஸ்த்வ ப்ராவ்யாபாரஜ்ஞாததாஶயா ।
நிரிந்த்ரியோஹம் ஸர்வத்ர ஹ்யப்ராணஶ்சாஹமேவ ஹி ।

வசனிக்கின்றே னெனப் பிரயோகங் காணப்படுதலின் எனக் கெங்ஙனம் நிரிந்திரியத் தன்மையாத லெனின்? கூறக் கேட்டி! அவ் வச்சாதிக் கிரியைகள் அவரவர்கட்கே யியல்பாம் மாறு யாகாவாம், அங்ஙனமே பொறிகட்கும் தத்தம் விடய வுணர்வே யுளது, வேற் றுணர்வு வேறு விதமா யுதவாதாம், அவையும் நனவின்கண்ணே விளங்குகின்றனவே யல்லாமற் கனவிலும் துயிலிலும் விளங்குவதே யில்லை, அவற்றின் சுருங்கல் விரிதல்களையும் அவற்றின் வியாபாரங்களையும் அறிந்து கொண் டிருக்கும் யான், எனக் கெங்கும் அப்பிராணத் தன்மை யுண் மையின் நிரிந்திரியன் என வெண்ணுதி. 22

23. அப்பிராணன்.

பெலமுடனே பெலமிலதாய்க் காணப் படடும் பேசுபசி தாக முடன் றேற்றப் பட்டு, நலமதுடன் சீவித்தேன் மரித்தே னென்று நாநேன வதனின்விவ கரித்து மற்றப், பலவிதமா மவத்தைகளிற் காண லாகா ப்ராணனுக்கும் வேறயத் தொழிலைக் கண்டு, நலமில தன் றன்மமின்றிச் சாட்சி யாகு நாமசைவி லப்ராண னெனவே யோர்வாய்.

23. அப்ராண

அப்ராணஸ்த்வம் கதம் சேத்ஸ்யாத் க்ஷுத்பிபாஸாதிரூபிண: ।
தேஹாவத் க்ஷுத்பிபாஸாஜந்மநாஶாதிவிக்ரியா: ।

ஜாக்³ரதி வ்யதிரேகாத்து ஹ்யன்வயாந்ந ஹி ஸாந்ததா |
அஸங்கஸ்வாத்மஸாக்ஷிணோ மே ஹ்யப்ராணத்வம் க⁴டதே கத²ம் |

பசி தாகாதி ரூபத்தோடு கூடி யவ்வுருவமாம் எனக்கு அப்பிராணத் தன்மையானது எங்ஙனஞ் சம்பவிக்கும்? வனுமை வனுமை யில்லாமை பசி தாகம் ஜந்மம் நாசம் முதலிய விக்கிரியைகள் நனவின்கண்ணே தோற்ற மாத்திரங்களே யல்லாமல் அன்னிய அவஸ்தைகளில் விளங்குவன வாகாவாம். சாக்ஷியாயிருக்கு மெனக்கு அமநஸ் தன்மை யுண்மையின் மறைகளின் வனுவால் யான் அப்பிராணன் என அறிந்து கொள்ளுதி. 23

24. அமநசு.

ஒருமோரு கூத்தாடி பலவே ஷத்தை யுறுதலெனக் காமாதி பலவே ஷங்கோண், டாருநன வதனின்வெளிச் சகமே யாகி யயர் கனவி னுட்சகமே யாகி மற்றச், சீரிலதாஞ் சுழுத்தியினிற் காணு தேகுந் தீதான மநச் செயலைக் கண்டு கொண்டு, சேருமதற் கன்னியமாய்ச் சாட்சி யாகித் திகழ்வுறுநா மம்மநசென் றறிவாய் மைந்தா.

24. அமந:

அமநஸ்த்வம் கத²ம் மே ஸ்யாத் ஸதா³ ஸங்கல்பரூபிண: |
நட ஏகோபி ப³ஹுவேஷேண நர்தநம் குருதே யதா² |
ததா² ராகா³தி³வேஷேண ப³ஹிர்பா⁴தி ஹி ஜாக்³ரதி |
ஸ்வப்நே ஜக³த்³க³தம் ஸங்கல்பிதம் மநஸைவ தத் ||
ஸுஷுப்தௌ ஹி ஸ்வக³தம் தஸ்யாந்வயவ்யதிரேகத: ||
[illegible] |

எப்போதுஞ் சங்கற்ப ரூபியா யிருக்கும் எனக்கு அமநசுத் தகைமை எங்ஙனமா மெனின்? கூத்தாடி யானவன் ஒருவனு யிருந்த போதினும் பல வேடங்களால் நடநம் புரிவதே போல மநமானது நனவில் இராகாதி வேடங்களால் வெளியே தோற்றுகின்றது, கனவில் உள்ளே கற்பித ஜகத் சம்பந்த ரூபத்தை மநமே யடையும், துயிலின்கண்ணே யெங்கோ சென்றொடுங்கும், இதனை யுடன்பாடாகவும் எதிர்மறையாகவும் இருந்து காணும் எனக்கு நிருமல ரூபத் தன்மை யுண்மையி

ஞானும் சுருதியின் ஆணையினானும் யான் அமநசு ஆவேன் என்றெண்ணுதி. 24

25. நிருமலன்.

அறைகின்ற மலமூத்தி ரங்குப்பை சேறதிழி வாஞ்சுடலை சேரி முதலா யளவின்மல மேவுற்ற புவியோடகே லங்கல்புகை யாகின்ற புழுதி முதலா, யுறைகின்ற மலமேவு நான்குபூ தத்தினுட னுறு கோழை சளியித் தமு மொழுகின்ற மலமூத்ர முதலான மலமுற்ற வூன்முறு தூல தனுவோ, டுறுகின்ற காசபட லங்குரோத காமமுத லொழிவின்மல முற்ற சூக்க வுடலினுடன் ஞானவஞ் ஞானமல முறுசீவ னுடனைந்து தொழில்க ளாதி, நிறைகின்ற மலமுற்ற வீசற்கும் வேறாகி நீண்மலமு மற்று மிதவு நிகழ்கின்ற ஞானவா நந்தவடி வானநா நிருமலனெ னென்று கொள்வாய்.

25. निर्मलः

निर्मलत्वं कथं मे स्यात् सर्वदा मलरूपिणः ।
मलमूत्रं च पङ्कत्वं धूमचाञ्चल्यशून्यता ॥
यथा भूतेषु मालिन्यं देहानां मलता तथा ।
श्लेष्मादि स्थूलदेहे च कामाद्या लिङ्गदेहके ॥
ज्ञानाज्ञाने च जीवे च पञ्चकृत्यानि चेश्वरे ।
इति शुद्धस्वभावत्वान्निर्मलोऽस्मि न संशयः ॥

எப்போதும் மல ரூபியா யிருக்கும் எனக்கு எங்ஙனம் நிருமலத் தன்மை யுண்டா மெனின்? மல மூத்திரத் தகைமை, சேறுடைமை, புகை யுண்மை, சஞ்சலத் தகைமை, சூநியப் பான்மை என்பன பூதங்களில் மலினத் தன்மையாம், தேகங்கட்கும் இவ்வாறே மல மிருக்கின்ற தன்றோ, தூல தேகத்திற் சிலேட்டு மாதியும், இலிங்க தேகத்திற் காமாதியும், ஜீவனிடத்தில் அறிவு அறியாமை மலமும் உள வன்றோ, பரமேசுர னிடத்திலும் ஐந் தொழில்களாகிய மல மன்றோ வுளது, என்பாலோ தூய இயற்கைத் தன்மை யுண்மையின் ஐயப்பா டின்றி யான் நிருமலன் ஆவே னென அறிந்து கொள்வாய். 25

26. சுத்தன்.

கோள்கின்ற சாதிவ னாச்சிரம மதனுடன் கூறதன தன்ம தன்மங் கூடுமெத னுறுபயன் தாஞ்சோர்க்க நரகாதி குறைவிலதின்

மிச்சமான, வுள்கின்ற கோடிபவ முதரேடக் குற்றமிக வுலகின்ற சீவருடனே யுளகிருமை யவ்தார மாற்சரிய முதலான வுறுதோடக் குற்றவீச, னெள்சீவர் சங்கத்த சுத்தமுறு பூதங்க ளியாவுக்கும் வேறதான யாமிவைக ளுடனுற்று நின்றிடினு மெமையசுத் தங்க ளெய் தாததாலும், விள்கின்ற விவைகணம் முடைவிவர்த் தங்க ளாய் மேவியே யுறுதலானும் விமலசித் தாகின்ற நாஞ்சுத்த னென் னவே விளங்கிட வறிந்து கோள்ளே.

26. [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எப்போதும் அசுத்த ரூபியா யிருக்கும் எனக்குச் சுத்தத் தன்மையானது எங்ஙனமாம்? தத் தமது வருண தரும அதரு ங்களான் உண்டாம் சுவர்க்க நரக போகங்களும், எஞ்சி நின்ற நமங்கட்காக எத்தனை கோடி கற்பங்கள் பிறந்த போதினும் முடியாத பிறப்புகளும் ஜீவனுக் கசுத்தமாம்; பரமேசுரருக்கோ கருணையினால் அவதாராதி தோஷங்கள் அசுத்தமாம், ஜீவ சங் கத்தினாலே தோஷங்களோடு கூடி வாழும் பூதங்களும் புவநங்க ளும், ஆனால் எனக்குப் புத்தத் தன்மை யுண்மையின் யாவற்றி னின்றும் யான் சுத்தன் என நிச்சயஞ் செய்வாய். 26

27. புத்தன்.

அறைதலுறு தானுயுங் கூடி நின்று மறிவற்ற கடமாதி பூதா திக்கு, முறைதனக்கோ ரறிவிலதா யோன்றி ஞேடே யுறுதலிஞ லறிவெனவே தோற்று கின்ற, குறைவுறுமுன் றுடல்சீவன் மாயை கட்குங் கூறலுறும் வேருகி யவைக டம்மைக், கறையின்றிப் பிர காசஞ் செய்தெப் போதுங் கனபோத வடிவாநாம் புத்த ஞமே.

27. [illegible]

[illegible]
[illegible]

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌾𑌦𑍀 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌯𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌮𑌰 ।

எப்போதுஞ் சட ரூபியா யிருக்கு மெனக்குப் புத்தத் தன்மையானது எங்ஙனமா மெனின்? முத்தேகங்கள், ஜீவன், மாயை, பூதாதிகள் ஜடங்களாம், எனது சம்பந்தத்தினுலே சித்தைப் போன்று தோன்றுகின்றன. இவை தனித்து நிற்பினோ சைதந்யத் தன்மையே கிடையாவாம். ஏகனு யிருக்கு மெனக்குச் சர்வஞ்ஞத் தன்மை யுண்மையின் யான் புத்தனு யிருக்கின்றேன் என் றெப்போதுஞ் சிந்தித்துக் கொண்டே யிருத்தி. 27

28. சர்வஞ்ஞன்

அறிதலுட னறிதலில தாகியே மூவித வவத்தையுறு ஞேயத்தையு மறியாமை யுடனறிவ தாயிலகு சர்வபுத் யாகின்ற ஞானத்தையு, மறியுமவ னறிவிலோ னெனவிலகு முயிர்களா யமர்ஞாதுருக்கடமையு மவர்களினி விர்த்திபிர விர்த்தியையு மதுவதற் காம்பலனு மெப்பொழுதுமே, யறுதியா யினதென வவத்தைமூன் றதனினு மறிகின்ற வடிவமேநம் மளவிலா வுருவான தாலுமித் திரிபுடியை யழிவினு மில்லையாயி, னறிவரில தாலுநாஞ் சகலதிரி புடிகளையு மறிகின்ற தாலுமிவித மனைத்தென வவத்தையு மறியுநாஞ் சர்வக்ஞ னுகுமேன் றறிகுவாயே.

28. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌦𑌾 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚 ॥
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍁𑌤𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 ।
𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑌧𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 ।
𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍁 ॥

எப்போதும் அற்ப அறிவை யுடைய எனக்குச் சர்வஞ்ஞத் தன்மையானது எங்ஙனம் சம்பவிக்கு மெனின்? அறியப் பெற்றனவும் அறியப் பெறாதனவும் ஆம் விடயங்கள் ஞேயங்களாம். மூன்றிடங்களிலும் அவற்றைத் தொடர்ந்து அறிதல் அறியாமை ஆந் தன்மையோ டுற்றது புத்தியாம். அதுவே ஞான மெனப் பெயர் பெறும். அறிபவனுந் தகைமை யறியானுந் தகைமை

757)
R65(KOV)

மயமா யிருப்பவன் ஞாதா வெனப்படுவன், இம்மூன்றையுந் திரிபுடியென வியம்புவர்; இத் திரிபுடியின் பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளை யறிபவன் என்னினு மந்நியன் எவ னொருவனுமே யில்லையென்பது திண்ணம், அத்தகைய எனக்குப் பரமாநந்த ரூபத் தன்மை யுண்மையின் யான் சர்வஞ்ஞ னென நிச்சயஞ் செய்வாய். 28

29. பரமாநந்தன்.

தனதானி யாதிசெல் வம்பிரிய மதுவிராசாதியா னீங்கு காலை தவிராத கையுடைமை பிரியமது செலவாதி தன்னினு லொருவு காலை, யினமான புத்ராதி பிரியமவ ரனலுற்ற விலமதா னீங்கு காலை யழிதால வுடல்பிரிய மதுபுழுதி யானீங்கி லிந்தியம் பிரிய மதுவும் பினமாம்பி ராணகண் டமதான வாக்கினைப் பெறுபோத கன்று சீவன் பிரியமது வும்ப்ராண னிறுகாலை விட்டுமேக் காலுமே பிரிய வுருவாங், கனமான வாங்மாவை யன்றியோன் றிவ்விதங் காணுத படியி னுலுங் கருதுமேக் காலுமே தானுக வுற்றநாங் கழறு பரமாநந்தனே.

29. परमानन्दः

परमानन्दरूपत्वं कथं मे क्लेशरूपिणः ।
गृहक्षेत्रादिकं त्यक्त्वा भयाद्राज्ञो धनं गृही ।
पुत्रार्थे तद्धनं त्यक्त्वा पुत्रं दग्धगृहे हित्वा ।
शरीरं रक्षति तथा व्याध्या तत्त्यजेदिन्द्रियम् ॥
प्राणरक्षणहेत्वायां प्रियं प्राणस्य तेन्द्रियम् ।
प्राणापहारकाले तु प्राणांश्च प्रियतरो ह्य-
तः प्रियतरो नान्यः स्वात्मेनैव प्रियं सदा । [सं-
सारकाननस्वस्थात् परमानन्दवानहम् ॥

கிலேச ரூபியா யிருக்கு மெனக்குப் பரமாநந்த ரூபத் தன்மை யெங்ஙனமாம், அரச பய முண்டாயின் கிருக க்ஷேத்திராதிகளை யெல்லாம் விட்டொழித்துத் தநத்தைக் கவர்ந்து கொள்வன், புத்திரன் பொருட்டாக அத் தநத்தையும் விடுவன், நெருப்புப் பிடித்த வீட்டிற் புத்திரனையும் விட்டொழித்து வெளியில் வந்து சரீரத்தைக் காப்பன், அது தூளியால் அவதிப் படும்போது பொறிகளிற் பிரிய முறுவன், பிராணனை வாங்கும்

அரச ஞணை வரினே பிராணனிற் பிரியம் வைத்துப் பொறிகளிற் பிரியம் வையான், பிராணனது முடிவு காலத்திலோ பிராணனைக் காட்டினும் அதிப் பிரியன் யானே யாவேன், என்னினும் பிரிய மாகிய வஸ்து யா தொன்றுங் கிடையாது, எல்லாப் பொருள்களி னுமே ஆன்மாத்தான் அதிகப் பிரியத்திற்கு விடயமாகும், ஆன்மாவாய எனக்குச் சம்புத் தன்மை யுண்மையின் எல்லாவற் றினும் பரமாநந்த முடையவன் யா னென வுணர்ந்து கொள்.

30. சம்பு.

கனவிடயஞ் சுழுத்திசோர்க்க விடயந் தன்னிற் காண்சுகங்க டமையெதிர்த்த கரணந் தன்னிற், றனதுசுகப் பதிவிம்ப மாகத் தானே தங்குதலா லுஞ்சுழுத்தி யுபேட்சை நிட்டை, துனுகாலந் தனிலுதிக்குஞ் சுகங்க ளாங்ம சுகமான படியாற்றற் சுகம தின்றிப், பனுசுகங்கள் வரவேறு வழியி லாத படியாலும் பகர்சம்பு நாமேன் றோர்வாய்.

30. 𑌶𑌂𑌭𑍁𑌃

𑌶𑌂𑌭𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌿𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌂
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌂𑌬𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌷𑍁।
𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇॥
𑌭𑌵𑌤𑍁𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌶𑌂𑌭𑍁𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑍋 𑌹𑍋।

ஹே பிரபுவே! எப்போதும் விடயியா யிருக்கும் எனக் குச் சம்புத்தகைமை யெங்ஙனங் கூடு மெனின்? கனவின்கண் ணும், சுவர்க்கத்தும், ஈண்டுள்ள விடயங்களிலும் அநுபவிக்கப் பட்ட ஆநந்தமானதும், துயில் உபேக்ஷ காமாதி முதலிய வற் றில் உண்டாம் ஆநந்த மானதும், எனது சுகப் பிரதி பிம்பமே யென்றும், என்னை விடுத்துச் சுக காரணத் தன்மை யெங்குமே கிடையா தென்றும் எண்ணி யெனக்கெப்போதும் அசலத்தன் மை யுண்மையின் யான் சம்புவாவேன் என் றெண்ணி வாழ்வாய்.

31. அசலன்.

தூய்தற்ற கிரகமூர் தேசம்விட் டலைகின்ற தூலவுட லோக லோகஞ் சுழல்கின்ற விருதேக முடன்மண்ணை வளையமாய்ச் சூழ்ந்

KOVILOOR MADALAYAM
KOVILOOR - 630 307
KARAIKUDI

தலைக் கின்ற தாகி, யேய்கின்ற வறிவன்றி யிலையலைக் கின்றகா லிவைகளுக் கிடம தாகி யெய்துற்ற வம்பரம் பௌதிகச மட்டியோ டேலையிலிவை யாவு முடலாய்த், தோய்வுற்ற மெய்யறிவு ளசைகின் ற வீசனுஞ் சொல்கின்ற வேக முடனே சுழல்கின்ற பறவையென விரைந்து திக்கினுஞ் சூழ்கின்ற நூறு கோடி, யாய்வுற்ற கற்பங்க ளோடிமிக நாடிடினு மளவைகா ணாத தாகி யங்கங்கு சாட்சியா யசைவிலா தமருநா மசலனென வறிகு வாயே.

31. अचलः

अचलत्वं कथं मे स्यात् सदा चञ्चलरूपिणः ॥
स्थूलश्चलति देशाद्यैः सूक्ष्मो लोकान्तरेष्वथ ।
भूमिश्चलति तोयेन तत्तोयं वह्निना चलम् ॥
पावको वायुना वायुस्स्वायुस्स्वाम्बरे लयः ।
तच्चाम्बरं चिदाकाशे प्रलये लयमश्नुते ॥
सर्वाणीमानि भूतानि सवेगं चेतनोऽप्यतो ।
अनेककल्पपर्यन्तं पतन्तः पक्षिवद्वेगतः ॥
चेतनान्तं तदप्राप्य तत्तत्साक्षितया स्थितः ।
निर्गुणत्वाच्च चैतन्यस्य ह्यचलोऽस्मीति निश्चिनु ॥

எப்போதுஞ் சஞ்சல ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு அசலத் தன்மை யெங்ஙனமாம்? தேசாதிகளிற் றூலதேகம் சலிக்கின்றது, சூக்கும தேகமோ வேறு வேறு லோகாதிகளிற் சலிக்கின்றது, நீராற் பூமி சலிக்கின்றது, நீருந் தீயாற் சலிக்கின்றது, நெருப்புங் காற்றாற் சலிக்கின்றது, அவ் வாயுவும் ஆகாயத்தி லோய்ந் தொடுங்கும், அவ் வாகாயமும் பிரளயத்திற் சிதாகாசத் தில் ஒடுங்குதலைக் காண்டலின், சமஷ்டியாய யாவற்றையும் யானென அபிமானிக்கும் ஈசுரரும் தற் சைதன்யத்தில் அசை வுறுவர், அநேக கற்ப பரியந்தம் மேற்கூறிய சலன வத்துக்கள் யாவுமே அதிவேகமாகப் பறவைபோற் பறந் தேகினும் சேதனத் தின் முடிவு காண முடியாமையின், அது அவ்வப் பொருட்குஞ் சாக்ஷிமாத்திரமாக விருக்கும், அத்தகைய சைதந்ய எனக்கு நிர்க்குணத் தன்மை யிருந்தலினாலே யான் அசலன் என நிச் சயிப்பாய்.

MAYAJAGAM ROOJIVOM

32. நிர்க்குணன்.

சத்துவமாங் குணந்தனிலீ சனையு மாக்கித் தகுமிரா சதந்தனிற் சீ வரையு மாக்கி, யத்தமோ குணத்திலுல கதையு மாக்கி யவை கட்மை விரித்தடக்கி யுகங்க டோறும், வித்தரமாய் விளையாடல் செய்து கொண்டு விளங்குபிர தாநத்திற் கதீத மாகிச், சுத்தவதிட் டாநமதா யபரிச் சிந்ந சுகவடிவா யுறுநாநிர்க் குணனென் றோர் வாய்.

32. நிர்கு³ண:

நிர்கு³ணத்வம் கத²ம் தே³வஸ்யாத்மநஸ்த்ரிகு³ணாத்மிந: |
ப்ரக்ருதிஸ்ஸாத்விகாதீ³ஶம் ஜீவாந் ஸ்ருஜதி ராஜஸை: ||
தாமஸாச்ச ஜக³ந் நிர்விகல்பத்வாந் நிர்கு³ணோஸ்ம்யஹம் |

எப்போது மீண்டுக் குணங்களோடு கூடி யிருக்கு மெனக்கு நிர்க்குணத் தன்மை யெங்ஙனமா மெனின்? பிரகிருதியானது சாத்துவிக குணத்தினுனே ஈசுரரையும், இரஜோ குணங்களால் ஜீவர்களையும், தமத்தாற் சகத்தையும் உண்டாக்கு கின்றது எனக்கு நிர்விகற்பத் தன்மை யுண்மையின் யான் நிர்க்குணன் ஆகின்றேனென் றெண்ணுதி. 32

33. நிருவிகற்பன்.

ஆகுமையேழ் தத்துவமாம் விகற்பங் கட்கு மப்பாலா யவை யினதிட் டாந மாகி, யேகமதா மத்துவித ஞாந மாகி யிருக்கின்ற நாந்தனிற்றன் விகற்ப மற்றே, போதுமிவை தமிற்கூடி னுலும் பற்றுப் புகனிமல படிகம் போல் விகற்ப மற்று, வேகலிலாக் கடமாதி யுறும்வே யிற்போ லிருக்கின்ற நாநிருவி கற்ப னுகும்.

33. நிர்விகல்ப:

கத²ம் தே நிர்விகல்பத்வம் ஸவிகல்பஸ்வரூபிண: ||
பஞ்சத்ரிம்ஶத்தத்வதோ ந்யோ ரவிவந் நிர்விகல்பக: |
தேஷு தத்ரூப ஏவ நீலாதௌ³ ஸ்ப²டிகோ யதா² ||
நிராகாரஸ்வரூபத்வாந் நிர்விகல்போஸ்ம்யஹம் ஸதா³ |

சவிகற்ப சொருபியா யிருக்கும் எனக்கு நிருவிகற்பத் தன்மை யெங்ஙனமா மெனின்? முப்பத்தைந்து தத்துவங்களி

னும் அயலாய் இரவியைப் போலும் நிருவிகற்பகமா யிருத்தலின் நீல முதலியவை சம்பந்திக்குங்கால் அவ்வதன்கண்ணே அது அது போலப் படிக மிருப்ப தொப்ப நிராகார சொரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் எப்போதும் நிருவிகற்பனே யாவேன் என அறிதி. 33

34. நிராகரன்.

ஆகுவெளி யுருவாகும் பிரம மேன்று மதற்குருவ நாமமிலை யமூர்த்த மேன்று மாமுன்பி னுட்புறமில் பிரமஞ் சாட்சி யாகு மேன்று மறிபடுதே லக்ஷிதி லாதி, லேகமதாம் பிரமமிதற் கனிய மாகி யிவை விளக்கு மறிவுநிரா கார மேன்று மீரிரண்டு சுருதிகளுங் கூற லானு மியல்கதிரை நாடமோர முடனே நீண்ட, சோகசிதா பாசனுக் குஞ் சித்த தேன்னுந் தோடர்பால்வாள் வெட்டமோற் சூடுங் கையிற் றேடருதல்போ லிலதேற்றற் சுபாவ சித்துச் சோல்லுருவ ரகிதரேன வேண்டு மோவேன், சோகமிலுத் தியினலு நாமே யுள்ளிற் றேற் றுபோறி வேளிப்போறியின் விடய மின்றித் தோடரவையை விளக் குமநு பவத்தினலுந் துகளினிரா காரனு மேனவே யோர்வாய்.

34. निराकारः

निराकारस्वरूपत्वं कथं साकाररूपिणः ॥
अन्तर्बहिरहं सर्वत्र स्थित्वा साक्षिमात्रकः ।
सूर्यद्रष्टा स च जीवस्य चिदंशत्वात्तु सर्वशः
न च छेत्ता सवृत्तिकं स्वतस्सिद्धिः का कथा ॥
करणैर्निवृत्तस्य निराकारस्वरूपं सदा ।

ஆகாரரூபியா யிருக்கு மெனக்கு நிராகார சொரூபத் தன்மையானது எங்ஙனமாம்? யான் உள்ளும் வெளியும் எவற் றினுள்ளும் அமூர்த்தனுப்ச் சாக்ஷிமாத்திரமா யுள்ளேன், சூரி யனைக்காணும் ஜீவன் சித்தம்சமா யிருத்தலின் சூரிய மண்டல பரியந்தம் நீண்ட விருத்தி சகித ஜீவனை, கை கால்களைப் போல வாள் கொண்டு வெட்ட முடியாதாம் எனின் சித்தாயிருக்கு மெனக்கு அமூர்த்தத் தன்மை யுண் டென்பதும் எக்காரணங்க ளாலும் என்னை வெட்ட முடியா தென்பதுஞ் சுயமாகவே துணி யப் பெறு மெனக் கூறவும் வேண்டுமோ அத்தகைய எனக்குக் கரண வியாபாரம் யாவும் விடுபட்டு நித்திய முக்தத் தன்மை

யுண்மையின் யா னெப்போதும் நிராகாரனே யாவேன் என் றெண்ணுதி. 34

35. நித்திய முக்தன்.

அயர்கருத் தாவாயு மேபுசிப் பவனுயு மநுதிநமு மமர்த லாலே யதங்மமோடு தங்மமத னுனிதம் பெத்தனே யன்றி யொரு காலு முத்த, னயமாக வலனென்று கங்மகாண் டத்தினி னண்ணு மாங் மாவி தென்றே நாடேிர மாதாவி னுக்குமஞ் ஞாநத்தி னவின் மலங் கங்ம மதனு, லுயருதலில் பெத்தனு யுறுவன்ஞா நத்தினி லுயர்முத்த னுவ னென்றே யுபாசனு காண்டத்தி லாங்மாவி தென் றுதா னுரைத்திடுஞ் சீவ னுக்கு, மயலாகி நிருவிகா ரவ்வறிவ தா மேமக் காகுபேங் தத்தோ டக்கு மனுகலோரு காலத்து மில்லாத படியினு லமர்நித்ய முத்த னுமே.

35. நித்யமுக்த:

கதம் மே நித்யமுக்தத்வம் ஸதா பத்தஸ்வரூபிண: ॥
கர்மகாண்டே நித்யபத்த: கர்த்தா ஜீவோ ந முக்திபாக் ।
பக்திகாண்டே நித்யபத்தோऽபீசாநுக்ரஹதோ பவத்யயம் ॥
ஜ்ஞாநகாண்டே ததா நாஸ்தி வ்யாததா ராஜவம்ஶஜே ।
ராஜேதி ஶ்ரவணாத்ஸத்யோ நஶ்யதி வ்யாததா யதா ॥
அஜ்ஞாநாஜ்ஜீவவத்பாதி ப்ரஹ்மேதி ஶ்ரவணாதயம் ।
தஸ்மாத்தே நாஸ்தி முக்தத்வம் நித்யமுக்தோऽஸ்யேவ ஹி ॥

எப்போதும் பந்த ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு நித்திய முக்தத் தன்மையானது எங்ஙனம் பலிக்கு மெனின்? கருமகாண்டத்தில் நித்தம் கட்டுப்பட்டவன் கருத்தா ஜீவன் என முக்தியை யடைய அவன் கூடாதவனேயாவன், பக்தி காண்டத்தில் நித்தியபத்தனுகி யிருந்த போதினும் ஈசன் றிருவருளால் இச்சீவன் முக்தனுதல் கூடும், ஞாந காண்டத்தில் அவ்வா றின்றும் மற் றெவ்வா றெனின், வேடத்தன்மையை யடைந்த மன்னவன் மகனுக்கு நீ அரசகுமாரன் என வேடனுதுஞ் சிரவணத்தைக் கேட்டு உடனே வேடத் தன்மையானது எகிவிடல் போல அஞ்ஞாநத்தினுலே ஜீவனைப் போல இலங்குபவன் நீ பிரஹ்ம சொரூப மென்னும் உபதேசமாகிய சிரவணத்தால் தானே பிரஹ்ம

சொரூபமா யிலங்குபவன், ஆகலின் எனக்கு அநாதி முக்தத் தன்மை யுண்மையின் யான் நித்திய முக்தனே யென எண்ணி வாழ்வாய். 35

36. அநாதி முக்தன்.

ஆமயர்வின் மூவர்முதற் றேவர் சாலோ காதியெனக் கற்பிதமா யழியு முத்திக், கேம முறப் புறம்பாகச் சித்தித் தென்று மேள்ளள வுங் கிரகிக்க விடக்கூ டாதாய்த், தோமயசற் சிற்சுகமே வடிவாந் தம்மைச் சுருதியினு லுணர்கின்ற தநாதி முத்தி, யாமதனு லேழை ந்தின் மேலா நாமே யநாதிமுத்த னெனவகத்தி னறிய வேண்டும்.

36. அநாதிமுக்த:

கதம் அநாதிமுக்தத்வம் பூர்வம் பத்தஸ்வரூபிண: |
த்ரிமூர்த்யாதிபதப்ராப்தி: கல்பிதேயம் ததா ந ஹி ||
த்யாஜ்யாத்யாஜ்யோபஹீநாய ஸச்சிதாநந்தரூபிணி |
ஶ்ருத்யாஜ்ஞேயா நாதிமுக்தி: ஷட்த்ரிம்ஶத்தத்த்வபராவரா |
அச்யுதஸ்யாத்மநோ நாதிமுக்தத்வம் ந ஹி ஸம்ஶய: |

முன்னர்ப் பத்த சொரூபியாயிருக்கு மெனக்கு அநாதிமுக்தத் தன்மையானது எங்ஙனம் எனின்?

மும்மூர்த்தியாதிபதப் பிராப்தியானது கற்பிதமாம், இஃது அங்ஙன மன்றும், தள்ளத் தகாததும் கொள்ளத் தகாததும் ஆகிய சச்சிதாநந்த ரூபத்தின்கண்ணே அநாதி முக்தியானது சுருதியால் அறியத் தக்கதாம், அது முப்பத்தைந்து தத்துவங் கட்கும் அப்பாற்பட்டதாம், அத்தகையதாய எனக்கு அச்சுதத் தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் யான் அநாதி முக்த னென வைய மின்றி யறிந்து கொள்வாய். 36

37. அச்சுதன்.

நழுவல்சுத நழுவாதச் சுதம தாகு நாடுமொரு நூறாண்டின் மேலி ராம, னழுவுகின்ற தூலவுடல் பிரள யத்தி னழுவு லிங்க வுடல்பூத ஞாநந் தன்னி, னழுவவித்தை மாயைபரன் சீவ னுகை நவிலுமையே மூக்கயலாய்ச் சுகசிற் சத்தாய், நழுவலிலா தேக்கா லுந் தானே யாக நண்ணிவிளக் கிடுதலினச் சுதனு மாகும்.

37. அச்யுத:

அச்யுதத்வம் கதம் தேஹஸ்தஸ்யாபூர்வச்யுதரூபிண: |
ஶதாப்தேஷு ஸ்ருஷ்டேஷ்வநாஶஸ்யாச் ச்ருதயே விஜ்ஞாநஶாநம் ||

ஜ்ஞாநாத்விஷ்ணோஸ்ஸதா ச ஜீவேஶஸ்ய ச விநஶ்யதஃ ।
பஞ்சத்ரிம்ஶதிதத்த்வேப்ய க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வாத் த்வமச்யுதஃ ॥

எப்போதும் நழுவும் வடிவினுடைய எனக்கு அச்சுதத் தன்மையானது எங்ஙனமா மெனின்? நூறு வயது சென்றால் தூல சரீரம் நாசமாம், பிரளயத்தில் இலிங்கசரீரம் நாசமாம், ஞானத்தினாலே அவித்தையும் மாயையும் ஜீவனும் ஈசுரரும் மறைவுறும், என்பதனானும் முப்பத்தைந்து தத்துவங்கட்கு மேலாயிருப்பதனானும் க்ஷேத்திரஞ்ஞத்தன்மை யுண்மையினானும் நீ அச்சுதனேயாவாய். 37

38. க்ஷேத்ரஞ்ஞன்.

மூலவஞ் ஞானகா ரியமதா யமர்கின்ற மூன்றுதனு வுஞ்சேத்திர முன்னுமிதை யறிபவன் சேத்ரக்ஞ னாகுநீ மொழியர்த்த மறியேனெனல், சீலமில பாவவுரு வஞ்ஞான மிதுபரம சித்திலா ரோபமாகித் திகழுநா தியதெனச் சொல்வதா நானெனச் சேத்திரந் தன்னினுற்ற, வாலம்ப மில்லறிவ நாதியா யுறுவத்தி யாசமாம் பூர்வ தேக வாங்மவநு பவமாம்பி ராந்திமேல் வருதேக வாங்மப்பி ராந்திகட்கு, மூலமிது பிராந்திமூ லப்பிரமை யறிவின்மை மொழிசேத்ர மத்தியா சமு மோகமெென நீக்கியவ திட்டாந மாயறியு முரணினுஞ் சேத்தி ரக்ஞன்.

38. க்ஷேத்ரஜ்ஞஃ

க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வம் கதம் தேவஸ்யாத் ஸதா க்ஷேத்ரஸ்வரூபிணஃ
ஶரீரத்ரிதயம் க்ஷேத்ரம் ததஜ்ஞாநவஶாத் கார்யகதஃ ॥
க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஆத்மா ஸ்யாஜ்ஞாநாத் ஜ்ஞாதா பவதி ஜீவவத் ।
ஸ்வஸ்மின் ப்ராந்தி ஜ்ஞாநாத் விவேகம் ஜ்ஞாத்வா பவேத் ஸதா ஸ்திதி ॥
க்ஷேத்ராத்யாஸோ பவேந்நாதீரதஃ பஞ்சதேஹாபிமாநதஃ ।
ஸ்தூலஶரீரம் ஸம்யக் ஜ்ஞாத்வா தேஹஸ்யாத்ர விதேஹகாஃ ॥
ப்ரத்யக்ஷஸ்வீஜவத் தேஹ்யாத் ததோ நாஸ்யாந்தஜ்ஞநகர்மணாஃ ।
பயஸ்யாயாஸ் ஹ்யாஸ்ரீயஸ்யாஸஃ கஸ்மாந்நாஸ்தீவ ஜாத்யவி ॥
வாஸ்தே நா வேதாந்த்யாத் தே க்ஷேத்ரஜ்ஞோ ஜ்ஞாதா ஸம்ஶயஃ ।

எப்போதும் க்ஷேத்திர சொரூபியா யிருக்கும் எனக்கு க்ஷேத்திரஞ்ஞத் தன்மையானது எங்ஙன மென்னில்? மூல

அஞ்ஞாந காரியமாதலின் மூன்று தேகங்களும் க்ஷேத்திரங்களாம், க்ஷேத்திரஞ்ஞ ஆத்மாவோ அஞ்ஞாநத் தானே அஞ்ஞனாகிய ஜீவனவன், நீ கூறிய பொருளை யான் அறிகின்றிலேன் என்பதாக அறிந்தும் மோகிக்கின்றனன். க்ஷேத்திராத்தியாசம் அநாதி யெனினும் நாச முடையதேயாம், பூர்வ தேகாபிமாநத்தாலே இத்தேகமானது அடையப் பெற்றதாம், இத்தேகத்தி னபிமாநத்தினாலே வருந் தேகங்க ளுண்டாம், தருவும் விரையும் போலப் பிறப்பிற்கும் கருமத்திற்கும் அந்நியோந்நியம் அந்தமே கிடையாதாம், பிராந்தி அத்தியாசம் கற்பனை ஆரோபம் என்பன பரியாயமாம், ஆகலின் வாக்கிற்கும் மநத்திற்கும் எட்டாத தன்மை யெனக் குண்மையினானே ஐய மில்லாமல் யான் க்ஷேத்திரஞ்ஞனவே னென் றுணர்தி. 38

39. மநோவாசாம கோசரம்.

மலையுமந மென்னலந் தக்கரணம் வாக்கென்னன் மருவுபத் திந்திரியமாம் வருமிருவ கைக்குமிக வெட்டொணாப் பொருண் மநோ வாசாம கோச ரந்தா, னலைவில்பொரு ளிந்தவித மாகுமேற் சூநியம தாமெனிற் சுருதி பிரம மஸ்திபா திப்பிரிய மென்றுமதை யறிபவ னதுவாவ னென்று மின்ன, மேலையதற வோதலிற் பொருள் சூந்ய மலவாயி னெட்டொணா தேவித மென்னி லெழுகின்ற திரிவித வவத்தையறி கின்றசித் தேலையுற்ற வாக்கு மநதி, னலைதலுற மந்நுவய வெதிரேக மவையையறி பொருளலா தவையின் விடய மல்லவா தலின்மநோ வாசாம கோசர னுகுநா மென்ன வறிவாய்.

39. मनोवाचामगोचरः

वाङ्मनोगोचरत्वं मे कथं ब्रह्मणो वद तत् ॥
मनोवाचामगोचरत्वे तत्र बोध्यं स्वयं न्यता ।
सत्यं ज्ञानमनन्तं श्रुत्या ब्रह्मविद्ब्रह्मैव वा तु ।
आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान् न बिभेति कुतश्चन ॥
बोधित्वात् स्यन्ता नास्ति तच्च विषयः कथम् ।
स्यान्नत्रयोर्यातीतत्वाद्वाचामस्य वेद्यतः ॥
अवस्थाकृतत्वान्नित्यं मनोवाचामगोचरः ।

வாக்கிற்கு மநத்திற்கும் எட்டாத தன்மை யெனக் கெங்ஙன மெனின்? அதைக் கூறக் கேட்பாயாக? மநத்திற்கும் வாக்கிற்கும் எட்டாத தன்மையதேல் அதன் சொரூபம் சூநிய மெனச் சங்கை வருதல் கூடும், சத்தியம் ஞாநம் சுகம் என்னுஞ் சுருதியினுனும், பிரஹ்ம வித்தானவன் பிரஹ்ம ரூபமாகவே யிருக்கின்றனன் என்னுஞ் சுருதியினுனும், பிரஹ்மத்தினநந்தத்தைப் பெரிதறிந் தறிஞன் யாண்டும் எதற்கும் அஞ்சான் என்னுஞ் சுருதியினுனும், சொரூபங் கூறப் படுதலின் சூந்யத் தகைமைச் சங்கை வருதற் கிடனின் றன்றே, நல்லது அஃதாகுக, ஆயினும் மந வாக்குகட்கு விடயமாகாமை யாங்ஙனங் கூடு மெனின்? மூன்றவஸ்தைகளும் உதித்தலையும் ஒடுங்குதலையும் அவற்றின் வியாபாரங்களையும் யா னுணர்கின்றே னென்பதனுனும் எனக் கவ்வியா கிருதத்தன்மை யுண்மையி னுனென்பதனுனும் யான் எப்போதும் மநோ வாசாமகோசரன் என வுணர்தி. 39

40. அவ்வியாகிருதன்.

ஆற்றுமுரு நாமமோடு விவகரிக் கப்படுவ தாம்பொருள்வி யாகி
ருதமா மவையிலா தவ்வியா கிருதமா மிதுசகம தன்கார ணப்பி ரம
மாச், சாற்றும்வே தாந்தத்தி னிற்சாங்க்ய மாமதந் தனின்முக்கு
ணங்க ளுற்ற தகவுபிர கிருதிக்கு முக்குணந் தாமுமே சமமுட னட
ங்கு காலை, யேற்றுபிர தாநமோ டவ்வியா கிருதமூல கதன்மூல
மென்று சொல்வ ரிருவகையி னிற்சர்வ சத்தியாய்ச் சித்ததா யியலு
சர் வக்ஞ பிரமங், தோற்றுலகின் மூலமா மறிவில்பிர தாநமது துக
ளுலகின் மூல மாகாச் சொல்லுமிவ் வேதுவாற் சகமூல மானநாங்
துரிசிலவ் வியாகி ருதனே.

40. 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌃

𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌿 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 ॥
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌹𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 ।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌰𑌶𑌾𑌖𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌚 ।

எப்போதும் வியாகிருத ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு எங்ஙனம் அவ்வியாகிருதத் தகைமையாம் எனின்? யாது நாம உருவத்தோடு கூடியதோ அது வியாகிருதமாம், அதனினும் விலக்ஷணமாயது அவ்வியாகிருதமாம், முக்குணங்களுஞ் சமமாதலினுற் பிரதாந மெனவும், காரண மெனவும், அவ்வியாகிருத மெனவுங் கூறப்படும். அந்தப் பிரதாநமே ஜகத்திற்குங் காரண மெனப்படுமெனச் சாங்கியன் சங்கிக்கின் அது பொருந்தாதாம். இதற்கும் இதனது காரியத்திற்கும் பிரஹ்மமே காரணமாம், இதனது சக்தி பரையாய் நாநாவித ஆற்ற லுற்றதாம் எனச் சுவேதாசுவதர சாகைகளாற் பெறப் படுதலின் எப்போதும் எனக்குச் சாக்ஷித் தன்மையும் அக்ஷரத் தன்மையு மிருத்தலின் யான் அவ்வியாகிருத னெனவே சிந்திப்பாய். 40

41. அக்ஷரன்.

நாசமுறல் சரமற்ற தக்ஷரநூ ருண்டபிர ளயஞாந மவையினுச நணுகின்ற மூவுடற் கதிதசித் தானநா நந்தலில தால க்ஷரங்,காசின்மறு யுத்திசர மெனல்வேத மதனினுற் கழறுபொரு ளக்ஷ ரந்தான் கருதுமீ மாங்கிசன் சங்கைமுன் னுள்ளபொருள் காணலாம் பொறியி னதனு, லாசின்மறை விதிநிடே தத்தையுங் கிரியையுற் றதையுமே யறையு மென்னி லாரணம் பொறியினுற் பிரமமறி யப்படா ததுவிதிநி டேத மென்னப், பேசுமவை யாவுரு திமிசையைச் செயவொணு தென்றுதான் பேசல் போலப் பிரமமே நாமென்ன வறியெனக் கூறலாற் பிரிவிணு மக்ஷ ரந்தான்.

41. அக்ஷர:

அக்ஷரத்வம் கதம் தே ஸ்யாத் த்வத்தோ க்ஷரவிவர்ஜித: ||
ஶரீரத்ரயம் ஜ்ஞாநாக்நிஸம்ஹ்ருத்யா ஶதஸ்வராக: |
நாஶமேதி நஶ்வரத்வாத் தஸ்மாத் க்ஷராவிநா ||
தேஹாத்விலக்ஷணஸ்யாக்ஷீ ஸாக்ஷிணோ [illegible]
க்ஷரோ வேதஸ்ய வேதே ந ஸ்ருதிவாக்யம் யதக்ஷரம் || [தத:
வாக்யம் [illegible] யோநுமீயதே |
லிங்கம் விபரீதம் யஸ்மிந்நேவ வததி ஶ்ருதி: ||
ஸ்ருதிவாக்ய கதம் ப்ரஹ்மவேதநேதி த்வயோச்யதே |
அத்ர ப்ர[illegible] ||

[illegible]

எப்போதும் நாச ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு அக்ஷரத் தன்மையானது எங்ஙன முண்டாம்? முச் சரீரங்களும் ஞானத் தானும் பிரளயத்தானும் நூறு வருடங்களானும் நாசத்தை யடையு மென்பதி லையப்பா டின்றும், இது போலத் தனது சொரூப மொரு காலத்திலும் அழிவது இல்லை, அவற்றினும் விலக்ஷணமாகிய சாக்ஷியாம் நீ யக்ஷரனே, மறு யூகங் கேட்டி! க்ஷரம் வேதமாம் அவ்வேதத்தானே யாது பிரதி பாதிக்கப்படு மோ அது அக்ஷரமாம், இதன்கண் மீமாஞ்சகன் சங்கித்தல்:— இஃதிந்திரியங்களால் அநுமிக்கப்படும், நிஷித்த ரூபமாயும் விதி ரூபமாயும் இருக்கும் கருமங்களையே வேதம் விளம்புகின் றது ஆகலின் வேதத்தானே பிரஹ்மம் பிரதிபாதிக்கப் படுகின்ற தென்ப தெங்ஙனந் தங்களாற் கூறுவ தியையும் எனின்? ஹே மதி கெட்ட மூட சிகாமணியே! உன் சங்கைக் குத்தரங் கூறக் கேட்டி! பிரஹ்ம வித்தானவன் பிரஹ்மத்தை யடைவ னென் றும், ஆத்ம வித்தானவன் சோகத்தைக் கடப்பன் என்றும், இருதயக் குகையின்கண்ணே யிருக்கும் பிரஹ்மத்தை யுணர்ந் தவன் பிரஹ்மத்தின்கண்ணே நிலைபெறுவ னென்றும், ஆநந் தம் பிரஹ்மம், அவ்வாநந்தத்தை யடைந்து ஆநந்தமே யாவன் மற்றொன் ருகான் என்றும், அபயமா யிருக்கும் பிரஹ்மத்தை யுணர்ந்தவனுக்குப் பயமே கிடையாது என்றும், யாவன் பேத புத்தியைச் செய்கின்றானோ அவன் பயத்தை யடைகின்றான்

என்றும், எதனினின்றும் வாக்கும் மநமும் கோசரிக்க முடியா மற் றிரும்புகின்றனவோ என்றும், பிரஹ்மத்தி ஞானந்தத்தைப் பெரிதடைந் தறிஞன் பீதியை யாண்டும் பெற்றிட மாட்டான் என்றும், புண்ணியத்தாற்று னென்னே பாவத்தினுற்று னென்னே இரண்டையும் நீக்கி இன்ப பதம் எய்த வேண்டு மென்றும், யாவன் அந்நியத்தை யுபாசிக்கின்றானோ அவன் பசு வென்றும் அநேக வேதங்கள் அறைதலின், பிரஹ்மமே யா னெனச் சிரவணித்துச் சுயம் பிரஹ்மமே யாகின்றனன் ; ஆகையால் எனக் கெப்போதுந் திருக்கு ரூபத் தன்மை யுண்மையின் யான் அக்ஷரன் என நினைந்து வாழ்வாய். 41

42. திருக்கு.

அறிவதுதி ருக்காம தாந்மா வலாதுதா னமர்திருசி யங்க ளாந் மா வன்றுலோ காயுதன் சங்கையநம் வநிதைமுத லானபோ கங்க ளேல்லா, மறிந்தநுப விக்கையா லாகந்தி ருக்கென்னு மவனேயே சாருவாக னமரவே கண்டித்த லிந்திரிய மில்காலே யறிவுகேட் டொன்றை யுந்தா, னறிந்தநுப வித்திடா தாலுமே யிந்திரிய மமர்காலே யறிவதாக வாகமது விலகலா லாகமறி வன்றுபோறி யறிதிருக் கென்னு மவனே,யறிதத்து வாதிகண் டித்தலவ னுல்வழக் கற்றபடி யேபிராண னுங்மாவ லாதிந்தி யங்களாந் மாவுமே யன்றென்று ரைக்கு மவனே, யறியுபா சகனுமே நீக்கலப் பிராணபோறி யாகமுத லியாவு மநமில் லாவிடிற் றேற்றமை யான்மநந் திருக்குமற் றதுதிருசி யங்க ளென்னு, மவனேயுந் தார்க்கிகன் கண்டித்தல் புத்தியில் லாது விடின் மநது சலன மதனுற்றி ருக்கன்று புத்தியே யறிவென்னு மவனேயும் புத்த னீக்க, லறிதலுறு யாவுஞ்சு ழுத்தியி லிலேச்சூந்ய மாந்மாவே னவனே நவில்பட் டாசாரி யதுவுமாந் மாவன்று றுஞ் சக மடைந்தனன் சுழுத்தியி லேன, வறைசீவ னறிவேன்பன் யாவரையு நீக்கல்வே தாந்தியறி விற்சீ வனே யாதியாய் விடயவரை யில கலா லறிவல்ல வவையறியு நாந்திருக்கே.

42. 𑌦𑍃𑌕𑍍

𑌦𑍃𑌕𑍍 [illegible] 𑌣𑌃
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌵𑌿𑌰𑍋
𑌚𑌨𑌃 ॥ [illegible]

வர்ணிதம்। ஜீவஸ்ய நிர்கமே தேஹமரணஸ்யாத்ர தர்ஶ-
நாத் ॥ ஶரீரேந்த்ரியாண்யாத்மா வதீத்யாதி ப்ரயோக-
த꞉ । ப்ராணவாதிநேந்த்ரியாணாம் கலஹே ப்ரஹ்மயு-
க்தித꞉ ॥ சக்ஷுராத்யக்ஷக்ராமேऽபி ப்ராணஸ்யைவ ந
ஜீவதி। ப்ராணோ ஜாகர்தி ஸுப்தேऽபி ப்ராணே ஶ்ரை-
ஷ்ட்யாதிகம் ஶ்ருதம் ॥ தத்புத்திவிஷயத்வேநார்தஸத்த்வ-
வாஸக꞉ । ப்ராணஸ்ய ஹாநம் சமநஸி சமநஸா ஜ்ஞாயதே
ஜகத் ॥ ததா நிருக்தா த்வேஷயந்தி பாஹ்யா நிஶ்சீயதே
மந꞉ । அஹம் வ்ருத்திஸ்வரூபஶ்சாத்மா நிராத்மநவேதந꞉ ॥
ஸௌஷுப்தம் ப்ராஜ்ஞஶப்தேந ஶுத்தேதி கத்ய-
தே । ஸாக்ஷாத்வஸ்துவிஷயத்வேநா ஜீவ ஶுத்தாத்மஶப்ததா ॥
அஸ்வாப்ஸம் ஸ்வப்நவேதேதி நாஹம் கிஞ்சிதவேதிஷம் ।
தேஹாதி ஜீவபர்யந்தா ஹ்யநாத்மைவ நிஶ்சிதா꞉ ॥
ஸர்வஜ்ஞ꞉ ஸர்வக꞉ ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமேவாஹம் ந ஸம்ஶய꞉ ।

எப்போதுந் திருசிய ரூபமா யிருக்கும் எனக்குத் திருக்குரூபத் தன்மை யெங்ஙனமா மெனின்? கேட்டி! விகாரத்தோடு கூடிய திருசிய மியாவும் அநாத்மாவாம், விகார மற்ற திருக்கே யாங்மாவாம், இதன்கண்ணே வாதிகட்கு விவாதம் உண்டாதல் கூடும், மாலை சந்தந வநிதை முதலிய போக்கிய வத்துக்கள் இதன் பொருட்டே பயன் படுதலின் இத் தூல தேகமே யாங்மா வென்பன் விரோசனன், அவனைச் சாருவாகர் கண்டித்தல், ஜீவனனது போய்விட்டால் தேகத்தின்மரணத்தை யிங்குக்காண்டலினானும், வசனிக்கின்றேன் என்பதாதியாய பிரயோகங் காண்டலினானும், இந்திரியங்களே யாங்மா வென வெண்ணற் பாலதாம். பிராண வாதிகள் பேசுவதாவது, இந்திரியங்களாங்மா வாகாவாம்; ஏனெனின், இந்திரியங்கட்கும் பிராணனுக்கும் பரஸ்பரம் கலகம் நேரிட்டபோது எது சென்றுற்றேகம் அமங்கலமாமோ அது ஆங்மா வெனப் பிரஹ்மா கூறிய யுக்தியினானும், விழி முதலிய இந்திரியங்களுள் ஒன்று சென்ற போதினும் பிராண னிருத்தன் மாத்திரையானே குருடன் செவிடன் எனச் சீவித்தலினானும், துயிலின்கண்ணும் பிராணன் விழித்திருத்தலினானும், அநேக மேன்மைகள் பிராணனுக்குக் கேட்கப் படுதலினானும் பிராணனே யாங்மாவாம்; அம் மதத்தை மந

மே யாங்மா வென்னும் உபாசகனுகிய மற்ருெருவன் தூஷணஞ் செய்தல், மநத்தினுலேயே பிராணன் விளங்குகின்றது மநத்தாலேயே யுலகம் முழுவதுங் காணப் பெறுகின்றது ஆகலின் மநமே யாங்மா வென்பன்; அதனைத் தார்க்கிகர் கண்டிக்குமாறு புத்தியினுனே இது மந மெனை நிச்சயிக்கப் படுகின்றது, நான் என்னும் விருத்தி சொரூபமா யிருத்தலின் புத்தியே யாங்மாவாம் மற்றைய தன்றும் என்பர்; பௌத்தரோ துயிலின் கண்ணே புத்தி சூங்யமா யிருத்தலின் சூங்யமே யாங்மா வெனச் சொல்வர்; பாட்டரோ அதனைத் தூடிக்குமாறு, அங்கியமாய ஜீவனே யாங்மாவாம்; சூங்யத் தன்மை யாங்மா வாகாதாம், யான் சுகமாகவே துயின்றேன், யான் ஆண் டொன்றையு மறிந்திலேன் எனத் துயிலின்கண் ணநுபவிப்பவன் ஜீவனுவன் என்பர்; இவர்க ளியம்பிய தேக முதலாகச் சீவ னீருக யாவும் அநாங்மக்க ளென்பது நிச்சயமாம். ஆகலின் யாவற்றிற்கு முள்ளா யிருக்குந் தன்மையும் பிரத்தியக்குத் தன்மையும் எனக்கு இருத்தலினுனே யான் றிருக்கே யாவேன்; இதிற் சமுசய மில்லை யென்பதாகத் துணிவாய். 42

43. பிரத்தியக்கு.

அகநோக்க மநதினி லகப்படும் வஸ்துவே பிரத்தியக் கந்த வாங்மா வவித்தையா திகளினுற் சீவாதி யாய்ப்ராக் காம்விர்த்தி வெளி நோக்க மாய்ச், சகமீசர் தேவர்சாஸ் திரமென்னும் விடயங்க டமிலலைங் தோய்ந்து பருவஞ் சார்ந்துபர மோட்சமதை நாடிலாங் மாமிகத் தகுரிரதி சயமுத்தி யென், பகர்சுருதி வாக்யவுப தேசமுற் றுடல்பொறிகள் பஂகரணம் யாவு நீக்கிப் பன்னிடும் பிரத்யக்கு விர்த்தியென் றுறுபெயர்ப் பற்றியே தன்னை நோக்கித், தகைமையுறு வெய்யிலின் விளக்கெனக் குன்றியே சாட்சிமாத் திரம தாகச் சனிக்கின்ற விர்த்திஞா நத்தையே காணுநாங் தயங்கிடுபி ரத்தி யக்கே.

43. ப்ரத்யக்

[illegible]

[illegible]

எப்போதும் பாகிய ரூபியா யிருக்கும் எனக்குப் பிரத்தியக் குத் தன்மையானது எங்ஙன முண்டாம்? உண் முகமாகச் செய் யும் அநுசந்தானத்தால் அகப்படுவதே பிரத்தியக் கெனப்படும், அஞ்ஞானத்தினாலே யாத்மாச் சுயமாகவே ஜீவத் தன்மையை யடைந்தது, ஆகலின் தேவதிர்யக்கு நராதி சரீரங்களி லிருந்து கொண்டு போகப் பொருட்டுக் கருமத்தைச் செய்கின்றது, மீண்டும் மீண்டும் பிறவியையே யெடுக்கின்ற தல்லாமற் பேரா நந்தத்தையடைவதே கிடையாது; நிட்காமமாகச் செய்யப்பட்ட நற்கருமங்களின் பரிபாகத்தானே கிடைக்கப் பெற்ற சற்குரு வின் உபதேசத்தானே, பஞ்ச கோசங்களின் விவேகத்தானே பேரானந்தத்தைப் பெறும்; ஆகலின் சின்மாத்திர ரூபத் தன்மை யெனக் கிருப்பதனானே யான் பிரத்தியக் காத்மா வென்பதன் கண்ணே ஐயப்பா டின்றும். 43

44. சிங்மாத்திரன்.

சேடமாகி யறிவற்றுத் தோற்று கின்ற செகங்களையுஞ் செயற் கையறி வாக வுற்று, மடமான தறுமியற்கை யறிவின் மூன்று வகை யான வுடல்களையு மியற்கை யான, விடமான வறிவாகிக் காணு நின்ற வியல்பான நமக்கறிவே வடிவல் லாமற், றிடமாமற் றேரு வடிவு மிலாத தானுஞ் சின்மாத்ர னெனவென் றுஞ் சிந்தை செய் வாய்.

44. [illegible]

[illegible]

எப்போதும் சாக்ஷிய சொரூபியா யிருக்கும் எனக்குச் சின்மாத் திரத் தன்மை யெங்ஙனமாம்? அகண்டாகார விருத்தியும் சூரியன் முன் வைத்த தீப வொளி மங்குவதைப் போலச் சச்சிதாநந்த ரூபமா யிலகு மென்பாலே மங்கி யொடுங்கும்; ஜடரூப உலகமும் சித்தின் சந் நிதி மாத்திரத்தால் ஜடமா யிருந்த போதினும் கோசங்கள் சைதந் யம் போலும் தனது வாஸ்தவ சொரூபத்தை விசாரியாத வரையிலும் இலங்குகின்றன; ஆகையால், எனக்கெப்போதும் சத்ரூபத் தன்மை யுண்மையின் யான் ஐய மில்லாமற் சின்மாத்திரனு யிருக்கின்றே னென் றெண்ணுதி. 44

45. சத்துருபன்.

நானெனமூன் றவத்தையினுண் ணேக்காய்த் தோன்று நாலேழ் தத் துவங்கள்வெளி நோக்கா யீதேன், நீனமுடன் ரேற்றுமேழ் தத்து வங்க ளிருவகையா மையேழுந் திங்க டோறு, மூனதிரி விதவவத்தை களினுந் தோன்றி யொழிகையினுங் கூடவொழி யாமற்றனே, யீன மிலா நித்தியமாய் நிலைமை யுற்றே யிருக்கின்ற நாமேசத் தென்ன வோர் வாய்.

45. 𑌸𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌃

𑌸𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌸𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿
𑌣𑌃 ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌹𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌮𑍇𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌹𑌾
𑌨𑌵𑌃 । 𑌜𑌡𑌂 𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌸𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌂𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑌂𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ।
𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌮𑍇 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌸𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 ॥

எப்போதும் அசத் சொரூபியா யிருக்கு மெனக்குச் சத்து ரூ பத்தன்மை யெங்ஙன முண்டாம் எனின்? இருபத் தெட்டுத் தத்து வங்களிலும் யான் என தென்னுந் தோற்ற முண்டாவதே போல இது வென்பதாக விலங்கும் ஏழு தத்துவங்களும் மாயையாலானவாம். இவைகள் யாவுமே யுற்பந்நமாகி இலய மடைகின்றனவென்பது மூன்ற வத்தைகளிலுங் காணப்படுகின்றன; ஆகையா லெனக் கெப்போதும் திரீகாத் தன்மை யுண்மையின் யானே சாக்ஷி யாகிய சத்து ரூப னென எண்ணி வாழ்வாய். 45

46. நிரீசுரன்.

வரமான பிரமாதி காரணே சுரரோடு வைசுவா நரன்முதலதாய் மன்னுபர மாங்கிச னீறுகா ரியவீசர் வகையுடன் விராட்டாதியாய்த், திரமான சுத்தமீ ருஞ்சத்தி பேதங்கள் செறிசீவ ராயிருந்து திகழ்வரு டன்சரிய தாயிலக ஞானயோ கங்களைச் செய்ததிகழைங், கரன்வேல னுதியா நூதனே சுரர்மிகக் கருதிவரி னிற்பாதியாய்க் கதிர்ஞான யோகஞ் செய் நந்திசண் டேசாதி கனயோகி கட்கும்வேறு, யுரமான நமிலவர்க ளோரோர்கா லலந்தனி லுதிப்பதா லுண்மையலதா லுயர்வாம கண் டசித் துருவமா கின்றநா முறுநிரீ சுவரனுமே.

46. நிரீஶ்வர:

கதம் நிரீஶ்வரத்வம் ச ஸர்வதேஶ்வரரூபிண: |
ப்ரஹ்மாதிகாரணேஶாஶ்ச விராடாத்யாஶ்ச கார்யகா: ||
விஜ்ஞாநயோகோத்க்ருஷ்டா யோகாவதாரேஶ்வராஸ்ததா ||
அநயோரல்பயோகாஶ்ச நந்தீசண்டேஶ்வராதய: ||
சிந்மாத்ரே மயி ஸர்வேஷு வீசிவத்ஸம்ஸ்திதா மாயயா |
நிர்ஜீவத்வாந்மமாத்யந்தம் அஹமேவ நிரீஶ்வர: ||

எப்போதும் ஈசுவரரூபியா யிருக்கு மெனக்கு நிரீசுரத் தன்மை யெங்ஙனங் கூடு மெனின்? பிரஹ்மா முதலிய காரண ஈசுரர்களும், விராட்டு முதலிய காரிய ஈசுரர்களும், சந்ததம் ஞான யோகத்தான் மேன்மை மிக்கு யாவருக்குந் திரு வருள் புரியும் திரு வவதார ஈசுரர்களும், இவரது பெருந் தவத்திலுங் குறைந்த அருந் தவத்தினை யாற்றிய நந்தீச சண்டேசாதியர்களும், சிந்மாத்திரக் கடலா மென்பால் அலை போல இவர் யாவரும் எழுந்து மாயையால் இலங்காநிற்பர்; ஆகையால் எனக்கு நிர்ஜீவத் தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் யானே நிரீசுரன் ஆவே னென ஐய மற அறிந்து வாழ் வாய். 46

47. நிர்ச் சீவன்.

சீவனற் றேழிறனிற் சீவனுஞ் சீவனுய்ச் செறிபோரு ளவித்தை தன்னிற் சேர்பிரதி விம்பிதசி தாபாச னவனளவில் சேர்நாற் கன்ம முற்றே, பாவமற சித்தசுத் தியையுற்று பாசனை பலசந்ம முற்ற வத

ஞற் பகருமே காக்கிர மடைந்துசா தநமுடன் பரமதே சிகனை யுற்றே, தாவில்சிர வணமநந மேநிதித் தியாசந சமாதிசாட் சாத்காரமுந் தடை யுறச் செய்துறுமஞ் ஞாநமும் ஐஞ்சவித தகுபிரம முந்தவிர்த்துச், சீவத் து வங்கெட்டு விம்பகை தந்நியச் சித்துமாத் திரம தாகச் சேர்கின்ற தாலியா நிர்ச்சீவ னென்னவே தெளிவுட னறிந்து கொள்ளே.

47. நிர்ஜீவ:

நிர்ஜீவத்வம் கதம் தே ஸ்யாத் த்வயா ஜீவாத்மவிண: ।
ஸ்வாத்மாஜ்ஞாநாஜ்ஜீவபாவமேத்ய பஹுஜந்மஸு ॥
கர்மாணி த்ருப்தாபிஸ்து தயா ப்ராப்தா ஸாத்த்விகவாஸநா ।
சித்தைகாக்ர்யம் தயா ப்ராப்தேந தத்த்வாயநம் வரம் ॥
ஸத்குரூந் ப்ராப்ய ஶாஸ்த்ரீயம் ஶ்ரவணாதிசதுஷ்டயாத் ।
பஞ்சப்ராந்திநிவ்ருத்தஸ்து ஜீவத்வம் த்யஜ்ய விஶ்ருத: ॥
அபூர்வத்வஞ்ச கர்த்ருத்வம் தேஹோஹம் மதிரேவ ச ।
பரமேஶாந்ய: ஶிவபக்தி ஜகத்ஸத்யத்வபாவநம் ॥
ஏதே பஞ்சப்ரமா: ப்ராப்தா நஶ்யந்தி ஸ்வாத்மபோதநாத் ।
ஸ நிஷ்க்ருஷ்டாந்தர்ஜீவத்வாந்நிர்ஜீவோ நாத்ர ஸம்ஶய: ॥

எப்போதுஞ் சீவ சொரூபியாயிருக்கு மெனக்கு நிர்ச்சீவத்தன் மையானது எங்ஙன முண்டாம் எனின்? தன்னை மறந்ததானே ஜீவத் தன்மையை யடைந்து அநேகங் கோடி ஜந்மங்களை யெடுத் துழன்று சென்ற ஜென்மங்களிற் செய்த நிட்காம கரும புண்ணிய விசேடத்தாற் சித்த சுத்தியைப் பெற்று அதனானே உபாசனைகளை நெடுங்காலஞ் செய்து மந ஒருமையை யதனானே யடையப் பெற்று, அதனானே உயர்ந்த ஞாந சாதநங்களை யடைவுற்று, பின்னர்த் தேசி கர் சிறந்த திரு வடிகளை யடைந்து முக்தி யடையும்பொருட்டுச் சிர வண மநந நிதித்தியாசந சமாதிகளைப் பயின்று, "சத்திய மிந்தச் சகமெனல் கருவி தணந்திடா துடலே நா னென்னல், கர்த்தபோக் தா வுந் தானெனல் தானுங் கடவுளும் வேறெனக் கருதல், சித்துரு வாகி யிருந்துநா னேகன் சிவனெனல்" என்பனவாய ஐவகைப் பிராந்தி களையும் விடுத்து, சித்தின்கண்ணே சிறப்பா யொளிரும் ஜீவத்தன்

மையை விடுத்து, தனது வடிவத்தைத் தரிசித்து யாவு மறந்திருக்கு மெனக்கு நிட்பிரகிருதித் தன்மை யுண்மையின் நிர்ச்சீவன் யான் என்பதிற் றடையே யில்லை யென நினைந்து வாழ்வாய். 47

48. நிட்பிரகிருதி.

பிரகிருதி யின்மைநிஷ் பிரகிருதி சாங்கியன் பெறுசங்கை சீவா தியைப் பிரகிருதி முக்குணத் துண்டேணி நிற்கையிற் பிரமநிஷ் பகுதி யேவிதம், விரவுகயி றுதிகளை யன்றியே சர்ப்பாதி மேவாதின் வாக்கு மாத்ரம் விளங்கமு லப்பகுதி பிரமத்தை விடவற்பம் வேறிலெனும் யுத்தி யாலுந், திரநனவு கனவுசக மியாவுமதை யறிகின்ற சித்தாக வழி தல் சண்டுஞ் சித்தின்வே றுயறிந் தவனுந்ம பிரமத்தி செய்கின்ற பாவி யென்றும், பரமிலவை யாவுநம துருவென்று கண்டவன் பரப் பிரம மென்றும் வேதம் பன்னலா லுந்திரப் பிரமமா கின்றநாம் பகருநிஷ் பிரகி ருதியே.

48. நிஷ்ப்ரக்ருதிஃ

கதம் நிஷ்ப்ரக்ருதித்வம் மே ஸாங்க்யோக்தம் ப்ரக்ருதிஸ்ததம் ।
ப்ரக்ருதிஸ்த்ரிகுணைர்ஜீவஜகதீசாந் ஸதா ஸ்ருஜேத் ॥
இதிசேத்ரஜ்ஜுஸர்ப்பாதிவத்வாசாரம்பணாத்ததா ।
மாயேயம் ப்ரஹ்மசக்திஸ்ஸ்யாதைந்த்ரஜாலிகசக்திவத் ॥
ஜாக்ரதாதிப்ரபஞ்சோऽஸ்யாம் த்ரயஸ்வித்ருங்மாத்ரகல்பிதஃ ।
ஆத்மாநாத்மவிவேகஸ்ய ஜ்ஞாநாத்பேதி ப்ரமாஹ்ருதிஃ ॥
ஸர்வம்ப்ரஹ்மேதி விஜ்ஞாநாத் ப்ரஹ்மைவ ப்ரஹ்மவித்பவேத் ।
அஹம் நிஷ்ப்ரக்ருதிஸ்ஸ்வஸ்தஃ ஸம்ஸாரிக்ஷயஹேதுகஃ ॥

எனக்கு நிட்பிரகிருதித்தகைமை யெங்ஙனங் கூடும்? சேசுவர சாங்கியன் சங்கையால் வெருண்டுளேன்; அஃதியாதோ வெனின்? பிரகிருதியானது முக்குண வயத்தால் ஜக ஜீவ பரங்களை யெப்போ தும் சிருஷ்டித்துக் கொண்டே யிருக்கும் என்பன், என்பையேல். கேட்டி! பழுதையிற் பாம்பு முதலியவை வாக்கு மாத்திரையானே யிருப்பதே யென்ன இம்மாயையும், இந்திரஜாலக் காரனிடத்தில் இருக்குஞ் சத்தியே போல ஊகித்து நோக்கின் பிரஹ்ம சக்தியா மென்

னும் ஊகத்தினுனும், நனவு முதலிய பிரபஞ்ச மியாவும் சித்தின் மாட்டே இலயப்படுதலால் கேவலம் சிற்சொரூபமேயா மென்னும் அநுபூதியினுனும், தன்னைப் பிரஹ்மத்தினும் அயலாகக் கண்டோன் தன்னைக் கொன்ற பெரும் பாதக னென்னும் அளவில்லாத சுருதிப் பிரமாணங்களாலும், எல்லாம் பிரஹ்மம் என்னு மெய்யுணர்வினுற் பிரஹ்மத்தை யுணர்ந்தோன் பிரஹ்மமே யிவன் மற்ருென்றுமாகான் என்பனவாய மாமறைப் பிரமாணங்களாலும், எனக் கசம்சாரித் தன்மை யுண்மையினுனும் யா னெப்போதும் நிட்பிரகிருதியாவ னென்றுணர்க. 48

49. அசம்சாரி.

வரமில்சம் சாரமில் லோனசம் சாரியாய் வன்னவாச் சிரமங்களு மருவிவைக் குரியதன் மாதன்ம பேதமும் வருமிவற் றின்பலம்தாத், தருசோர்க்க நரகாதி யும்மவற் றின்சேஷ சஙகமர ணுதியாவுஞ் சம்சார மாகுமிது தநுவைநா மேன்றிடிற் றன்னையுற மிவ்வு டற்குத், திரம் ருவு நாமனிய மேனவறிங் திவ்விதங் தேர்சிதா பாசனுக்கே சிறிதுமிலை யிவனையு முடலையும் பொய்யெனத் தேர்ந்திவற் கதிதமான, பிரமமக மேனவறிங் துறமேமக் கற்பமும் பேர்ந்தசம் சாரமில்லாப் பேற்றியாற் சுத்தசித் தாகின்ற நாமிகப் பேணசம் சாரியாமே.

49. அஸம்ஸாரீ

அஸம்ஸாரிஸ்வரூபத்வம் கதம் ஸம்ஸாரிணோ ஹ்ய |
ஸம்ஸாரோ நாம வர்ணாஶ்ரமதர்மாதர்மஸ்வபாவயோ: ||
நரகஸ்வர்கரூபேண ஹ்யநுபூதம் தத: பரம் |
தத்வாஸநாயாம் ஜந்துகோட்யாம் ஜாயதே ம்ரியதே புந: ||
யஸ்யைவம் ஸம்ஸ்ருதிஸ்ஸ்யாத் ஸம்ஸாரீதி நிரூபித: |
தேஹாதிவ்யக்ஷணஜ்ஞாநாத் ஜீவஸ்யாபி ந ஸம்ஸ்ருதி: ||
தத்ஸாக்ஷிணோ சைதந்யஸ்ய அஸம்ஸாரித்வமேவ ஹி |

சம்சாரியா யிருக்கு மெனக்கு எங்ஙனம் அசம்சாரி சொரூபத் தன்மையா மெனின்? தத் தமது வருண ஆசிரமங்கட்குத் தக்கபடி யாய்ப் புண்ணியங்களும் ஒழுங் கின்றிப் பாவங்களு மாற்றலாற் சுவர்க்க நரக ரூபமா யநுபவிக்கப்படுவதும், அதன் பின்னர் எஞ்சி நின்ற

புண்ணிய பாவங்கட்காக ஜந்ம கோடிகளில் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்தும் இறந்தும் அவதிப்படுவதும் யாதோ அதுவே சமுசாரமாம்: யாவனுக்குத் தேகத்தின்கண்ணே யா னென்னும் மதி யுளதாமோ அவனே சமுசாரியாவான் எனத் துணியவேண்டும், தேகத்தினின்றும் யான் வேறென்னு முணர்வு மாத்திரையானே ஜீவனுக்கும் யாதொரு சமுசாரமு மில்லை யென்னின் அதற்குஞ் சாக்ஷியாயிருக்கு மெனக்கு அபத்தத்தன்மை யுண்மையின் யானே யசம்சாரியாவனென நினைந்து வாழ்தி. 49

50. அபத்தன்.

கட்டுண்ட வன்பெத்த னதுவில னபெத்தனுங் கள்வன்கயிற்றினாலே கட்டுண்டல் போற்பிரம நாமேனும் புத்தியை மறைத்துமே களவுசெய்த, திட்டவஞ் ஞானமது வந்தவுட னேயகந் தேகமேன மானித்திடுந் திருடனும் புண்யபா வங்குரோத காமாதி தீயபா சங்களாலுங், கட்டுண்ப னப்போது துக்கபய சேந்மங் கணக்கிலா துண்டு பரனற் கருணையின்மேய்ஞ் ஞானம்வந் துடன்மாந மற்றபின் கனபேந்த துன்ப வற்கும், விட்டொழித லாலுமுட லலகினன் மட்டிடாவியனகண் டானந்தமாய் மேவேமக் கோருபேந்த மும்மில்லை யாதலான் மிகநாம பேத்தனுமே.

50. बद्धः

बद्धत्वं कथं च स्याद्वा पापबद्धस्वरूपिणः ।
पापपुण्यो बद्ध इति स्यादज्ञानात्स्वात्मदेहता ॥ पुण्यपापे स्वकर्मते कामक्रोधादिपाशतः । बद्ध्वा जन्मसहस्रेषु दुःखे वा दुःखं व्रजत्यहो ॥
गुरोः कृपाकटाक्षेण स्यात्तज्ज्ञानं यदा भवेत् ।
जीवस्तदा स्वात्मबोधं निर्मुक्तावयवस्ततः ॥

பாசத்தாற் கட்டுப்பட்ட சொரூபியாயிருக்கு மெனக்கு அபத்தத்தன்மை யெங்ஙனங் கூடு மெனின்? கேட்டி கயிற்றாற் கட்டுண்ட திருடனைப் போல அஞ்ஞானத்தாற் கட்டுப்பட்டவனாகித் தேகத்தன்மையை யடைவுற்றுக் காமக் குரோதாதிய பாச வாசனையாற் புண்ணிய பாவங்களைச் செய்து செய்து கட்டுப்பட்டு அநேகங் கோடி

பிறவிகளிற் றுயரத்தை யடைந்து அந்தோ! துயரினின்றுந் துயரை யடையாநிற்பன்; ஆசிரியர்து திரு வருளினுனே தன்னை யுணரும் மெய்ஞ்ஞானமானது கிட்டுமாயின் அத் திருடனுஞ் சீவனுகிய நீ அப் போது நிரவ்யவத்தன்மையை யடைந்தவனுய் அபத்தனுக வாழ்வாய்.

51. நிரவயவன்.

அத்தமுறு சரஞ்சி யவயவமு டைத்தாகி யமர்கின்ற மூவுடற்கு மநியமா யாகாய வுருவமாய் மூவித வவத்தையின் கரியதாக, நித்த முறு மென்றனக் கேற்கேனவோ ரவயவ நின்றிடா தாலுநம்போ னி கழுண்மை யல்லாது தன்னதவ யவமென்ன நேர்கின்ற பொருளு மன் றிச், சுத்தமுறு நம்மினிற் சற்பிதம தாகியே தோற்றலுறு முலக மதனைத் தோட்டமே யவயவமி லாதாலு மிவ்விதந் துகளுற்ற வுபய வகையாய்ச், சத்தமுறு மவயவஞ் சற்றுமே சார்ந்திடாத் தகுதன்மை யோடு தானே தானுயி யிருக்கின்ற நாநிரவ யவனெனச் சந்ததமு மெண்ணு வாயே.

51. *நிரவயவ:*

நிருத்தாவயவஸ்ய ச ஸதாவயவிந: கயம். |
ஹஸ்தாதிரூபவயவ: தசௌவாவயவா ஸ்ம்ருதம் ||
தத்ஸாக்ஷிணோ ச கிஞ்சிதாவயவஸ்ய ந வித்யதே |
ஸத்ரூபவொவயவொ ஹ்யாகாஸாதெஷு ச ந ஹி ||
ஸ்வம்ஸ்வயம்வபரொக்ஷஸ்வாம நிருத்தாவயவொஸ்யஹம் |

எப்போதும் அவயவியாயிருக்கு மெனக்கு நிரவயவத்தன்மை யாவது எங்ஙன மெனின்? கர சரணுதி ரூபம் யாதோ அஃதே அவ யவமாம்; அதன் சாக்ஷியாயிருக்கு மெனக்கு ஒரு சிறிதும் அவயமே கிடையாதாம்; சத்தாதிரூப அவயவமோ ஆகாசாதிகட்கே யலாது எனக் கின்றும். ஆகலின், சுயமாகவே யெனக்கு அபரோக்ஷத்தன்மை யுண்மையின் யான் நிரவயவனே யாவேன் என் றெண்ணுதி. 51

52. அபரோக்ஷன்.

ஆதரமாங் கன்மகாண் டத்தி லோது மதன்மதன்ம மதன்பலன் கள் பத்தி காண்டத், தோதலுறு தேவதையும் டரோட்ச மாகு முயர்ஞான காண்டத்தி லோது பிரமங், கேதமுறு மவைபோலப் ப

ரோட்ச மின்றிக் கேட்டவுடன் ருணுகக் கிளர்த லாலே, யேதமிலா திப் படியேப் போதுந் தாஞ யிருக்குநா மபரோட்ச னேன்னலாகும்.

52. [illegible]

[illegible]

பரோக்ஷமாக இருக்கும் எனக்கு அபரோக்ஷத் தன்மையானது எங்ஙன முண்டாம் எனின்? கர்ம காண்டத்திலே கூறப்பட்டிருக்கும் புண்ணிய பாவங்கள் அவற்றின் பயன்கள் பக்தி காண்டத்திலே கூறப் பட்டிருக்குந் தேவதைகள் அவற்றின் பயன்கள் என்பவை பரோக்ஷ மாயிருப்பன போல் ஞாந காண்டத்தி லின்றும். பத்தாமவன் நீ என்னன் மாத்திரையானே பதின்மன் யானே யென நிச்சயம் வருதல் போல நீ பிரஹ்மா யிருக்கின்று யென்னும் ஆசிரியர் உபதேசத்தி ஞேனே பிரஹ்மமே யான் யானே பிரஹ்மம் என்பதாக எனக்குச் சுய மாந் தன்மை யுண்மையின் அக்கணத்திலேயே யகன் அபரோக்ஷ ஞவே னென் றெண்ணுதி. 52

53. ஸ்வயம்

அறைசுயந்தா ஞயிருத்த லேவித மென்னி லஞ்ஞாந காலத்தி லநிய மாகி, மன்றவிலதா யிலகேழ்தத் துவமு ஞாந மருவினபின் ருனலவாய்த் தள்ள லுற்ற, வழிவிலதாங் தத்துவங்க ளிருபத் தெட்டு மாகமுப்பத் தைந்தினுக்கு மப்பா லுற்ற, விறவின்முப்பத் தாருந்தத் துவமேப் போது மியாமாக விலங்கலிஞஞ் சுயமென் ரேர்வாய்.

53. [illegible]

[illegible]

ஸர்வஜ்ஞா நாவஸா நாஜ்ஞம் தஸ்வாஷ்டாவிம்ஶதிஸ்வக: ।
தஸ்வாத்பரோ ஶேஷேஹேயஸ்வாத் ஸதாஹம் ஸ்வயமேவ ஹி ॥

எப்போதும் அநாத்மவடிவமாயிருக்கும் எனக்கு ஹே ஞான தேசிகோத்தமரே! சுயமாந்தன்மையைக்கூறி யருளவேண்டுமெனின்? கேட்டி! அஞ்ஞானகாலத்திலும் அன்னியமாகவே யிருப்பவை ஈசரும் மாயையும் எழிற்பூதங்களும் ஏழாம். ஞானம் வரும் வரை தானகவே நிகழ்பவை இருபத்தெட்டுத் தத்துவங்களாம். அவ்வியாவற்றினு முயர்வாய்த் தத்துவமாயிருக்கு மெனக்கு அஹேயத்தன்மையுண்மையின் எப்போதும் சுயமேயாவேன் என்றெண்ணி வாழ்வாய். 53

54. அஹேயன்.

இதுவென்று தள்ளலுற லேபமஃ தின்மையத ஹேயமது வெங்ஙன மெனி லியன்மூர்த்த மோடமூர்த்தமதெனப் பிரமத்தி னுக்குபய ரூப முண்டா, வினையரிந் திதுவல்ல வல்ல வென்றழி யென்ன விசை சுருதிசொன்ன படியே யியல்பிரம மதனுடைய சச்சிதானந்தமா யெய் தமூர்த் தங்க ளுடனே, சுதவுலக மூர்த்தத்தை யுஞ்சுருதி யாதியாற் சோதித்த றிந்து கொண்டு சொல்லுமிது பாம்பல்ல வல்லவென் றறிதல் போற் றுகளபர மார்த்த மாகி, யதமதுற மேபமா மூலகை யல வல வென் றகற்றிநிற் பரமார்த் தமா யறிவான நாமஹே யன்னெனக் காணலா மாகையா னும ஹேயன்.

54. அஹேய.

அஹேயத்வம் கயமேஷோஷ்ட யத: த்யாஜ்யம் க்வசித்வேவ தத் ।
அஸ்தி ஹா தி ப்ரியாரூபம் ப்ரஹ்மமூர்த்தம் ஹ்யாத்ருக்ஷம் தத் ॥
நாமரூபம் மூர்த்தமிதி ஶிவஶாஸ்த்ரோக்தாஹ்ருதம் ।
அமூர்த்தோர்த்தம் ஹ்யஹமத்வம் நேதி நேதி நிஷேத்யதே ॥
ஸூதம் ஸர்வம் ஶூதம் நேதி ரஜ்ஜுஸர்ப்பம் யதா ததா ।
ஸர்வரூபகம் மூர்த்தமிதி மமைதந்நாஸ்தாக் ஸ்வபோ ॥
அநாத்மவிஷயரூபத்வாதஹேயோऽஹம் ந ஸம்ஶய: ॥

அஹேயத்தன்மையான தெனக்கெங்ஙனமெனின்? ஹேயத்தி யாகித்தலானேயஃதுண்டாம், இருப்புவிளக்க வின்பங்கள் ஆன்மாவி னுடைய அமூர்த்தரூபமாம், நாம ரூபமிரண்டும் மூர்த்தமென மொழி யப்படும். தனக்கயலாய யாவற்றையும் இதுவுமன்று இதுவுமன்று என்னும் நிடேதவாக்கியத்தால் நிடேதிக்கின் அமூர்த்தமா யெஞ்சு பவன் யானே, இது சர்ப்பமல்ல இது சர்ப்பமல்ல என்று நிடேதிக் கின் இரஜ்ஜுமாத்திரம் எஞ்சுகின்றதேபோலு மென்க. எல்லா வுல கங்களும் மூர்த்தமாயிருக்கின்றபடியினாலும் எனதெனக்காணப்படு கின்றபடியாலும் யாவற்றையும் நிடேதிக்கு மெனக்கு அநுபாதேய ரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் அஹேயனென்பதிற்சமுசயமில்லை யெனவெண்ணி வாழ்வாய். 54

55. அநுபாதேயன்.

அடைகின்ற பொருளுபா தேயமனு பாதேய மடையப் படாப் பொருள தெவித மாமெனிற் கன்மகாண் டத்தினிற் சோர்க்காதி யா னந்த மேவி ரும்பித், திடமதுட னித்தியாதி நால்வகைக் கன்மமுஞ் செய் துளோ னப்பலத்தைச் சேருவன் பத்திகாண் டத்தினிற் சிவனாதி தே வர்களை மந்த்ரா தியா, லிடையறவு பாசனா திகள்புரிந் தோன்பதம தெனுமுத்தி யடைவ னித்ய வெழின்முத்தி. யிச்சையாற் சவனாதி செய் துளோர்க் கியலுபலமப்ப லம்போ, லடையப்படும் பொருளலா தேற் கவே யுற்றதா மாகவுறு கின்ற வதனா லவத்தையின் கரியதா யெப் போது மேவுநா மனுபா தேய னாமே.

55. அநுபாதேய.

அநுபாதேயரூபேணோபாதேயஸ்ய [illegible] |
ஸ்வர்காத்யுபாதேயம் [illegible] [illegible]காண்டகே ||
[illegible] [illegible] ப்ராப்ய: [illegible] [illegible] |
பக்திகாண்டே து யத்ப்ராப்யம் ஸாலோகாதிபதம் யதா ||
ஜ்ஞானகாண்டே ததா நாஸ்தி ஶ்ரவணாதிசதுஷ்டயை: |
[illegible] ஜ்ஞானாத் [illegible] [illegible] க்ருதம் ||
அநுபாதேய [illegible] [illegible] |

உபாதேயனுகியிருக்கு மெனக்கு அநுபாதேயரூபத் தன்மை யெங்ஙனமாமெனின்? அடைபவனு லடையப்படும் வஸ்துவே யுபாதேயமாம், எங்கே கண்டோமெனின்? கருமகாண்டத்தின்கண்ணே நித்தியாதி நால்வகைக் கருமங்களானே அடையத்தக்கன துறக்கமும் ஆங்குள்ள போகங்களுமேயாம், பக்தி காண்டத்திலோ உபாசனை முதலியவற்றானே யடையத்தக்கன சாலோகாதி பதங்களாம், ஞானகாண்டத்திலோ இங்ஙனஞ் சாதிக்கத்தக்கதன்றாம், மற்றோ, சிரவணாதி நான்காலும் தன்னியற்கை வடிவமாய பிரஹ்மத்தின் அஞ்ஞான நீக்கமாத்திரஞ் செய்யப்படும். ஆகலின் எனக்கு, அப்பிரவிருத்தத்தன்மை யுண்மையின் யான் அநுபாதேயனேயென எண்ணுதி. 55

56. அப்பிரவிருத்தன்.

ஏற்றுப்பிர விர்த்தமற் றவனப்ர விர்த்தனு மேவிதமெனின் வங்கமதனி னேகினோர்க் ககல்கரை மரங்களே குதலலா தேதுகப் பலிஷ்ற்றதான், றேற்றவே யேகாது போற் கணிற் றேற்றினுந் துனுமனதின் மாறியேனல் போற் றேழிலகங் கரமுறினு மான்மதிட் டியினிலொரு தொழினமக் கின்மைபானுங், தூற்றகங் காரம தொழிந்திருந் தாலுநஞ் சுயதிட்டி தனினி விர்த்தித் தொழிலை யஃ துறுதலா னும்மதின் கண்ணதாய்த் தோற்றுபய தொழில்கு றித்து, மாற்றுநந் திட்டியிலோர் பிரவிர்த்தி யாந் தொழிலு மாமேமக் கணுக லில்தா லவ்விருவகைக்குமமர் சாட்சியாகத்தோடக் கற்றநா மப்ர விர்த்தன்.

56. அப்ரவ்ருத்த:.

ஸாப்ரவ்ருத்தப்ரவசனம் ஸ்வயஜ்ஞாத்வீ த்த்ருண: |
அநித்யாநித்யாஸதோஸாதி நளகாயாம் ஸ்வதோயயா
ஸ்வஷ்டி வ்ருக்ஷாஸ்த்ரஷ்டா ஜம்ஹ்ருயொர நாஸமயதே ||
நிஸ்வயெ விவரீதம் தஸ ஸ்வஹாவொ ஜ்ஞாயதே யியா |
தயாஹம்காரயஶூரஸ்வ ஶயி ஸாக்ஷீதி.ஶாமயா ||
ஶாஸ்தக்ஷிஸ்வஶஹம்காரெர ஹ்யநித்யாநித்யாஸத: வஹு:

ததா²பி நிர்ணயே ஸாக்ஷீ ஹ்யஹங்காரோத³யாஸ்தயோ꞉ ॥
ஶிவத்வாந்ந ஸாக்ஷித்வாத³ப்ரவ்ருத்தத்வமாஸ்மஹே ।

எனக்கப்பிரவிருத்தத் தன்மையானது எங்ஙனமுண்டா மெனின்? கூறுகின்றேன் அதைக்கேட்பாயாக! அன்னியோன்னிய அத்தியாசத்தினாலே யோடத்திற் செல்பவனுக்கு நிலைபெற்ற விருக்ஷங்கள் செல்வனபோலத் தோற்றுநிற்கும், கண்களால் அவ்வாறு கண்டபோதினும் புத்தியினாலே நிச்சயஞ் செய்தபோது மாறுக. மரங்களிற்கு மியற்கையே தோற்றும், இதுபோல அகங்கார தருமங்களும் என்பால் மாயையாற் தோற்றுநிற்கும், எனது சாக்ஷித்தகைமையும் அகங்காரத்தினிடத்திற்றோற்றுநிற்கும், இதற்குக்காரணம் அன்னியோன்னிய அத்தியாசமேயாம், ஆயினும், ஆராய்ந்து நிச்சயிக்கின் அகங்கார உதய அஸ்தங்களின் சாக்ஷியேயான், எனக்குச்சாக்ஷித் தன்மை யுண்மையினானும் சிவத்தன்மை யுண்மையினானும் எப்போதும் யான் அப்பிரவிருத்தனே யாவன் என்பதாக எண்ணிவாழ்வாய். 56

57. சிவன்.

இலகுசிவ னென்னுமது நான்காவ தாம்பொரு ளேவ்விதமெனி லொன்று திக்கி, லிலகலற் றென்றேழித ஹுமவத் தாத்திரய வியஹுசக முன்றி னுக்கு, மிலகுகளி யாகியே நான்கதாம் பொருளதா யேலையிலத் துவிதசித்தா, யிலகியுற நின்றநாஞ் சிவனென்ன வனுதினமு மிருதயத் துன்னு வாயே,

57. ஶிவ꞉.

ஶிவத்வம் துர்யகம் சைவ ஸ்தூ²லஶரீரத்ரயஸாக்ஷிண꞉ ।
சதுர்த²ம் ஶிவமித்யுக்தம் ஜ்ஞானமேகம் ப்³ரஹ்மஶப்³தி³தம் ॥
அவஸ்தா²த்ரிதயம் ஸர்வமேதந்மாயாமயம் யத꞉ ।
ததா²பி ஸாக்ஷிணோ ஹ்யஸ்யாபா⁴வ꞉ ப்ராப்யதே ந ஹி
அத்ரத்வாத் ஸாக்ஷிணோ ஹ்யஹம் ஶிவோऽஸ்மீதி விநிஶ்சினு ।

முச்சரீர ரூபமாயிருக்கும் எனக்குச் சிவத் தன்மையானது எங்ஙனமுண்டாமெனின்? நான்காவது சிவமெனக் கூறப்பட்டது மாண்டூக்கியத்தில் மற்றைய சுருதிகளிலும் பன்முறை கேட்கப்படுகின்றது, அவஸ்தாத்திரயங்கள் எல்லாம் ஒன்றுதிக்கின் ஒன்றில்தாகிப் போம், எத்துணை வேண்டிக்கொண்டபோதிலும் சாக்ஷியாகிய எனக்கு அபாரமானது உண்டாவதே கிடையாது; ஆகையாற் சாக்ஷியாகிய எனக்கு அமிருதத்தன்மை யுண்மையின் சிவமாகி யிருக்கின்றேனெனத் துணிதி. 57

58. அமிருதன்.

ஆகின்ற மரணமிலா தமிர்தம் யோகா வமிர்தமோடு தேவாமிர்திம் புசித்தே, சாகின்றேனலனென்றே யுற்ற பேருஞ் சாரீசர் பிரளயத்தி னசித்தல் போல, வேகவனந் தானந்த சித்து நாமென்றிலகலுறு மோட்சவமிர் தத்தை யுற்றேன், சோகமுடனேருக்காலு நசியா தானுஞ் சொல்கின்ற வமிர்தனெனத் துணிந்து கொள்ளே.

58. अमृत.

अमृतत्वं कथं मे नु सर्वदामृतरूपिणः ।
देवाद्याः सिद्धसंघाश्च योगदेवामृतं यथा ॥
स्वामृतेनाहमित्येषां प्रलये मृतिसम्भवात् ।
अमरत्वात्सदा नित्यत्वादमृतोऽस्म्यहम् ॥

எப்போது மமிருதரூபமாயிருக்கு மெனக்கு அமிருதத்தன்மை யெங்ஙனமாம் எனின்? தேவர்முதலியோரும் சித்தகந்தருவரும் தேவாமிருதத்தையும் யோகாமிருதத்தையும், புசித்து யாமமிருதமானே மென்பர், இவர்கட்கும் பிரளயத்தில் அழிவுகாணப்படுகின்றமையின் எப்போது மெனக் கரூபத்தன்மை யுண்மையினாலும், நித்தியத்தன்மை யுண்மையினாலும், யானமிருதனே யாவனென்றுணர்தி. 58

59. அரூபன்.

உருவமில் லாதவ னிருபனே மேவிதமேனி லுறுபூத பௌதிகங்கட் குருவமுண் டிவையையறி சட்சருவ மேன்பர்சில ருறுமிவையி யக்குமனமே, யருவமேன் றறிவர் சில ரதன் வியா டாரத்தை யறிபுத்தி யருவமேன்ப ரப்புத்தி கர்த்தத்துவ போக்தத்து வங்கூடமை யறிகின்ற சீவனவனே, யருவேன்பர் சீவனையு முண்டுபேணி யாட்டியு மடக்கிவா சனையதாக வமரும்மூ லப்பகுதி யருவேன் பரதனினுக் கதிதமா யிவைகளுடையனய, ரிவோடுக் காதிகட் கமர்சாட்சி யாகவே மேவியே யுறுகின்ற நாம் விளங்கவே தோற்றினுங் காணேணாத் தன்மையின் மிளிர்கின்ற நிருபனேமே.

59. 𑌅𑌰𑍂𑌪𑌃.

𑌅𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 |
𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌕𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍 ||
𑌧𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌧𑍀𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑌹𑌿 |
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨𑌾𑌰𑍂𑌪 𑌏𑌵 𑌸𑌃 ||
𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌭𑌾𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑌃 |
𑌅𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ||
𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌧𑍀𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 |

அரூபத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙனம் சித்தித்தல் கூடும், அதன்கண்ணநேகர்க்குச் சங்கையிருத்தலின் அவ்வாதிகள் சங்கையாவன :—

ரூபம் திருசியம், லோசனந் திருக்கு, விழிதி ருசியம் மனந் திருக்கு, அம்மனத்தை யாட்டி யடக்குவது மதியாதலின் அரூபம் மதியாம் மனமல்லவாம் மதியினுடைய கர்த்ருத்தன்மையையும் ஜீவன் அறிகின்றபடியினாலே ஜீவன் அரூபனே யாவன், வாசனையோடுகூடி யசிதாபாச ஜீவன் பிரகிருதியினாலாட்டி யடக்கப்படுதலின் பிரகிதியரூபமாம் எனப் பரஸ்பரம் விவாதப்படுகின்றனர்; பிரகிருதியாகிய சக்திக்கும் பரமாச் சாந்தமாயிருத்தலின் யான் அருபனே யாவேனென எண்ணுதி. 59

60. சாந்தன்.

விறகினிலுண் டாம்வன்னி விறகைச் சுட்டு விஞ்சாமல் வீதலின் மெய்ச் சுருதி யாலும், பிரகிருதி புருஷசையோ கத்தி னுலும் பிறந்த வகண்டாகார விருத்தி ஞான, நிறை பிரமத் தினின்வேறும் பகுதி பூமா நிகழ் சாத்ர மாதிகளைச் சுட்டுத் தானு; முறுகரியா யுற்றநமி லிறத்த லாலே யுலகமில்நாஞ் சாந்தனென வோரு வாயே.

60. ஶாந்த:.

ஶாந்தத்வம் து கத²ம் சேத் ஸ்யாத்ஸதா³ஶாந்தரூபிண: ॥
காஷ்டா²ந் த³க்³த்⁴வா வஹ்நிஸ்து காஷ்ட²த³க்³த்⁴வா ஶமஸ்ஸ்வயம் ।
தத்³வச்ச்²ருத்யா கு³ரோர்வாக்யாதா³த்மாநாத்மவிவேகத: ॥
உத்³பூ⁴தாக²ண்ட³வ்ருத்திஸ்து ஜீவேஶாதி³ஜக³த்த்ரயம் ।
த³க்³த்⁴வா ஸ்வயம் நிவர்தேத ஶாந்தோ ப்³ரஹ்மமயஸ்தத: ॥

எப்போதும் அசாந்த ரூபமாயிருக்கு மெனக்கு எங்ஙனஞ் சாந்தத்தன்மையாதல் எனின்? விறகினின்றுங் கிளம்பிய அக்கினியானது விறகைத்தகித்துத் தானும் சாந்தியாவதே போலச் சுருதியினுனும் தேசிகருபதேச வாக்கியத்தானும், ஆன்மானன்ம விவேகத்தானும், எழுந்த அகண்டப் பிரஹ்மாகார விருத்தியானது ஜீவஈசாதி மூவுலகையும் சாந்தமாக்கித் தானும் பிரஹ்மமாமென்பாற் சாந்தமாதலினுனும் எனக்கு அபாயத்தன்மை யுண்மையினுனும் யான் சாந்தனேயாவனென நினைந்து வாழ்தி. 60

61. அபயன்.

பயமற்றேனபயனு மொன்றுக் கொன்று பயமுற்ற மிருகபட்சி மனுடர் மன்னர், மயலின் முனி சுராசுர ருலோக பாலர் மாலரனே முதலான பேயர்க ளாலுஞ் சுயசித்தா மகண்டநமை யறுக்க வெட்டச் சுடநனைக்கப் பிடிக்கவடைக் கப்ப டாதா, லியலுமொரு பயமதுவு மற்றேயுற்ற வெழிலான நாமபய னென்ன வோர்வாய்.

61. அப⁴ய:.

அப⁴யத்வம் கத²ஞ்சேத்³ த்³விதீயாத³ந்யம் ஸர்வஜந்துஷு ।
ஸௌஜா ஜக³ஜ்ஜேப்⁴யஸ்து பக்ஷிப்⁴யோ ப⁴யம் மதா: ॥
ம்ருகே³ப்⁴யோ ப⁴யம் வ்யாக்⁴ரா நரேப்⁴யோ ப⁴யம் மதா: ।

ராஜஸிம்ஹாத் பயம் ப்ராப்தா தேவேப்யோऽபி பயம் கதா: ||
இந்த்ராதேவ பயம் ப்ராப்தா பீஷாஸ்மாதிதி ஹி ஶ்ருதே:|
ஸ நித்யாநந்தரூபத்வாத் ஸதாபயோஸ்ம்யஹம் ||

அபயத்தன்மை யெனக்கெங்ஙனமுண்டா மெனின்? எல்லாப் பிராணிகளும் பரஸ்பரம் வேர்வையிற் பிறந்தன நீர்வாழ்வனவாற் பயமுறும், நீர்வாழ்வனவும் பறவைகளாற் பயமுறும், பறவைகளும் மிருகங்களாற் பயமுறும், மிருகங்களும் மனுடர்களாற் பயமுறும், மனுடர்களும் அரசர்களாற் பயமுறுவர், அரசர்களுந் தேவதைகளாற் பயமுறுவர், தேவர்களும் இந்திராற் பயமுறுவர், பரமான்மா பயமற்றதாம் "இதனினின்றுமே யெவருமஞ்சுவர்" என மறையு மறைகின்றமையின் எனக்கு நித்தியாநந்த ரூபத்தன்மை யுண்மையி னானும் எங்குஞ்சமமாகி யானிருத்தலினானும் யாது பயனுவேனென வறிந்து வழ்வாய். 61

62. நித்யானந்தன்.

ஈனவிட முறுதேனி ஞேரூர்கள் சீமைநல் லிராச்சியம தாள்வர் சுகமு மெதிரியனல் வியாதியுட் பீடைமழை சோரர்காற் றிடியாதி துன்ப முறலா, லானந்த மென்னல் கூடாதிராச் சியமுழுது மாளுதலு நூறு வய து மரோகதிட காத்ரமு மாதியா மிலக்ஷண மடைந்தவர்க் குற்ற மநுட, வானந்த முண்டிதனி னூறுநூ றதிகமா யரிவரையி லுற்ற சுகமு மம ருகா லாந்தரத் தழிதலா லித்தனையு மமர்மாயை யென்று தள்ளி, யூனமுறு வாந்திபணு மசனமென வேவிட் டொருக்காலுமாற லிலதா யுள வகண் டானந்த மேயுருவ வானநா மோட்பினித் தியானந்த னும்

62. நித்யாநந்த:.

ஸ நித்யாநந்தரூபம் ஸ்யாந்நித்யாநந்தந: கதம் |
ந ஸுகம் விஷயே ஶோகஸம்ஸ்பர்ஶாத்யதகத: ||
தஸ்யாதிபிர்து:கைர் ராஜ்யாதௌ ஸுகம் நஹி |
யாவதாரோக்யதாருண்ய மாதித்யாதிகாமுகவதிந்த: ||
உபஸ்த்யாநந்தமானஸ்ய விஷ்ணோ: பஞ்சகேவ ஹி |
தாரதம்யம் ததாதிக்யாதுத்க்ருஷ்டோத்க்ருஷ்டமாதித: ||
தேஹதோஷாஸ்ரிதோஷா மோஹதோஷா ஸ்வநேகஶ: |
ஸந்தாபாஞ்சே வாயவஸேநா காலதைவேதித: ||

ஸர்வகாமாப்திரேஷோக்தா யதா ஸாக்ஷீ விபாவநா ।
ஸ்வதேஹவத்ஸர்வதேஹேஷ்வபி போகாநபேக்ஷத: ॥
அஜ்ஞஸ்யாப்யேதத்த்ருஷ்ட்யா ந து த்ருப்திரபோதத: ।
யோ வேத ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாநித்யப்ரவீச்ச்ருதி: ।
யதா ஸர்வாத்மதாம் ஸ்வஸ்ய ஸாம்நா காயதி ஸர்வதா ।
அஹமந்நம் ஸதாந்நாதோஸ்மீதி ஸாமஸ்வதீயதே ॥
நித்யாநந்தாத்மகஶ்சேதி ஸதா நிர்விஷயத்வத: ।

அநித்தியானந்தியா யிருக்குமெனக்கு நித்தியானந்த ரூபத்தன் மையான தெங்ஙனமுண்டாம் எனின்? ஆயிரக்கணக்கான சோகங் களோடு கூடியிருத்தலின் விடயத்திலானந்த மின்ரும், தாபத்திரயாதி துக்கங்களானே அரசனுக்குஞ் சுகமே கிடையாது; இளமையிற் பிணி யற்றொரு குடைநிழற்கீழிருநிலமுழுவதும் புரக்கும் வன்மை பெற்று டைய சக்கிரவர்த்திக்கு மநுடாநந்தமாம், அவ்வாநந்தந்தொடங்கி விஷ்ணு பரியந்தமே தாரதம்மியமாக நூறு நூறுமடங் கதிகமாய் மேலுக்கு மேலாம், ஆயினும் தேகதோடங்களும் சித்ததோடங்களும் போக்கியதோடங்களும் அநேகம் வகையாம், நாய் கக்கிய பாயசத் தில் ஆசையுண்டாகாததேபோல விவேகிகட்கு ஆசையுண்டாகாமை யின் இதுவேசர்வகாமாப்தியென வியம்பப்படும், சாக்ஷியாகிய சிதாத் மாவால் தனதுதேகமே போல எல்லாத்தேகங்களிலும் போகங்கள் அபேக்ஷிக்கப்படாமையின் அஞ்ஞனுக்கும் இஃதுளதேயாம், ஆயி னும் ஞானமில்லாமையினூற் றிருப்தியுண்டாவதின்ரும், பரமான் மினை யினிதுணர்ந்தனனுயின் அவன் ஆசை யாவற்றையும் அகன் றவனுதலின் எல்லாக் காமங்களேயு மடைந்தவனேயாவன் எனச் சுருதியும் அறைகின்றது எப்போதும் தனது சர்வான்மதன்மை யைச் சாமத்தாற் கானஞ்செய்வன். யான் அன்னம், எப்போதும் அந்நாதனும் எனச் சாமஞ் சாற்றுகின்றது, ஆகையால் நிர்விஷயத் தன்மையுண்மையின் எப்போதும் யான் நித்தியானந்தனே யாவேன் என்றெண்ணி வாழ்வாய். 62

63. நிர்விஷயன்.

பிரிவதா முருநாம வுலகுசற் சிற்சுகப் பிரமமா யிலக லானும் பிர மத்தி னுக்குமே விடயமா யறியவோரு பின்னசத் தின்மை யானும்

பிரமவுரு வாநமக் கேக்காலும் விடயமில்லை பெறுவிடயம் வந்த தென்னப் பிறங்கலும் புத்ராதி துக்கசுக மனைவியிலோன் பெறுதல்போற் றோற்றி னுலுந், தரவிவே கத்தினற் பார்த்தவுட னேயவைக டகுமவற் கிலது போலச் சத்துமாத் திரமாக வேகண்ட பொழுதிலே சத்தையே யன்றி யுலகம் விரிவாக வந்ததம் போனதவு மில்லையென்று விடயமுறு டற்றே நாளும் விமலவான் மாவினுக் கில்லாத தாலியா மேவுநிர் விஷயனுமே.

63. நிர்விஷயோ.

கதம் நிர்விஷயத்வம் மே ஸதா விஷயிணஃ ப்ரபோ ।
நாமரூபம் ஜகத்ஸர்வம் சிந்மாத்ரேண விபாஸநாத் ॥
ஸ்வஸ்மிந்நஸத்த்வாத் ஸர்வஸ்ய நிர்விஷயத்வதஃ ।
புத்ராதௌ தப்யமாநே து தபாமீதி ஶயாக்ரஹாத் ॥
ததா தேஹாதி தப்யத்வே தபாமீத்யவிவேகதஃ ।
ஸ்வாத்மாஜ்ஞாநாஜ்ஜநந்யார்த்தி யதாமரௌ மரீசிகா ॥
மரீசிஜலம் ஸர்வம் மரீசிகைவ தத் ।
ஜகத்த்ரயமிதம் ஸர்வம் சிந்மாத்ரம் ஸ்வவிசாரதஃ ॥
பூர்ணத்வாந்மே விபோ ஸதா நிர்விஷயோஸ்ம்யஹம் ।

ஹே பிரபுவே! எப்போதும் விடயியாயிருக்கும் எனக்கு நிர்வாதியத் தன்மை யெங்ஙனமாம் எனின்? கேட்டி! நாமரூபமாய் நிகழு முலகமெல்லாம் சின்மாத்திரமாயிலங்கலினாலும், தனக்கன்னியமாக வொரு சத்தில்லாமையினாலும், துயிலின்கண்ணே நிர்விடயமா யிருத்தலினாலும், மைந்தர் முதலாயினோர் தபிக்குங் காற்றபிக்கின்றேன் என்பதாக வெண்ணமுண்டாதலே போலத் தேகாதிகள் தபித்தபோதினும் தபிக்கின்றேனெனத் தோற்றல் அவிவேகத்தினாலே யாதலினாலும், தன்னை யறியாமையானே இத்துயர் யாவும் வருகின்றமையானும், கானனீர் போலுந் தோற்று முலகமும் மித்தையே யாதலினாலும், மருப்பூமியிற் றோற்றிய ஜலம் யாவும் மருப்பூமி மாத்திரமாகவே சேடித்துப் போகின்றமைபோல் இம்மூவுலகமியாவும் தனது ஆராய்ச்சியினாலேக்கின் அறிவு மாத்திரமாகவே யிருக்கின்றமையானும், எனக்குப் பூரணத் தன்மை யுண்மை

யினுலும் விபுவாகிய யான் எப்போதும் நிர்விடயனுகவே யிருக்கின் றேனென் றெண்ணி வாழ்வாய். 63

64. புராணன்.

முன்னுமிழி தூலதனு வுதித்து நூறுய் மொழிகின்ற வருடமதி லயமா தற்கு முன்னுஞ்சூக் குமவுடலஞ் சிருஷ்டி தன்னின் முளேத்தது தான் பிரளயத்தி லயமாதற்கு, முன்னும்விசிட் டர்கண்ஞானக் தன்னி னுலே முடிகின்ற லயமதனே யடைத லுக்கு, முன்னுநா மிருக்கின்ற படியி னுலே முரணறநாம் பழையோனேன் றகத்திற் றேர்வாய்.

64. पुराणस्य.

पुराणत्वं कथं मे स्यात्सर्वदा नित्यरूपिणः ।
स्थूलं सूक्ष्मं कारणञ्च लये ज्ञानेन सदात्मके ॥
नाशात्पुरापि पश्चात्तु सदैवाहमिति श्रुतेः ।
पुरातनत्वात्तु पुराणोऽस्मीति निश्चिनु ॥

எப்போதும் அழிவியற்கைவாய்ந்த வெனக்குப் புராணத்தன்மை யெங்ஙனமாமெனின்? தூலசூக்கும காரண சரீரங்கள் நாறுன்டினும் பிரளயத்தும் ஞானத்தினும் அழிந்துபோதற்கு முன்னும் பின்னும் மற்றெப்போதுமே யிருப்பதாகச் சுருதி கூறுதலினுனும், எனக்குப் புராதனத்தன்மை யுண்மையினுனும், எவ்விடத்தும் புராணன் யானென நிச்சயிப்பாய். 64

65. புராதநன்.

விளேதலுறுஞ் சமட்டியென மேவுமுட ருன்மூன்றுந் தளிர்தலுறு பரமிந்தச் சார்மூன்று புரத்திலுநா மளவுபடா வடிவான வதிட்டான மாயிருந்து விளேயாடு மதனுனும் விளங்குபுரா தனனுமே.

65. पुरातन.

कथं पुरातनत्वं मे सदा यास्वरूपिणः ।
पुरत्रये क्रीडति च कैवल्ये ह्येक एव सः ॥
स्थानत्रयातिरिक्तत्वात् सन्नित्यत्वात्पुरातनः ।

எப்போதும் புரவடிவமா யிராநின்ற எனக்குப் புராதனத் தன்மை யெங்ஙனமெனின்? முப்புரங்களிலும் விளேயாடிக்கொண்டு கை

வல்யத்தில் ஏகமாகவே யிருத்தலினுலும், எனக்குச் சூனியத் தன்மை யுண்மையினுலும், யான் புராதனன் என்றெண்ணிவாழ்வாய். 65

66. சூன்யன்.

சகலமுமே சிற்சடங்க ளாகத் தங்குஞ்சடங்க ளேலாஞ் சத்தன்றி யேப்போ துந்தான், மிகவுமசத் தானபடி யாலுஞ் சித்து மேவுமிலட் சணமுமிலட் சியத்தி லின்றிப், புகலுமிலட் சியமுமிலட் சணத்தி லின் றிப் போகின்ற படியாலு மதற்கப் பாலே, பகரு மொரு வஸ்துமில தாலு நாமே பழமறை சொல் சூனியனேன் றறிந்து கோள்ளே.

66. 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌃.

𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃
𑌜𑌗𑌦𑍍 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌚𑍇𑌤𑌨𑌂 𑌭𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌸𑌦𑌾 ।
𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌾𑌡𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌹𑌿 ॥
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌨 𑌹𑌿 ।
𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌵𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑍁𑌤𑌃

நாமரூப சொரூபமாயிருக்கு மெனக்குச் சூனியத் தன்மையான தெங்ஙனமா மெனின்? சேதன அசேதன வடிவமாயிருக்கு மிம்மு வுலகமியாவும் அவற்றுட் சேதனரூபத்தானே அசேதனமான து விளங்காநிற்கும், சைதன்யத்தாலன்றி யொரு சிறிது ஜாட்டியசத் தையும் எங்குமிலதாம், இலக்கியத்தில் இலக்கணசூனியமாம், அவ் விலக்கணத்தின் கண்ணும் இலக்கியத்தின்மையின்றும், இலதாகவே அன்னிய வஸ்துக்கள் யாதொன்று மில்லாமையிற் சூனியன் யான் வியோமம் போலும் என்னுஞ் சுருதியினுலும், மகாசூனியத்தன்மை யேயாதலினுலும் உள்ளும் யான் வெளியிலும் யான் சூனியன் என்றே யோர்வாய். 66

67. மஹா சூன்யன்.

அவ்விதமாஞ் சூனியமு மறிவிற் சூன்யமாமேனவே யடாவமா யறிகை யாலே, யவ்விதமா யதையறியு ஞானந் தானு மமர்ஞானு, பாவவநு பவத்தி னிற்ரு, னவ்விதமே யிலதாலவ் வறிவி ஞேடே யும

ருசூ னியமும்போ யயலோன் றுந்தான், சேவ்விபேற வில்லாத டடியி ஞனுஞ் சேறியுமகா சூனிய னேன் றறிய வேண்டும்.

67. உஹாஶூந்ய.

கயம உஹாஶூந்யதா ஜெ ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநஸ்வரூபிணஃ ।
தத்ஶூந்யம் ஜ்ஞாநஶூந்யஞ்சாபி த்யஹாவாநுஹூதிதஃ ॥
தஉஹாவஜ்ஞாநஉவி ஜ்ஞாநாஹாவாநுஹூதிதஃ ।
உஉஹாவொ நஜ்யஷேதவஸ்துகஶூந்ய வினீவிநா ॥
வ்ராவ்யாந்யவஸ்துநோஹாவா நூஹாஶூந்யோஹஜேவஹி
நிவ்ருத்தகவாநஉ வஉா உஹாஶூந்யஸ்வஉவ்யொஹா ॥

ஞானஞ்ஞானே ஞானசொரூபியாயிருக்கும் எனக்கு மகாசூனியத்தகைமை யெங்ஙனமாமெனின்? அச்சூனியமும் அறிவிற சூனியமாம் என்னும் அபாவ அநுபூதியினுனும், அதனபாவஞானமும் ஞானபாவ அநுபூதியினுனும், இலாமையின் எனதபாவங்காணுமையின் அறிவோடு சூனியமும் மிலதாகி அடையத்தக்க அயலெவ்வத்துவும் இலதாகலின் யான் மகாசூனியனே யாவேன், எனக்கு நிவிருத்தத் தன்மையுண்மையின் எனக்கெப்போதும், யான் மகாசூனியன் என்பதிற் றடையென்னே யெனத் துணிந்து வாழ்வாய். 67

68. நிவிருத்தன்.

ஆர்பஞ்ச பூதப்ர பஞ்சவிடயங்களு மன்றேன்று நீங்க லாலே யைந்துவிடயவ்விகா ரங்களுந் தூலதனு வன்றுநா மாத லாலே, சார்சனன மரணமும் பேவ்வன்ன வாலிடஞ் சரைமுதல் விகார மவையுந் தருசூக்க தனுவுமக மலதான் மறப்பாதி சங்கற்ப மாதியாகச், சேர்விகாரங்களு மவித்தையோ டுறுகின்ற சீவனக மன்ற தாலே சேறியுமறிவறியாமை முதல்விகா ரங்களுந் திகழ்மாயை யுற்ற வீச, னேரகம லாத தாற் சர்வஞ்ஞ ஞதிபோடு நிகழைந்து தோழில்களான நிரைவிகா ரங்களு நமக்கில்லை யாதலி னிவிர்த்தனு மேன்ன வறிவாய்.

68. நிவ்ருத்தா.

நிவ்ருத்தகவா கயம ஜெ வஸ்ருவ்ருத்தஸ்வரூபிணஃ ।
ஈஹஉயஉஸ்வரூபவகவாநஜெ வ்ரஸ்யாதி வஞ்ச வ ॥

தத்விகாராஸ்தத்விஷயா ந மே கிஞ்சித்ஸ்வதாத்ரதஃ ।
தேஹாந்யத்வாந்நமே ஸ்தூலிகா ஜந்மகார்ஶ்யாதயஃ ॥
லிங்காந்யத்வாந்நமே ஜ்ஞாநகாமக்ரோதபயாதயஃ ।
ஜீவாந்யத்வாந்ந மே கிஞ்சிஜ்ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநாதயஸ்ததா ॥
மாயிநோऽந்யத்வபாவாத்வை க்ருத்யாதயோ ந மே ।
அகாமத்வாந்நமே போக்தா நிவ்ருத்தாத்மாஹமஸம்ஶயஃ ॥

பிரவிருத்த சொரூபமாயிருக்கு மெனக்கு நிவிருத்தத்தன்மை யான தெங்ஙன முண்டாமெனின்? யானென்னும் அருத்த சொரூபத்தன்மையுண்மையின் எனக்குப் பிருதிவியாதிகள் ஐந்துமில்லையாம், அறிவுடைமையை எனக்கு அவற்றின் விகாரங்களும் அவ்விடயங்களும் ஒரு சிறிதுமில்லையாம், எனக்குத்தேகத்தினும் அயலாந்தன்மையுண்மையின் ஜனனம் விருத்தி மரணமுதலியவையும் இலவாம், சூக்குமதேகத்தினும் யான் வேறாயிருத்தலின் எனக்கு ஞானகாமக்குரோதபயாதிகள் இலையாவாம், ஜீவனுக்கும் யானன்னியனாயிருத்தலின் எனக்குச் சிறிதும் அறிவு அறியாமையாதிகள் இலவாம், மயோபாதிகரான ஈசுரர் யானல்லாமையின் எனக்குப் பஞ்சகிருத்தியாதிகளுங் இலையாவாம் எப்போதும் எனக்ககாமத்தன்மையுண்மையின் யானையமில்லாமல் நிவிருத்தனே யாவனென வுணர்தி. 68

69. அகாமன்.

மயிர்நகந் தோனீரிரத்தமோடு கோழைசீ மலசலந் தசைபீளையும் வழும்பத்தி சுக்கில நரம்பழுக் காம்வேர்வை வனமிற்கு றம்பி யாதி, செயிருற்ற வினைவகளைக் கேட்கினுந் தொடுகினுஞ் சீயென்ன வருவ ருப்புத், தீண்டிடிற் றானமே செய்யவேண் டிடுதலாற் சேர்கணிற் கண்டவுடனே, நயமிலா வருவருப் புண்ணினோக் காளத்தை நண்ணலா லருவருப்பு நாற்றமுந் துர்க்கெந்த மாதலா லாக்ராண நண்ணலி லருவருப்பு, வியமிலிவை யுறம்வனிதை தனைமேவி ஞனிந்தை வியாதிதுன் புறத லானு மேவுமித் தோஷமெல் லாமறிந் ததிலிச்சை விடுதலினகாம னாமே.

69. அகாம:

அகாமத்வம் கத²ம் மே ஸ்யாத் ஸதா³ காமரூபிண: |
மாம்ஸபாஞ்சாலிகாயாஸ்து யந்த்ரலோலேঽங்க³பஞ்ஜரே ||
ஸ்நாய்வஸ்தி²க்³ரந்தி²ஶாலிந்யா: ஸ்த்ரியா: கிமிவ ஶோப⁴நம் |
மஹாமாயா ஸ்த்ரியஸ்ஸ்வந்தே³ சித்ரவ்யாமோஹநம் ஶ்ருதே: ||
நிகி²லம் ஸகலம் ஸர்வே ஸ்வஸ்வஸ்த²ஸ்ய ஸ்மரணம் த்யஜ |
மாயாரூபைர்வஞ்சிதேஷு மஹாமாயா விஜ்ரும்ப⁴ணம் ||
மஹாமாயாஸ்வரூபத்வம் கத²ம் ஸ்த்ரீணாம் து ஸம்ப⁴வேத் |
இதி சேத³நுமேதைவ உபாயாதி³ விலோகய ||
ஸ்வப்நே ஸ்த்ரீஸம்போ⁴க³ஜாதம் யச்சு²க்ரம் த்³ருஷ்டஞ்ச ஜாக்³ரதி |
யத்ர யத்³த்³ருஶ்யதே த்³ருஷ்டா ஜாக்³ரச்ச ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ||
ததை²வ தந்த்ரதந்த்ரேத்வம் ஶ்ருதிஷு ஶிஷ்டகை: |
இதி ஶ்ருதேரவித்³யாயா: ஸத்யத்வ வ்யபி⁴சாரத்வதோ ||
ஏதத்³த்³ருஷ்ட்வா நூநமேத்யா ஸாமமாயாநயோச்யதே |
ஸ்த்ர்யாநந்த³விகாரஸ்ய ஸம்பூர்ணே ஸாமதே³ஹத்வதோ ||
ஸுராபாநாந்மத்தாத்: தஸ்மாச்ச ஸம்பூர்ணாநதீ³ |
மஹாமித்ராதி³கம் த்³ருஷ்ட்வா மஹிஷா அவ்யுரூஹிம்ஸதா: ||
ஏதாத்³ருஶீம் ஸ்த்ரியம் த்³ருஷ்ட்வா விசாரவித் விமுஹ்யதி |
ஸ்வப்நம் பூர்ணம் மஹத்ஸ்வ ஸகலாநேஷ நாரதம் ||
நிகு³ணீவச்ச வ்ரஜதி ஶ்ருதஞ்சாரூபஸ்பர்ஶா |
வ்ருஷ்ட்யஞ்ச ஸ்நாநத்³ருஶ்யதே த்³ருஷ்ட்யஞ்சாஷஹாஜநா ||
ஸூக்ஷ்மேஞ்சவமநம் ஸமந்யாப்யாணேந ச தயைவ ஹி |
அஸ்பூர்ஶேஹ ஸ்த்ரீகா ஸ்த்ரீஷு ஸம்பவேஜ யதி³ சேத்தரா ||
வ்யாயிநிரூபாஸயதூர்வம் வாவா தோஷமேதகயா |
மஹாநூஹாவா அவ்யாஸு ஹ்ருதூஹ்ருது பஹவ: பூரா ||
இதி ஜ்ஞாத்வா நிராஶ: ஸ்யாமகாமோঽஹம் மோஹத: |

எப்போதும் காமரூபியாயிருக்கும் எனக்கு அகாமத்தன்மை யானது எங்ஙனமுண்டாமெனின்? நரம்பு எலும்பு பருத்தமுலைகள்

சுகளோடு விளங்கும் மாம்சமாய்ப் பாவைபோன்ற மங்கையரின் யந்திரம்போலச் சந்ததஞ் சுழலும் சரீரக்கூண்டில் இரமணீயமதியைச் செய்கின்றனரே இஃதென்னே! மகாமாயையாகிய பெண்ணை கனவிலும் சித்திரத்திலுங் கூட எவரும் எப்போதும் காணலாகாதெனச் சுருதியும் நிஷேதிக்கின்றது ஆகலின் அந்நினைப்புங்கூடக் கூடாததேயாகும், மாயைவடிவப் பிரபஞ்சத்தினுள் மங்கையே மகாமாயையாம் என்பது திண்ணம், மகாமாயை வடிவத்தன்மையானது எங்ஙனம் மங்கையர்க்குப் பொருந்துமெனின்? அநுபவிக்கப்பட்டதையே காட்டுதுங்காண்குதி! கனவிற்காதலியைக் கட்டியணைத்தலாற் கழிந்த சுக்கிலம் நனவிற் காணப்பட்டது, நனாக்கனாத்துயில் என்னும் மூன்றனுள் எதன் கண்ணே எதனை யாவன் காண்கின்றனனோ அதன் கண்ணே யஃதாம் மற்றயவற்றின் கண்ணேயாகாதாம் என்னுமிது சுருதிகளிற்றிண்டிமமாக விளங்குகின்றது, என்னுமிச்சுருதிகளினபிப்பிராயம் அந்தோ ஈண்டுப்பிறழ்ச்சியைவடைகின்றது, இது யூகத்தினாலும் அநுபூதியினாலும் வேறுபிரகாரமாகவே அம்மகாமாயையரையப்பட்டது, எம்மாமிசபிண்டத்தைத் தொட்டுத் தனபானம் செய்யும்போது விகாரமில்லாமற், குழந்தையிருந்ததோ அதனைத் தழுவியமாத்திரையானே அந்தோ மோகத்தை யடைவதைக் கண்டோமன்றோ! இஃதெங்ஙனமிருகின்றதென்னின் கள்ளைக் குடித்தபின் மயக்கத்தை யடையாமல் அப்பாத்திரத்தைத் தீண்டலானே மதமடைதல் போலவாம்! மலமூத்திராதிகளைக் கண்டு மூடர்களும் அருவருப்பை யடைவதைக்கண்டோம், மலமூத்திராதிகள் நிறைந்த ஸ்திரீ வியக்தியைக்கண்டு அறிஞனாயினும் அதிமோகத்தை அடைகின்றனன், வேர்வையும் மலமும் மூத்திரமும் எல்லாத் துவாரங்களிலும் யெப்போதுமே அருவிபோலோயாமல் ஓடிக்கொண்டேயிருக்கின்றன, இவ்வசுத்த பதார்த்தங்களைக் கேட்டபோதினும் அருசியாக விருக்கின்றது, தீண்டிவிடினோ ஸ்நானஞ்செய்து சுத்தியாகவேண்டியிருக்கிறது, கண்ணாற் காணினோ தோடங்களியாவற்றையும் உண்டாக்கு கின்றது, புசித்திடின் உடனே வாந்திசெய்ய வேண்டியதாய் முடிகின்றது, முகரினோ அவ்வாறே வாந்தி செய்ய வேண்டியதாகவே யிருக்கின்றது, இவ்வாறுபய அசுசிக்கு இருப்பிடமாக இருக்கும் மங்கையர்பாற் சேரினோ அக்கால், வியாதி, நிந்தை,

பயம், துயரம், பாவம், மோகம், என்பன அநேகம் வகையாயுண்டாக்கிக்கொண்டேயிருக்கும், அநேக மகானுபாவர்களுங்கூட முன்னர் அதிவிரைவில் இதுவிடயத்தில் விரைவில் மிக மோகத்தையடைவுற்றனர், என்றுராய்ந்துணர்ந்து நிராசையையுற்று வாழும் எனக்கு அலோபத்தன்மை யிருத்தலின் யான் அகாமன் என அறிந்தின்புறுவாய். 69

70. அலோபன்.

தேகியென்று கேட்டுவந்த போர்கடமக் கில்லையெனு தேந்த நாளுஞ், சோகமின்றிக் கோடுப்பவனே யீகையுடை யோனேன்னச் சோல்வர் ஞாநி, தாகமின்றித் தனதிடத்துள் ளவைகளையுந் தன்னையுமே தனையுற் றோர்கட், கீகையினு மிகவு மலோபனேன வநிதிநமு மேண்ணு வாயே.

70. அலோபஃ.

அலோபத்வம் கதம் ஸ்யாத் ஸர்வதா லோபிநஃ ஸதா ||
தேஹீதி ப்ரார்த்திதம் யச்ச யோ ததாதி ஹ்யலோபதஃ |
தாதேதி ப்ரோச்யதே லோகைர் ஜ்ஞாநிநோऽந்யே ந தாத்ருஶாஃ
கதஞ்ச ஸர்வதாநாத் ஸ்வாத்மதாநம் மஹத்தரம் |
ஈஶாதிகேப்ய காரணேப்யோ தத்தம் யத்ஸ்வீக்ருதம் ||
தத்த்வம் ஜ்ஞாநிகஸ்யாத்ர ஶக்திர்ஹ்யேஷாம் ந வித்யதே |
ஸ்வாத்மதாநப்ரதாநத்வாச் சாந்தத்வாதலோபகஃ ||

எப்போதும் லோபியாயிருக்கு மெனக்கு அலோபத்தன்மையானது எங்ஙன முண்டாமெனின்? கொடுக்கவேண்டுமென வேண்டிக்கொண்டதெதுவாயினும் லோபமில்லாமல் யாவன் கொடுக்கின்றனனோ அவன் தாதாவென்று லகினரால் அழைக்கப் பெறுகின்றனன். ஞானிகளோ அத்தகையர்களாகக் காணப்படுவதில்லையாதலின் எங்ஙனம் லோபமில்லாமை யவர்கட்காதல் எனின்? எல்லாத்தானங்களைப் பார்க்கினும் தனதாத்மதானம் பெரிதினும் பெரிதாம், ஈசனே முதற்

கற்பகவிருக்ஷம் ஈருக இருப்பவைகளானே வேண்டப்பட்டது யாது யாது கொடுக்கப்பட்டதோ அவை யாவும் மாயாகாரியமாதலின் அவற்றைப்பெற்றவர்க்கு முத்தி கிடைக்கமாட்டாதாம், தனது சொருபத்தைக் கொடுத்தலானது முக்கியமாயிருத்தலினுனும் எனக்குன்னதத்தன்மை யுண்மையினுனும் யான் அலோபன் என்பதாக உள்ளத்தில் உன்னிவாழ்வாய். 70

71. உன்னதன்.

அதிகமதாஞ் சீவனினு மூல தேக மதினதிகஞ் சூக்கவுட றால தேக, மதினதிக மதினதிகம் பஞ்ச பூத மதினதிகம் மாயை யதினதிக மீச, னதினதிகம் பிரமமிந்தப் பிரமமேநா மானதனு மைவைக ளனைத்தி னுந்தா, னதிகநமி லும்மதிக மிலாத தாலே யமர் நாமே யுந்நதனென் றறிந்து கோள்ளே.

71. 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌤𑌃.

𑌉𑌨𑍍𑌨𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌅𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌃 ।
𑌈𑌶𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑍋 𑌨 𑌹𑌿 ॥
𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।

தாழ்ந்து அதமனுயிருக்கு மெனக்குன்னதத் தன்மையான தெங்ஙன முண்டாம் எனின்? ஜீவனினும் அதிகம் காரண தேகமாம் அதனினும் அதிகம் சூக்கும தேகமாம், அதனினும் அதிகம் பஞ்சபூதமாம், அதனினும் அதிகம் மாயையாம், அதனினும் அதிகம் ஈசுரராவர் அவரினும் பிரஹ்மமாம், பிரஹ்மத்தினும் அதிகம் யாதொன்றும் இன்றும், எனக்குப்பரப்பிரஹ்ம சொரூபத்தன்மையுண்மையினுனும் அக்குரோதத்தன்மை யுண்மையினுனும் யான் உன்னதனுவேன் என எண்ணிவாழ்வாய். 71

72. அக்குரோதன்.

கன்மமோடு கர்த்தாவி னிடம தாயுங் கருதுபஞ்ச பூதங்க ளிடம தாயுந், தோன்மைசுக துக்கமவை வரினுஞ் சுற்றஞ் சோரருடன் மிருகமரசர் சஙங்க டேகம், வன்மைபசு புண்மிருக சேந்து பீடை வகை வகையா யநேகவிதம் வந்தபோது, மின்மநதிற் றுக்கினுநம் மிடத்திற் றுக்கா விதமதனு லக்ரோத னுமேன் றோர்வாய்.

நித்தியாசந யுத்தி முற்றிற்று.

---

72. அக்ரோத.

அக்ரோதத்வம் கதம் மே ஸ்யாத் ஸதா க்ரோதஸ்வரூபிண:
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு கர்த்ருகர்மாணி விஷயாஶ்ச தே ।
அதோ ஜீவா: ஸம்ஸாரம் குர்வந்தி க்ரோதயந்தி பரஸ்பரம் ॥
சோரராஜம்ருகாத்யைஶ்ச பீடா பஹுவிதா ததா ।
ஸுகது:காதிகம் ஸர்வம் மநஸோ மே ந ஹி த்ருவம் ॥
நித்யத்வாதிகாரித்வாதக்ரோதோஹம் ந ஸம்ஶய: ।

எப்போதுங் குரோதரூபமாயிருக்கும் எனக்கு அக்குரோதத் தன்மையானது எங்ஙனமுண்டாம் எனின்? கருத்தா கருமங்கள் விடயங்கள் மூன்று அவஸ்தைகளிலும் இருக்கின்றன, அவற்றுட் சீவர்கள் சமுசாரஞ்செய்கின்றார்கள், அவர்கள் பரஸ்பரம் சினந்து விவகரிக்கின்றார்கள், சோரர்களாலும் அரசர்களாலும் மிருகாதிகளாலும் அநேகம் பீடைகளையும் அடைவர்கள், இன்பத்துன்பாதிகளியாவுமே மனத்திற்கேயல்லாமல் எனக்கொருசிறிதுமின்றும், எனக்கு நித்தியத் தன்மை யுண்மையினாலும் அதிகாரித்தன்மை யுண்மையினாலும் ஐயமில்லாமல் யான் அக்குரோதனே யாவேனென்றுணர்தி. 72

நிதித்தியாசன யுக்தி முற்றிற்று.

சமாதியுத்தி.

---

73. நித்தியன்.

பிரிவுறுமேத் தேசத்து மெக்கா லத்தும் பெருவான மொரு படித்தா யுறல்போற் சுத்த, பரியந்த முளவகில பிரபஞ் சத்திற் பஞ் சவித கோசமுள விடங்க ளெல்லாம், விரிவுறுமக் கோசத்தைக் காண் பா ஞயா மேவியே யெப்போது மிருத்த லாலே, யிரிதலினு நித்திய னென் றெக்கா லத்து மிதயத்தி லவ்விதமா யெண்ணு வாயே.

73. நித்ய:.

நித்யத்வம் கத²ம் மே ஸ்யாத் ஸர்வதா³நித்யரூபிண: ||
அஹமாகாஶவத் ஸர்வதே³ஶகாலாதி³வஸ்துஷு |
கோஶாத்³யாஶுத்³தா⁴ந்தஸர்வஸ்ய ஜ்ஞாதாஹமேவ ஜ்ஞாததாவித: ||
ஸதா³ஸ்தி²தத்வாதே³கத்வாத் ஸாக்ஷித்வாத³விநாஶித: |
ஸதா³ ஸர்வக³தத்வாச்ச நித்யோऽஹம் ஸர்வவித் ஸ்வயம் ||

எப்போதும் அநித்தியரூபமாயிருக்கு மெனக்கு நித்தியத்தன்மையானது எங்ஙன முண்டாமெனின்? யான் ஆகாயம்போலச் சருவ தேசகாலாதி வஸ்துக்களிலிருக்கும் கோசமே முதலாகச் சுத்தம் ஈறாக வுள்ளயாவற்றையுமே யறிகின்றேன், எப்போதுமிருத்தலினும், ஏகத்தன்மை யுண்மையினும், சாக்ஷித்தன்மை யுண்மையினும், அவிநாசித்தன்மை யுண்மையினும், எப்போதும் எங்கும் நிறைந்திருத்தலினும், யானித்தியனுந் தானேயாவற்றையு முணர்பவனு யிருக்கின்றேனென்றுணர்ந்து வாழ்வாய். 73

74. சருவகதன்.

திதசாட்சி தனிலேக தேசகற் பிதமதாய்ச் செறிமாயை யீச ரிவரிற் றிகழேக தேசகற் பிதமாம்வி ராட்டாதி சேர்கின்ற வைந்தவத்தை, யிதிலேக தேசகற் பிதமைந்து பூதங்க ளிதிலேக தேச முலக மிதிலேக

தேசகற் பிமதாந் தேசங்க ளிதிலேக தேச மூர்க, ளிதிலேக தேசமாங் கிரகங்க ளிக்கிரக மிதிலேக தேச முடல்க ளிதிலேக தேசமா மிந்திரிய மிவிதமா யெண்ணுமோன்றே டொன்று கூடாச், சுதவுலக முழுதினையு மறிகின்ற வறிவதே சோரூபமா யெங்கு நிறைவாய்ச் சூழ்ந்துறைத் லாலியாஞ் சர்வகேத னுமெனத் துணிவாக வேண்ணு வாயே.

74. ஸர்வகத.

கதம் ஸர்வகதத்வம் மே ஏகதேஶேந திஷ்டத: |
இதி சேத் பூர்ணே ஹ்யேகதேஶ: கல்பிதோ மாயயா பர: ||
பூதம் ஈஶஸ்யைகதேஶம் லோகாஸ்தத்தேஶகல்பிதா: |
தேஶாஸ்தத்தேஶா: புராணீதி க்ருஹாண்யஸ்மாத்ததம்ஶத: ||
ததோ(அ)க்ஷாணி ததோ புத்திஸ்ததோ ஜீவஸ்ய காரணம் |
ஸாக்ஷித்வாத் பரிபூர்ணத்வாத் ஸர்வாநுஸ்யூதபாவத: |
ஸர்வாதாரஸ்வரூபத்வாத் ஸர்வகோ ஸர்வதோ(அ)ஸ்ம்யஹம் |

ஏகதேசத்திலிருக்கு மெனக்குச் சர்வகதத்தன்மையானது எங்ஙன முண்டாமெனின்? பூர்ணமாகவிருக்குஞ் சொரூபத்தின் பால் ஏகதேசத்திற் கற்பிதமாயையிற்பரனும், ஈசுரர்பாலேகதேசம் பூதமாம், பூதங்களினின்றும் உலகங்கள் ஏகதேசங்களாகக் கற்பிக்கப் பட்டவைகளாம், அவற்றினின்றும் தேசங்கள் கற்பிக்கப்பட்டவைகளாகும் அவற்றினின்றும் புர முதலியவை கற்பிக்கப்பட்டனவாம், அவற்றினின்றும் கிருகங்கள் கற்பிக்கப்பட்டனவாம், அவற்றினின்றும் அற்பமாயவை தேகங்களாம் அவற்றினின்றும் பொறிகள் அற்பங்களாம், அவற்றினும் மதியற்பமாம், அதினினும் ஜீவனும் காரணமும் அற்பமாம், ஆகையால் எனக்குச்சாக்ஷித் தன்மையுண்மையினனும் பரிபூர்ணத்தன்மை யுண்மையினனும், யாவற்றினும் கோர்த்திருக்குங் காரணத்தன்மை யுண்மையினனும், சருவாதார சொரூபத்தன்மை யுண்மையினனும், எப்போதும் சர்வகதனாகவே யானிருக்கின்றேனென்பதாக இதயத்தோர்வாய். 74

75. சருவதாரன்.

எவமவித்தை விசிட்டனுக்கா தாரஞ் சூக்க மிதற்காதா ரந்தூல வுடல நேக, விவிதவுடற் காதாரம் விராட்டே யாதி மிஸிர்சகங்க ளவைக் கிடந்தான் மாயையீச, னவர்தமக்கு மாதார மாகச் சச்சி தாநந்த மா யிருக்குநம்மி டத்திற், கவிழ்தலுறு மிவைகளேலா மேக தேச கற்பிதமா தலினுமே சர்வாதாரன்.

75. सर्वाधार.

सर्वाधारस्वरूपत्वं कथं सिद्ध्यति मे प्रभो ॥
तत्राविद्याविशिष्टस्य सूक्ष्माधारस्स्थूलविग्रहः ।
तदाधारस्तु भूम्यादि तस्याधारा ईशादयः ॥
तदाधारो मायिकस्तु तस्याप्याधारवानहम् ।
निराधारस्वरूपत्वाच्च सर्वाधारोऽहमेव हि ॥

ஹே பிரபுவே! சருவாதார சொரூபத்தன்மையான தெனக்கெ ங்ஙனஞ் சித்திக்கு மெனின்? கேட்டி? அவித்தியா விசிஷ்டனாகிய அச்சீவனுக்கா தாரம் சூக்கும தேகமாம், அதனுதாரம் தூலதேகமாம் அதனுதாரங்கள் பூமுதலியவையாம், அவற்றின் ஆதாரம் மாயிகராகிய ஈசுரரவர், அவருக்கும் ஆதாரமாயிருப்பவன் யானதலினும், எனக்கு நிராதார சொரூபத்தன்மை யுண்மையினும், யான் சர்வாதா ரனேயாவனென எண்ணிவாழ்வாய். 75

76. நிராதாரன்.

ஆதார மென்று முன்சொ லவிதமீ சுரனந் தத்துக், காதாரமாக வுற்ற வழிவறு மெமக்கு வேறே, ராதார மில்லா தாலு மிலதலில் யாமே மக்கே, யாதார மான தாலு மக நிரா தார னுமே.

76. निराधार.

निराधारस्वरूपत्वं कथं मे सम्भवत्प्रभो ।
जीवादीश्वरपर्यन्तास्सर्वाधारस्य मे न हि ॥

ஆயாரொ யத்ர கு த்ராபி ஸாயாரஸ்யைவ ஹி ।
ஸவொபாஷாதிரவகா ராயாரொஹெவ ஹி ॥

அந்தோ! எனக்கு நிராதார சொரூபத்தன்மையானது எங்ஙனஞ் சம்பவித்தல் கூடுமெனின் கேட்டி! ஜீவனினின்றும் ஈசர்வரை யாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகவிருக்கு மெனக்கு ஆதாரம் எங்கெங்கும் கிடையவே கிடையாது. தனக்காதாரந்தானே தான், ஆகலின் யாவற்றிற்கும் ஆதிரூபமாயிருத்தலின்யான் நிராதாரனேயாவேனென்றுணர்ந்து வாழ்தி. 76

77. ஆதி.

இயலுடல்க ளுக்காதி பூதமதி வைக்காதி யெண்ணும்விட் சேப சத்தி யிதுதனக்காதார மாயையோ டவித்தைகளிவைக்கேலா மாதி வஸ்தாய்ச், சுயசித்த தாகவே யுறுகின்ற தாலுமோரு சூக்கவுட லுற்ற போதே தோற்றியழி பல்கோடி தூலதநு வோருமூல துகளுடல முற்ற பொழுதி, னயசிருஷ்டியிலுதித் தழிகோடி சூக்கதநு நவில்கின்ற சீவனுக்கு நாடுமுற் பத்தியில் லாததா லாதியென நண்ணியே சீவன் முத்தி, யயலிலா துற்றவுட னேகின்ற தாலந்த மாகின்ற சீவனுக்கு மநியமா யித்தனைக் கும்முதற் பொருளான தாலுநா மாதி யாமே.

77. சூஷி:

ஆதிகலஞ்ச கயம் செ ஸாதெயாஸபரஷிணஃ ।
உஹ்யாதீநாவி ஹதாநி மரீரதீதயஸ்ய ஹி ॥
விசெஷவமக்லெஹூ தஷெதாஉவிஷா தத: வரா ।
வராயா சூஷிஹதகாநூ வெதநாரஷிணஃ ॥
வகவஷிநதஷரொந த ஹக்ஷெஹெ ஹெநகமஃ ।
உதஷெஷ விஷீயஷெ ஷூஹெஹா காரணெ ॥
வூதிவஷா வ கஷெ வ ஹக்ஷெஹா ஹஸவுகாஃ
உஷயாஸள விமிஷஹ ந ஸஹா தவிசாரணாக ॥
அநாதிகாநூ ஹஷா ஹூதிகா வஷெத மூதள ।

உதய அஸ்த சொரூபியாயிருக்கு மெனக்கு ஆதித்தன்மையெங்ஙனமாதல் கூடுமெனின்? பூ முதலிய பூதங்கள் உடல்களைக்

குறித்தாதியாம், அவைக்காதி விக்ஷேப சக்தியாம், அதனினும் முதன்மையானது அவித்தையாம், அதனினும் முதன்மையானது பரையாம், சைதன்யசொரூபியாயிருக்குமெனக்குப் பரைக்கும் ஆதியாயிருக்குந் தன்மை யுண்மையினானும், ஒரு சூக்குமதேகம் இருந்து விவகரிக்கும்போது அநேகந் தூலசரீரங்கள் பிறந்திறந்துபோம், ஒரு காரணதேக மிருக்கும்போதே ஒவ்வொரு சிருஷ்டியிலும் கற்பங்களிலும் சூக்குமதேகங்கள் பலகோடியாம், ஆயினும் தனது வடிவத்தை யாராய்ந்து பார்க்கின் விசிட்டனுக்குதய அஸ்தங்களிலவாமாதலினானும், எனக்கநாதித்தன்மை யுண்மையினானும், எப்போதும் எனக்காதித்தன்மை யுளதாமென மறையறைகின்றதென் றெண்ணி வாழ்தி. 77

78. அநாதி.

இப்படியே யெவைகளுக்கு மாதி யான வெமக்காதி யிலதாலு மநாதி யென்று, செப்புகன்ம மஞ்ஞாநம் வேத மீசன் சீவனெனு முபாதி சித்தா யுறுஞ்ச கத்துக், கப்பினிரு டாதிசித்தாம் பிரம மாழிற் கற்பிதமா மநாதியைந்தினுக்கு மூல, தப்பறுசித் தினுக்காதியிலதா லந்தச் சைதந்ய மானநா மநாதி யாமே.

78. அநாதி:.

அநாதித்வம் இதம் கத்யம் ஸர்வாநாதய ஊர்த்வதஃ ॥
ஸர்வேஷாமாதிரூபத்வாத் அநாதித்வம் ந ஸம்ஶயஃ ।
கர்மாஜ்ஞாநஞ்ச வேதஶ்ச ஜீவோऽபீஶோऽப்யநாதயஃ ॥
கல்பிதாநாதிபஞ்சாநாம் நிதாநத்வேந ஹி ।

ஆறனாதிகள் இருக்கின்றன வென்பதனானே எனக்கநாதித் தன்மை யிருக்கின்ற தெங்ஙனமெனின்? எல்லாவற்றிற்கும் ஆதிரூபத்தன்மை யுண்மையின் எனக்கநாதித்தன்மை யுளதாமென ஐயமற்றுணரலாமன்றே, கருமம், அஞ்ஞானம், வேதம், ஜீவன், ஈசன், என்பவை யநாதிகள்; இவையைந்தும் கற்பித அநாதிகளாம், இவ்வைந்திற்கும் காரணம் யானேயாவேன் என்றெண்ணி யெனக்கு விபுத்தன்மை யுண்மையினானே எப்போதும் யாண்டும் யான் அநாதியேயென நிச்சயிப்பாய். 78

79. விபு.

இதமறவி சிட்டனினும் விபுசூக்க வுடலிதனி னிழிதூல வுடலம் விபுவா மிதுதனினும் விரிவுபா ரிதனினும் விரிவுநீ ரிதுதனினும் விரிவு கனலா, மிதனினுங் சாற்றுவிரி விதனினுங் ககனம்விரி விதுதனி னிர ண்ய கர்ப்ப மெய்தும்விரி விதனினவ் வியாகிருதம் விரிவாகு மிதனி னவ் வியத்தம் விபுவா, மிதனினுஞ் சுத்தம்விரி விவைகடம் மாவுமட் டிடவோணு தேவி ரிந்த வெழின்மாயை யுறுவீச ரவராவு மட்டிடவு மியலாத நந்த விரிவா, யிதமதுறு மத்திபா திப்பிரியமாகமிவு மெய்து மற் ஹேன்று பெரிதா யெம்மைமட் டேக்கட்ட வொன்றுமில் லாததா லேன்றுநாம் விபுவ தாமே.

79. விஹு:.

விஹுக்ஷம் தூ க்ஷயம் செ ஸூாக்ஷ்ம ஸூ ஸுாதூலிஜயெ ॥
விஶிஷ்டாத்யாவகம் ஸூக்ஷம் ஸூக்ஷாச் ஸ்ரூஹம்
தமெதா உஹீ ।
உஹ்யா ஜலும் ஜலாதஹிறெவடாயாஸ்ததோ வியச் ॥
ஸூக்ஷ்ராதூவ்யாக்ரு தஸூாஉவக்தம் ஶுஊஈஸ்வராஃ ।
உஹஸ்ரா நூஉ ஸவெடுஷோ வ்யாவகொ விஹுரெவ ஹி ॥

எனதாத்ம சித்தியின் பொருட்டு விபுத்தன்மையானது எனக் கெங்ஙனமாமெனின்? கேட்டி! விசிஷ்டரினும் வியாபகம் சூக்கு மம், சூக்குமத்தினும் தூலம் விபுவாம், தூலத்தினும் பூமி விபுவாம், பூமியினும் விபு நீராம், நீரினும் விபு நெருப்பாம், நெருப்பினும் விபுக் காற்றும், காற்றினும் விபு வாகாயமாம், விண்ணினும் விபுச் சூத்தி ராத்மாவாம், இதனினும் விபு அவ்வியாகிருதமாம், இதனினும் விபு அவ்வியக்தமாம், இதனினும் சுத்தவுபாதி விபுவாம், இதனினும் ஈசுரர் விபுவாவர், எனக்கோமகத்தன்மை யுண்மையினுனும், யாவற் றினும் வியாபகத்தன்மை யுண்மையினுனும், யான் விபுவேவபாவேன் என்றுணர்தி. 79

80. மகாங்.

அவதாவ ரத்தினறி வான்மகத் தானமிரு காதியதி னீச ராதி யவர் களினு நான்குவன் னத்தரவ ரிற்கன்மி யவரினிற் றீக்ஷிதர்களா, மவரி

னிலு பாசகர்க ளவரில்ரிஷியவரில் பிதி ரவர்தமிலு முலக பால ரவரி
னிற் பூதபதி யவரின்வை சுவானர ஞதியவரிற்பு ருஷரா, மவரினிற்
குமரரவ ரியாவரினு மேமகத் தாகுநற் றேவி தேவ னவர்களிரு வர்க்
கும்பி ராணபூ தமதாகி யவர்களாற் பத்தி பண்ண, வவமறும கத்துவம
துறுமேமக் கதிகசம ஞம்வஸ்தி லாம ஞமே யமர்கின்ற யாவையினு
மதிசயித் தவஞத லான்மகத் தாகு நாமே.

80. மஹா.

மஹத்த்வம் கதம் சேத் ஸ்தாவரேப்யஸ்து ஜங்கமா ஹே ப்ரபோ |
ம்ருகாணாம் ஸ்தாவராதிக்யம் சைதந்யம் ஹ்யஸ்தி ஸம்ப்ருத: ||
ததோ'திகஞ்ச நீசாநாம் ததஶ்ஶூத்ரஸ்ய சேதநம் |
ததோ வைஶ்ய: க்ஷத்ரியஶ்ச ததோ விப்ரஶ்ச தீக்ஷித: ||
தஸ்மாதுபாஸகஸ்தஸ்மாத்ருஷய: பித்ருதேவதா: |
ததோ விராட் குமாரஶ்ச உமாதேவீ உமேஶ்வர: || (ஶ்ரீ
தயோஶ்ச ப்ராணபூதத்வாத் பக்த்யா பூஜிதோ'ஹமேவ
மத்தோ'திக்யஞ்ச ஸாம்யம் வா நாஸ்தி நாஸ்தி ஶ்ருதேர்பலாச்ச
நிரஞ்ஜநத்வாச்ச ஸர்வத்ர மஹீயாந்மஹதோ மஹாந் |

ஹே பிரபுவே! அற்பனயிருக்கும் அஞ்ஞனெனக்கு மகத்துவ மானதெங்ஙன முண்டாமெனின்? கேட்டி! தாவரங்களினும் மிருகங்கள் அதிகமாம் ஏனெனின் அவைகளில் அறிவிருக்கின்றமையின், அவைகளினும் அதிகர் நீசராவர், அவரினு மறிவுமிக்க சூத்திரர் அதிகர், அவரினும் முறையே வைசியர் க்ஷத்திரியர் பிராஹ்மணர், தீக்ஷிதர் அதிகராவர், அவரினும் அதிகர் உபாசகர், அவரினும் மேன்மையர் இருடியர், அவரினும் மேன்மையர், பிதுர் தேவர், அவரினும் மேன்மையர் விராட் பகவான், அவரினும் மேன்மையர் முறையே ஸ்ரீ குமாரர் ஸ்ரீமகா தேவியார் ஸ்ரீமகா தேவர், அவர்களுடைய பிராணபூதமாயிருத்தலின் பக்தியினாற் பூஜிக்கப்பட்டவன் யானே யென்றும், சுருதியின் பலத்தினானே எனக்கதிகமேனும் ஒப்பேனு மெவருமே யில்லவே யில்லை யென்றும், ஆய்ந்து எனக்கு நிரஞ்சனத் தன்மை யுண்மையின் யாண்டும் பெரிதினும் பெரிதினும் பெரிதா யுள்ளவன் யானேயென வறிதி. 80

81. நிரஞ்ஜனன்.

பகர்புனலின் முழுகினவ னுடலி லங்நீர் பற்றலனப் பற்றியிடக் காண மற்றான், சகலசகத் துட்புறம்பு நிறைந்து நின்ற தம்மிடத்தி லேயு ழுந்தி யிருக்கா நின்ற, புகலவத்தை மூன்றினுமே காண லுற்ற பொருவி ல்சுத்தபரியந்த சகத்தினோடே, யிகலுறுபற் றற்றுவெளி போற்றே டக்கற் றிருக்குநா நிரஞ்ச னனேனென் றெண்ணு வாயே.

81. நிரஞ்ஜநஃ.

கதம் நிரஞ்ஜநத்வம் ச ஸாஞ்ஜநஸ்ய விகாரிணஃ ‖
உதகாயஸ்ய தோயேந ஸம்பவச் ஸாத்ரநோ ந ஹி ‖
சுஷுப்த்யாதி ஸர்வத்ர ஸர்வத்ர வ்யாப்தம் ஸ்வரூபதயைவ ‖
ஸதா ஸம் வத்ஸரா நாதவி ஸர்வஸம்பூர்ண ஸர்வாதாரவஸ்து ...தஃ
காரணத்வாத் ஸதா ஸர்வஸ்யைவ நிரஞ்ஜநஃ ‖

அஞ்சனத்தோடுற்று விகாரியாய எனக்கு நிரஞ்சனத்தன்மை யான தெங்ஙனமுண்டா மெனின்? நீரின் மூழ்கினோன் தேகம் நீரிற்றோய்தல் போலத் தனது வடிவம் தோயாதாம், உள்ளும்புறம்பும் யாண்டுமேய வஸ்தாத்திரயங்களிலும் எப்போதும் யானிருந்து கொண்டிருந்தபோதினும் விண்ணேபோலும் செங்கமாகவே யிருப்பதாகச் சுருதி கூறுகின்றமையினும், எனக்குக் காரணத் தன்மை யுண்மையினும், எப்போதும் யான் நிரஞ்சனனேயாவே னென்னவுணர்தி. 81

82. காரணன்.

அவிரும வகையுடலி னுக்குமு லங்கன்ம மைம்பூத மவைகண் மூல மமர்சூக்க பூதபேள திகமவைகண் மூலம தவித்தையுறு சீவனோடு, நவமாயை யுறுவீச னவர்களுக் கதிகமாய் நவையில்லை தன்ய நாமே நண்ணுகா ரணமான தாலுநற் சச்சிதா நந்தமா நம்மைவிட்டுப், பவமான காரியம தாமுலகி னுக்கயற் படிவமில் லாமை யானும் பக ருகா ரணவுருவ மாகின்ற நம்முடைய படிவமேபல்வ கையதா, நவை யான காரியச கத்தினுக் குருவமாய் நண்ணுற்ற தாலு மிகவு நாடுற்ற சகலத்தி னுக்குமநு தீமுநா நவிலுகா ரணனுகு மே.

82. காரண:

காரணத்வம் கதம் மே ஸ்யாத் ஸர்வதா கார்யரூபிண: |
ஶரீரேந்த்ரியயஸ்யாபி பூதம் கர்ம ச காரணம் ||
தத்காரணம் ஸூக்ஷ்மபூதம் தஸ்ய ஜீவஸ்தத: பர: |
ஈஶஸ்ய காரணம் ப்ரஹ்ம ஸச்சிதாநந்தவாநஹம் ||
அகாரணத்வாந் நித்யம் காரணோऽஸ்மீதி நிஶ்சிநு |

எப்போதுங் காரியரூபியாயிருக்கு மெனக்குக் காரணத்தன்மை யான தெங்ஙன முண்டாமெனின்? சரீரத்திரத்திற்கும் பூதமும் கருமமும் காரணமாம், அதன்காரணம் சூக்கும பூதம் அதற்கும் ஜீவன் அவனுக்கும் ஈசுரர், அவரதுகாரணம் சச்சிதானந்த வடிவமாய பரப் பிரஹ்மமாமி யானேயாவேன், எனக்ககாரணத்தன்மை யுண் மையின் நித்தியம் யானேகாரணனென நிச்சயித்து வாழ்தி. 82

83. அகாரணன்.

இப்படிச்சக லத்தினுக்குமி லங்குகாரண மாயுறுங், தப்பிலேற் கோரு காரணம்மில தாலு மெய்யுணர் வின்பமா, யொப்பிலுஞ்சக லத் தின்மூல வுருவமாயின தாலுமே, யெய்ப்பிலாவக மேயகாரண னேன்ன வேரித மேண்ணுவாய்.

83. அகாரண.

ஸர்வதாகாரணத்வம் மே கதம் ஶ்ருத்யநுபூதித: ||
ஏவம் காரணரூபஸ்ய மம காரணவஸ்து நோ |
தஸ்மாதகாரணோ ஹ்யாத்மா ஸாக்ஷித்வாத் ஸர்வவஸ்துஷு ||

எனக்கெப்போதும் அகாரணத்தன்மை எங்ஙனம் சுருதியனு பூதிகளினலெனின்? கூறியவண்ணம் காரணரூபமாய எனக்குக் காரணவஸ்து ஒன்றுமின்று மாகலினனும், எல்லாப்பொருள்களிலும் சாக்ஷித்தன்மை யுண்மையினனும், யான் அகாரணனே யாவனென் றுணர்தி. 83

84. சாக்ஷி.

அகிலசக கிரியைக்கு மாதித்த சனிதான மானதே மூல மாக வமர் தல்போற் சர்வவிந் தியசகத் தொழில்களு மசைவில்லை தந்நி யத்தின்,

விகலவில் லாததோர் சந்நிதா நங்கொண்டு விதம்விதம தாக மிகவும் விரிவாய் நடக்குகினு மிலகுசரி யாகவே மேவுநா நாமா சவுந், திகழுபிர விர்த்தியுநி வர்த்தியுஞ் செய்யாது சேர்கின்ற வொன்றி னுலுஞ் செய்வித் தலில்லாது மத்யஸ்த னாகவே திநமிவையை நாடி நின்றுதுகளிலாக் கன லிடோற் சகலவித தொழிலையுந் தோற்றுவிக்கின்ற வதுவே சொருபமா நாஞ்சர்வ சாட்சியென் றனுதிநந் தூய்மநதி னெண்ணுவாயே.

84. 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀.

𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌥𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌦𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌶𑍍𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 ॥
𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌤𑍇 𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌃 ॥
𑌅𑌹𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌦𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 ।
𑌅𑌹𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌦𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌿 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾 ।

எப்போதும் வியாபார ரூபியாயிருக்கும் எனக்குச் சாக்ஷித் தன்மையானது எங்ஙனமா மெனின்? சூரியனுடைய சந்நிதியில் உலகம் தானே யுலாவிக்கொண்டு திரிகின்றது போன்று என் சந்நிதியின் கண்ணே காரணாதிகள் யாவும் இயங்கா நிற்கும், அவற்றின் பிரவிருத்தியையும் நிவிருத்தியையும் அவற்றின் வியாபாரத்தையும் யானே யிலக்குகின்றேன், அகம் (யான்) விருத்தியெனவும் இதம் (இது) விருத்தியெனவும் இருவித விருத்திகள் என்பாலே கற்பிக்கப்பட்டன, எனவாராய்ந்து, அகம் விருத்திக்கும் இதமவிருத்திக்கும் சாக்ஷியாயிருக்குந் தன்மை எனக்கே யுளதென வெண்ணி, யான் ஸ்தாணுவாயிருத்தலின் எப்போதும், யானே சாக்ஷியானே சாக்ஷி யெனவறிந்து வாழ்வாய். 84

85. ஸ்தாணு.

அலையினும் மநதுபோறி யலையாத தூலவுட லவைகோடி யலையி னுந்தா னலைவில்பூ தங்களவை யசையினும் மசையாம லமரினு மசை தல் போல, வலைசூரி யாதிமண் டலமிதனி லலைவைசு வானர ஞதி யிவித மலைசுத்த வரையுலசோர் சுஙவாக நாமென்ன வபிமாந முற்ற றி

வினி, லிலைதலுறு மீசனவ ரினும்வேற தாகவே யறிவதனின் மறுசிருஷ்டி யாக்கியிலை குமரரா திபரித்த லைக்குமே யமருதா னுக விலகி, யலகிலித்தலைசலந மதனோடே கூடியு மசையாம லிந்தயாவி னிலையினுக் குங்கரிய தாகநிறை சைதந்ய மானநாந் தானு வாமே.

85. ஸ்தாணு.

ஸ்தாணுத்வஞ்ச கத²ம் சைதத் ஸ்யாத் கத²யஸ்வ தவேஶ்வர ॥
சித்தவ்ருத்திஸம்ஸ்காராதிலிங்க³த்³யஸ்ய ஸஹகா |
நிஶ்சலத்வஸ்ய சாவஶ்யம் நிஶ்சலம் ஸஞ்சலாத்மகம் ॥
ஸர்வபூர்வேஷ்டம் தத்த்வம் ச வ்யோமநாதி³கம் |
ஸர்வாதிமாநீ த்ரைலோக்யே ஸ்ரஷ்டா தேஹாந் சராசராந் ॥
ஸம்ஹாரே வ்யாப்ய நாஶி ஸ்ருஷ்டா வேவ விஹாய ஸர்வத: |
ஸர்வஸம்பந்தக்ஷேத்ரேஷு தத்ஸ்வஸாக்ஷீ து பாஸித: ॥
பரிபூர்ணஸ்வரூபஸ்ஸந் ஸ்தாணுஸ்ஸ்யாந் நிஶ்சல: |

ஹே தேசிகேந்திரரே! எனதாத்ம சித்தியின் பொருட்டு ஸ்தாணுத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙன மாதல் கூடுங் கூறுவீராக வெனின்? கேட்டி! சங்கற்பத்தினாலே சித்தமும் பொறிகளும் அலைந்த போதினும் தூலதேகம் அலைவுறுதாம், தூலதேகங்கள் அலைந்தபோதினும் பஞ்சமகா பூதங்கள் அசையாவாம், அவைகளும் ஒருகாலசையும் சூரியமண்டலாதிகளும் அசையும் வைசுவானராதியாரும் அசைவர். சர்வாபிமானியாய ஈசுரரும் சைதன்னியத்தி லசைவர், அவ்வீசரும் பிரளயத்திலில்லாதிருப்பார் சிருஷ்டியின் கண்ணே தான் அவர் விளங்கிக் கொண்டிருப்பர், சர்வசம்பந்த மிருந்தபோதினும் அவ்வதற்குஞ் சாக்ஷியாகவே யிருத்தலினானும் பரிபூரண சொரூபமா யிருத்தலினானும் யான் நிச்சயமான ஸ்தாணுவென வெண்ணுதி. 85

86. பரிபூர்ணம்.

அப்பினாற் கடமதைப் பூரித்தல் போலவே யன்னமயம் பிராண னதனை லதுமனோ கோசத்தி னுலதுவி ஞானமய மாங்கோச மதனை லதுஞ், செப்புமா நந்தமய மதனினாற் பூரித்தல் சேர்ந்துநற் சீவ னதனாற் சேர் பூரிதம்பஞ்ச கோசங்க ளவையினாற் றிகழ் பஞ்சபூத நிறைவாந், தப்ப

லில் லவையினற் பூரித்த வறுசகஞ் சகமதின மேங்கு நிறைவாய்ச்சார்
கின்ற மாயாவி சிட்டருந மான்மிசத் தாழ்வில்பூ ரித்த வற்றுத் துப்பு,
டைய நம்மினும் வேறுபரி பூரணந் தோன்றுதலி லாதவதனற் சொல்லு
பரி பூரண நாமென்ன வேநிதஞ் சுகமுட னறிந்து கொள்ளே.

86. வரிவூணஃ.

கயஜ வரிவூணுகூம வரிஷ்ூநவஸ ஜெ வஜ ॥
உஜகெஃ வூயூகெத யதஸ்வடஸ்தது வூயூகெத ।
ஈநூம ஹூரணெந உநவஸா வஸ ஹூரணஃ வூயூகெத உநஃ॥
விஜ்ஞாநஜயகொஶெந ஷூநதெந தஜவ்யூஷொ । (ஈ
ஞநந்தகொஶா ஜீவெநதெஃ கொஶெஃ வூரூதெ ஜம
ஶரஶெந வூயூகெத ஸவஷம ஸ ஜயா வரிவூயூகெத ।
ஈநஞகூாநஜ ஸஜா வரிவூணொஸ்ரஸ்மி நிஸ்ஸிநஃ ॥

எப்போதும் பரிச்சின்னனுகி யிருக்கும் எனக்குப் பரிபூரணத் தன்மையானது எங்ஙன முண்டாமெனின்? கேட்டி! குடமானது நீரால் பூரிக்கப்படுவதே போல் அன்னமய கோசமானது பிராண மயலாற் பூரிக்கப்படும், அதுவும் மனேமயனற் பூரிக்கப்பெறும், அதுவும் விஞ்ஞான மயனற் பூரிக்கப்பெறும், அதுவும் ஆனந்த மய னற் பூரிக்கப்பெறும், அதுவும் ஜீவனற் பூரிக்கப்பெறும், அக்கோசங் களாற் சகத்துப் பூரிக்கப்பெறும் ஈசுரனல் யாவுமே பூரிக்கப்பெறும் அவரும் என்னற் பூரிக்கப்பெறுதலினனும், எனக்கநந்தத் தன்மை யுண்மையினனும், எப்போதும் பரிபூர்ணனயிருக்கின்றேனென நிச் சயஞ் செய்தி. 86

87. அநந்தன்.

உடல்பொறிக டமின்மிசவும் விரிவதான வட்கரண திகட்குமந்த
மேயுடைத்தா, யடருமந்தக் கரணதியாலு மெட்டி யறியவொண விரி
பஞ்ச பூதங் கட்குந், திடமாயா விசிட்டருக்குங் கால பேதந் தேசபே
தங்களின லந்தந் தன்னை, யிடமாகக் காண்கினுமே யந்த மின்றி யியல்
சாட்சி யானநா மநந்தனமே.

87. 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃.

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑍍𑌮𑌿 𑌤𑍇 ।
𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌾 𑌯𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌦𑌾 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌶𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌤𑍋 𑌨 𑌚
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ।

அநந்தத் தன்மையானது எங்ஙனமாதல்கூடுமெனின்? அதை யுனக்குரைக்கின்றேன் கேட்பாயாக, தேகம், இந்திரியம், அந்தக்கரணம், ஜீவன், ஈசுரர், என்பவர் யாவருமே அந்தத்தையுடையவரெனக் கேட்கப்படுதலின், சிறிது சிறிது வியாபகங்களாய இவை யாவுமே என்னைக் குறித்து வியாப்பியங்களாக இருக்கின்றமையின் யான் வியாபகமாகவே யிருத்தலின் தேசத்தாலும், நித்தியமாயிருத்தலிற் காலத்தினாலும், எல்லாவடிவமாயும் இருத்தலின் வஸ்துக்களாலும் எனக்கந்தங்கிடையவே கிடையாதென வோர்ந்து எனக்குச் சர்வசமத்தன்மை யுண்மையின் யான் அநந்தன் என எண்ணி வாழ்வாய்.

88. சர்வசமன்.

அகிலவுந் ஙதசுத்த மதிஞேன்றி னுக்கோன்ற தாம்பத்தி ஞேன்று குறைவா யல்கியே சத்தியும் பிரமாம கத்துமுத லாக்கடினை யந்த முல கோ, டிகல்தேவ பாகமும் மநுடபா கமுமென்ன மெய்துபூ தங்க ளுட னே யிழியதங் மமத்திமோத் தமமான பிரமன் முத லெய்துதம் பாந்த வுடல்கள், சுகஞானி யோகியோடு பாசகன் கன்மியாய்த் தோற்ற வுறு சீவ ராதி சோல்லீச னீறதாய்த் தாரதன் மியமோடு துலங்குவத் தியாவி னுந்தா, னிசலில்சத் தாகார மாய்த்தார தம்மியம தெய்தாம லேப்போ மூமே யிருக்கின்ற சைதந்ய மானநா மேயென்று மியல்சர்வ சம ஞகுமே.

88. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑌃.

𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑍀𑌚𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥
𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌤𑍋 𑌨𑍀𑌚𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 ।

கீடாதி யோகீ ஜ்ஞாநீதி ப்ரஹ்மாந்தாஸ்ஸர்வதேஹகா: ॥
தாரதம்யேந திஷ்டந்தி வ்யூஹாத்யாஸ்ஸாவதாரகா: ।
உத்தமோ மத்யமஶ்சேதி ஜகந்நிஷ்ட த்ரியாத்ரியா ॥
ஸர்வாதிஷ்டாநரூபத்வாத் ஸ்வயம் ஸர்வஸமஸ்ஸதா ।

எனக்குச் சர்வசமத்தன்மையானது உண்டாதல் யாங்ஙன மெனின்? கேட்டி புண்மையை! மேன்மைமிக்கது சுத்தவுபாதியாம் அதனிற் குறைந்தது மகத்தத்துவமாம் அதினின்றும் முறையே பத்துப் பத்துப் பங்கு குறைந்தே ஆகாசாதிகள் முறைப்படியாக வரும், கருமியெனவும், யோகியெனவும், ஞானியெனவும், அநந்த தாரதம்யங்க ளுளவாம், பிரஹ்மா முதல் ஸ்தாவரமீறாக யாவும் தாரதம்மியமாகவே யிலங்கா நிற்கும், உத்தமமெனவும் மத்திமமெனவும் அதமமெனவும் மூன்று மூன்றுவகையே பிரிவுறும் இவ்வியாவற்றிற்குமே யதிஷ்டான ரூபமாயிருத்தலினனே எப்போதுந் தானே சர்வசமனுவன் யாவனென வுள்ளத் துணர்தி. 88

89. சர்வாதிஷ்டானன்.

அதிட்டானஞ் சூக்கவுடல் விசிட்டனுக்கு மமர்தூல தங்கள் வைக் கும்பூதங்க, ளதிட்டாந மவைக்குமதிட் டாந மாயை யமரீசனுங்கிளிஞ்சில் வெள்ளி போல, வுதித்தலுற வாக்குமாந் திரமல் லாமுளவ திட்டா நந்தவிர வோன்றில் லென்றே, மதித்திடநிர் ணயம்பிறந்த வதனுற் சித்தாய் வபங்கிநோஞ் சர்வாதிட் டாந மாமே.

89. ஸர்வாதிஷ்டாந.

ஸர்வாதிஷ்டாநரூபத்வம் கதம் மே ஸ்ரீகுரோ வத ॥
ஜீவாதிஷ்டாநகம் ஸூக்ஷ்மம் ஸ்தூலம் பூதம் தத: க்ரமாத் ।
தஸ்யாதீஶஸ்ததோ(அ)வ்யாத்தா ஸர்வஸ்ய ப்ரவிவேகத: ॥
ஸர்வஜ்ஞத்வாச்ச ஸதா ஸர்வாதிஷ்டாநகோ(அ)ஸ்ம்யஹம் ।

ஹே ஸ்ரீ குருவே! சருவ அதிஷ்டான ரூபத்தன்மையானது எங்ஙனமெனக்காம் எனக்கேட்பின் கேட்டி! ஜீவாதிஷ்டானம் சூக்குமதேகமாம், அதற்குத் தூலமாம், அதற்குப்பூதமாம், அம்முறையாகவே யாவுமாகலின் யாவற்றிற்கு மதிஷ்டானம் ஈசுரராம் அவருக்கு

மாத்மாவ திஷ்டானம் பொன்னீர் போலவாம், அத்தகைய வெனக்கு அகண்டத்தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் சர்வாதிஷ்டானனாகவே யானிருக்கின்றேன் என்றுளத்தில் நாடி வாழ்வாய். 89

90. அகண்டன்.

நவைகால மாதியாற் கண்டிதமு றுதவழி வானநா மேய கண்டன் நவிலுமற் றேருயுத்தி யுலகர்நிர் ணயமருகர் நணுபுத்த ராக மத்து, மவைதேவ ராகமத் தவைபிரம னரியீச ராகமத் தவைபு ராணத் தவைபார தத்தவையு நீதிசா ரத்தவையு மறைகின்ற கன்ம காண் டத், தவையுபா சநகாண்ட மவையாவு முபநிடத மவைகளாற் கண் டித்தலா மவை நிர்ண யஞ்செயற் யெவையொன்று கண்டிக்க வாகாத தாலு மாக, வெவமிலுப நிடதத்தி னதிதபிர மாணம்வே றில்லாத படியி னுலு மியாவுபிர மாணத்தி னுக்குமவை முடியாத லாலும்யா மேய கண்டன்.

90. अखण्डः.

अखण्डत्वं च कथमिति चेत्तत्राह ॥

त्रिविधपरिच्छेदशून्यत्वादखण्डो [illegible] । (यथा ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] खण्डितः ।

अखण्डाकार [illegible] न च खण्डितः ।

वेदान्तैः श्रुतिवाक्यैरखण्डत्वं च श्रुतम् ।

[illegible] अखण्डोऽहं न संशयः ॥

அகண்டத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙனமெனின்? ஆதரவோடுங் கேட்டி! மூன்று காலங்களிலும் கண்டிக்கப்படாத நீயே யகண்ட ரூபனுவாய், வேறுயுக்தியுங் கேட்டி! உலக நிர்ணயமானது அருகராகமத்தானே கண்டிக்கப் படுவதேபோல அதுவும் பௌத்த

ஆகமத்தானே கண்டிக்கப்படும், அதுவும் தேவாகமத்தானே கண்டிக்கப்படும், அதுவும் பிரஹ்மாகமத்தானே கண்டிக்கப்படும், அதுவும் பாஞ்சராத்ர ஆகமத்தானே கண்டிக்கப்படும், அதுவும் சைவாகமத்தானே கண்டிக்கப்படும், அதுவும் புராணங்களாற் கண்டிக்கப்படும், அதுவும் பாரதத்தாற் கண்டிக்கப்படும், அதுவும் நீதிசாஸ்திரத்தாற் கண்டிக்கப்படும், அதுவும் கருமகாண்டத்தாற் கண்டிக்கப்படும், அதுவும் உபாசனா காண்டத்தாற் கண்டிக்கப்படும், அதுவும் ஞான காண்டத்தாற் கண்டிக்கப்படும், வேதாந்தமானது யாவற்றிற்கும் மூலமாயிருத்தலினானே எல்லாப் பிரமாணங்களாலுமே கண்டிக்கப்படாததாம், வேதாந்தத்தாற் பிரதிபாதிக்கப்பட்டதாந் தன்மையுண்மையினானே யெனக்ககண்டத்தன்மை தின்னமாயுண்டாம், எனக்கபரிச்சின்னரூபத்தன்மை யுண்மையினாலும் யான் அகண்டனென்பதி லையமில்லையென நினைந்துவாழ்தி. 90

91. அபரிச்சின்னன்.

ஒருவருக் கோருவர்கள் பரிச்சிந்ந மாய்ப்பிரிவோ டொளிர்சீவரோன்றி னுக்கோன் றுறுபரிச் சிந்நமாய் நாலைந்து தத்துவத் துடன்மிகத் தோற்று சூக்க, சரீரங்க ளாமிவைக ளைக்குறித் தபரிச் சிந்நமாய்த் தனக்கு ளாறு தத்வமா கப்பரிச் சிந்நமாந் தூலத் தநுக்களிவை யைக் குறித்துப், பரிச்சிந்ந மின்றியோளிர் பூதங்க ளிவைகளைப் பற்றி யபரிச் சின்னமாய்ப் பனுமாயை யுறுவீ சனுஞ் சாட்சி யாகவே பகருநம் மைக்கு றித்துப், பரிச்சிந்ந மானவத னுலுமே நம்மிலும் பரிச்சிந்ந மற்ற தோன்று பன்ன வில தாலுமப ரிச்சிந்ந னமெனப் பரிவி னோடு மறிகு வாயே.

91. 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨.

𑌅𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑍇𑌵𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 ।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌹𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 ॥
𑌸𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯𑌕
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌤𑌃 ॥
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑌜𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ।
𑌚𑌿𑌦𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾𑌨𑌹𑌂 ॥

பரிச்சின்னனாகி யிருக்குமெனக்கு அபரிச்சின்ன ரூபத்தன்மை யானது யாங்ஙனமுண்டா மெனின்? கூறக்கேட்குதி! பரஸ்பரம் பரிச்சின்னர்களாய ஜீவபேதங்கள் ஆயிரம் பிரவாம், இருபது தத்துவங்களோடு கூடிய சூக்குமம் பரிச்சின்னங்களாகத் தனித்தனியே யிருக்கும், அவற்றினும் அபரிச்சின்னமாம் ஆறுதத்துவ வடிவமான தூலதேகம் பரிச்சின்னமாம், இத்தூலதேகங்களைக் குறித்து அபரிச்சின்னம் பூதமாம், பூதங்களினும் அபரிச்சின்னம் மாயையும் மாயிகரும் ஆவாராகலின் எனக்கு மறைப்பே யில்லாமையினானும் சாக்ஷித் தன்மையுண்மையினானும் யானபரிச்சின்னனெனவுள்ளத் தோர்தி!

92. அநாவ்ருதன்.

தாபமுறும் விசிட்டனையா பரித்தல் சூக்க சரீரமிதை யாபரித்த தூல தேகஞ், சோபமுறுந் தூலதநுக் களையு மற்றுஞ் சோல்பூத மவை களையு மொன்றை யொன்று, வாபரித்த விராட்டாதிப் பிரபஞ் சங்களவை களையு மாபரித்த வீச னவ், மாபரிக்கா தவரையுமே யாபரித்த வறிவாநா மநாவிருத னகுந் தானே.

92. அநாவ்ருதஃ.

கத²ம் ஹ்யநாவ்ருதத்வம் தே வத³ ஸ்வயம் கு³ரோ । (ஶிஷ்ய:)
ஸூக்ஷ்மேணாவ்ருதோ ஜீவ: ஸ்தூ²லேன ஸ ஹி ஸூக்ஷ்மக:
பீ³ஜானி ஸ்தூ²லபூ⁴தானி ஸரேணாவ்ருதான்யஹோ ।
தேநாவ்ருநாவ்ருதோ ஹ்யாத்மா ஸ்யாத்ஸோऽவ்யாவ்ருத: ஸ்வயம்
ஸர்வகாரணரூபத்வாத் ஸாக்ஷ்யநாவ்ருதவாநஹம் ।

ஹே ஆசிரியசிகாமணியே! நீ தயையினாலே எனக்கு அநாவிருதத்தகைமை யிருப்பதெப்படி யெனவுரைத்தருள வேண்டும் எனிற் கேட்டி! சூக்குமத்தாலாவிருதன் ஜீவன், சூக்குமத்தைத் தூலம் ஆவரிக்கும், அது பீதங்களாலாவரிக்கப்படும், அவையும் பரஸ்பரம் ஆவரிக்கும், அவையும் பரனாலாவரிக்கப்படும், பரனும் ஆத்மா ஆவரிக்கப்படாதாம் என்றுற்பரனும் ஆவரிக்கப்படுவர் ஆக வின் சர்வகாரணரூபத்தன்மை யுண்மையின் சாக்ஷியாகிய யான் அநாவிருதனெனவே யோர்வாய். 92

93. சர்வகாரணன்.

காட்சியா யவத்தை மூன்றிற் கண்டிடுஞ் சகங்க ளியாவுஞ், சாட்சியி னிடத்து தித்துச் சாட்சியி னிடத்தி ருந்து, சாட்சி மாத் திரம் தாகத் தானழி கின்ற தாலே, சாட்சியா கின்ற நாமே சர்வகா ரணனென் றோர்வாய்.

93. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋 ॥
𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌭𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌿 ।
𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌕𑌾𑌃 ॥
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌵𑌾𑌨𑌹𑌂

அற்பனாகி யிருக்குமெனக்கு ஹே விபுவாகிய தேசிகோத்தமரே! சர்வகாரண ரூபத்தன்மையானது எங்ஙனஞ் சித்திக்குமெனின்? கேட்டி! சாக்ஷியாயிருக்கும் உன்னிடத்திலேயே மூன்றவஸ்தைகளும் திருசியம் ஆகிய வுலகும் உண்டாகி யுண்டாகி யொழிந்து கொண்டே யிருக்கின்றனவாகிச் சாக்ஷி மாத்திரமாகவே யெஞ்சுகின்றன சாக்ஷியாயிருக்கு மெனக்குப் பிரஹ்மரூபத்தன்மை யுண்மையின்யானே சர்வகாரணனென அறிந்து கொள்வாய். 93

94. ப்ரஹ்மன்.

காலமூன் றினுமே யெங்குங் ககனம்போ லொருப டித்தாய்க் கோலமாய் நிறைந்த நாமே கூறுநித் தியசுத் தாதி, சீலமா மிலட்சணத்தைச் சேர்ந்துறை கின்ற தாலே, சாலநாம் பிரமமேன்றே சந்ததஞ் சிந்தை செய்வாய்.

94. 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮.

𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌦𑌸𑍍𑌵 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑌿𑌧𑍇 ॥
𑌕𑌾𑌲𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌵𑌦𑍇𑌕𑌰𑍂𑌪𑌤𑌾 ।
𑌅𑌹𑌂 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌸𑌕𑌲𑌸𑍍𑌥𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 ।

ஹே கருணாநிதியாகிய குருவே! எனக்குப் பிரஹ்மரூபத்தன்மையான்து எங்ஙனங்காட்டும் தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டுமெனின்? கேட்டி! எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் விண்ணைப்போல ஏகமாகிப் பூரணமாகியுள்ளேனென்றும், யான் சுத்தன் நித்தியன் என்னும் நாமங்களானே சுருதிகளாற் புகழப் பெறுகின்றேன் என்றும் எண்ணி யெனக்கு ஏக சத்வஸ்து ரூபத்தன்மை யுண்மையினானே யான் பிரஹ்ம ரூபனேயல்லாமல் மற்றொன்று மல்லேன் என்றறிந்து வாழ்வாய். 94

95. ஏக சத்வஸ்து ரூபன்.

பனுகநவி னிற்கண்ட சீவனீஶ் வரசகம் பணுநன்மை தீமை கேள்விப் படும்வேத வாகமபு ராண சாஸ் திரமாதி பல்விகற் பங்க ளுந்தா, மனகநவ தைக்காணு மறிவைவிட வின்மையி னவத்தை மூன் றதனி னுங்கா ணகிலசக மும்மறியு மறிவைவிட வில்லா தவத் தையோன் றேன்றி லிலகு, மினசகம தந்தந்த வத்தையைக் கண்டகரி யாகவே யிற்ற படியா லெண்ணவே வேறேன்று மூன்று காலத்தினு மெய்தவந் தத்வு மில்லை, யுனமிகப் போனதுமி லெனுமநுப வத்தினு லோன்றுமற் றில்லை யுறுநா மொருவனே யுள்ள பொரு ளென்னவே யநுதிநமு முளமதனி லெண்ணு வாயே.

95. [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ரா: । த்ருஷ்டாத்ருஷ்டாதிகம் ஸர்வம் நாஸ்தி யத்ர ஸ ஈச்வர: ॥
ஸ்வபாவ உபயோஸ்துல்ய: ஸர்வைரப்யநுபூயதே ।
ஸ்தாநத்ரயே(அ)பி யத்ஸத்யம் ஸாக்ஷிமாத்ராத்ருதே ந ஹி ॥
ஸ்வப்நே ஜாகரிதம் நாஸ்தி ஸ்வப்நோ ஜாகரிதே ந ஹி ।
த்வயமேவ லயே நாஸ்தி லயோ(அ)பி ஹ்யுபயோர் ந ஹி ॥
அவஸ்தாத்ரிதயம் நாஸ்தி மயி போதாத்மரூபிணி ।
அத: ஸர்வத்ர நாநாத்வம் ஜகதஸ்து ம்ருஷா ம்ருஷா ॥ (ஸூ
ஸர்வார்த்தகாஸ் ஸ்வாநுபூத்யா ஹ்ருக்ஷஸ்த்வஸ்தாநுபவா

ஹே பிரபுவாகிய குருநாதனே! ஏக சத்வஸ்து ரூபத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙனம் சித்திக்கும் கூறவேண்டு மெனிற் கேட்டி! நித்திரையிலுண்டாகிய சரீரகரும சுகதுக்காதிப் பிரபஞ்சமும், ஜீவேசாதி பேதங்களும் சத்தியமாகி யிருக்குமாறு எங்கும் யாவரானும் செய்யவே முடியாதாம், மாயையினலே கற்பிக்கப்பட்ட தேசகாலஜகதீசமயக்கம் அத்தகையதேயாகும் என்னபேதமுள்ளது? இரண்டும சத்தியமேயன்றேவாம் அவற்றுள் எதனைச் சத்திய மென்பது எதனை மித்தையென்பது, கனப்பொருள்கட்கும் நனப்பொருள்கட்கும் சிறப்பொன்றையும் சிறிதும் காணேமே, இரண்டும் மயக்கத்தாற் சனித்த விகற்பங்களேயாகும், காண்போன் காட்சி முதலியவற்றுனே காண்பொருள்களைப் பொருள்களில்லாமலே கண்டலாற் பொய்யேயாகும் கனவே போலத் திரிபுடியோடு கூடிய நனவும் பொய்யேயாகும், நனவும் கனவும் அவித்தையின் காரியமாயிருக்குந்தன்மையைச் சமமாகவே யுடைத்தாயிருக்கின்றன, அறிவானும் அறிவும் அறிபொருளும் கற்பித்தல் இரண்டிடத்திலும் சமமேயாம் இரண்டுகற்பனைகளும் துயிலின்கண்ணே நீங்கிப்போதல் யாவரும் கண்கூடாகக் கண்டதேயன்றே, மூன்று ஸ்தானங்களிலும் எத்திருசியமுளதோ அது சாக்ஷிமாத்திரமாகவே யிருக்கின்றதே யல்லாமல் வேறாக இல்லவேயில்லை, கனவில் நனவைக்காணேம், நனவிற் கனவைக்காணேம், இரண்டையும் துயிலிற்காணேம், துயிலும் அவையிரண்டினுங்காணேம், ஞானமயவடிவமாகி யிருக்கும் என்னிடத்

தில் அவஸ்தாத்திரயமு மின்றென்றும், எனக்குமே போகமேவென்றுன் றின்றென்றும், உலகின்வரவும் போக்குமே யென்று மென்பாலின் றென்றும் ஆய்ந்து எனக்குச் சர்வான்மத்தன்மை யுண்மையினுனே சுவானுபூதியால் ஏகசத்வஸ்து ரூபமுடையவன் யானெனச் சிந்திப் பாய். 95

96. சர்வாத்மா.

வயல்குளந் தேசமூ ராதிவஸ் தவைகட்கு மண்ணதே யுருவ மா யோன் மருவுலகினுக்குருவ நஞ்சச்சி தாநந்த மாயிலக லாலு மின்ப, மய நம்மை விடவுலக மற்பமில தாற்சர்வ மாமுலக மாக வுறுநா மாசர்வ வாந்மாபின் ஞெருயுத்தி நானென்ன மருவுரைக் கூன்று கோலா, மு லில்கரியுருவேந மக்குற்றல் போற்பறவை யறைமிருக நரர்கண் யய க ளமரருல கதிபர்பூ தாதிபதி வைசுவா னரனுதி சீவ ருக்கு, நயவீச ருக்குநா னெனுமுரைக் கூன்றுகோ லாக்கரிய தான நாமேநண்ணிபிடு மங்கங்கு சித்திக்கை யான்மிகவு நவிலுசர் வாத்ம னுமே.

96. ஸர்வாத்மா.

ஸர்வாத்மத்வம் கத2ம் மே ஸ்யாச் ச்ருத்யா யுக்த்யா வத ப்ரபோ
க்ராமக்ஷேத்ராதிகம் ஸர்வம் ம்ருத்திகாயா யதா ந ஹி ||
ததா ஸர்வஜகந்நாஸ்தி ஸச்சிதாநந்தாத் ப்ருதக் |
ஸர்வாத்மா ஸ்யாந்ந்யாயேந்யா வா ஸ்யாம் ஸ்வாத்யாஸதா வசஸ்
கீடாதிஷ்வப்ஜஜாந்தேஷு ஸ்யாம் ஸ்வாத்யாஸதா வாந் |
தத்தத்ஸாக்ஷிதயா ஸ்வஸ்யா ஸர்வாகாரத்வதோ தத: ||
ஸர்வாத்மாஹம் ந ஸந்தேஹஸ் ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹ: |

ஹே ஞானதேசிகரே! எனக்குச்சர்வாத்மத்தன்மையானது எங் ஙன முண்டாமென்பதைச் சுருதியினுனும் யுக்தியினுனும் உரைத் தருள வேண்டுமெனிற் கூறக்கேட்டி! கிராமம் க்ஷேத்திரம் முதலிய யாவுமே மண்ணைத்தவிர வேருக இல்லாததேபோல எல்லாவுலகும் சச்சிதாநந்த சிவசொரூபமாத்திரமாகவே யிருக்கின்றதே யல்லாமல் அயலாக இல்லையாகலின் யான் சர்வாத்மா வென்றுணர்தி, அல்லது

அயலோகம், யான் ஆதார தண்டம்போலிருத்தலினாலேனும் அவ்வாறுணர்தி எங்ஙனமெனின்? கீடமே முதலாகப் பிரஹ்மா வரையுமே யான்யானென ஆதாரதண்டமாயிருக்கின்றே னென்றெண்ணுதி. அவ்வதற்குச் சாக்ஷியாக இருந்துகொண்டு எல்லாவடிவமாயுமிருக்குமேதுவினாலே சர்வாத்மாவே யானென வெண்ணுதி யிதிற் சந்தேகமே வைக்கவேண்டாம் சச்சிதாநந்த விக்கிரகனே நீ யென்றோர்தி. 96

97. சர்வாகாரன்.

கநவதனிற் காணலுறுஞ் சகங்களியாவுங் கண்டதன தாகாரமனே
தேபோ, லனுமவத்தாத் திரயசக மியாவினுக்கு முறுகின்ற நம்துச்சத்தா
கார மேதான், வினவியிடு மாகார மான தாலும் விளங்குசத்தா கார
மதை விட்டு நாடிற், சநமுறு சகமதுவே யில்லா தாலுஞ் சாருநா மே
சர்வா கார னாமே.

97. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑌦 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰 ||
𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 |
𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑍇 𑌨 𑌹𑌿 ||
𑌸𑌦𑌾 𑌮𑍇𑌽𑌨𑍇𑌕𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾 |

உபதேசிப்பவர்கட்குள்ளே மிகவும் சாதுர்யமா யுபதேசிக்கும் ஞானாசிரியரே! எனக்குச் சர்வாகார சொரூபத்தன்மை யெங்ஙனங் கூடுமென்பதைக் கூறுவீராக! கனாப்பிரபஞ்சமானது காணப்பட்டவன் மாத்திரமாகவே யெங்ஙனமெஞ்சுகின்றதோ அங்ஙனமே அவஸ்தாத்திரயங்களுமே தனது வடிவமாத்திரமாகவே யிருக்கின்றதல்லாமல் வேறாகக் கிடையவேகிடையாது. எப்போதும் எனக்கநேகரூபத்தன்மை யுண்மையினாலே யான் சர்வாகாரனே யாவனென வுளத்துணர்தி யெப்போதும். 97

88. அநேகரூபன்.

பயில்சர்ப்ப மென்னவே தோற்றினது தானுமப் பழுதைதனை
யன்றி யிலதின்பசர்வன்ன வாச்சிரம மோடு சோர்க்க நரகாதி பல்தே

ழூர்கள் கால, மியல்சாஸ்திரஞ்சீவ னீசுவர பேதங்க ளேன்னுமை யேழ தாக வேணுதத்து வங்களுஞ் சச்சிதா நந்தமா யிலகுநம் வடிவ தாலு மயலோன்றி னுடையவுரு வலதாலு மோருகூத்த னளவில்வே ஷங்க டம்மை யமர்தல்போ லும்பூமி யோன்றுமே பல்விகற் பங்களா யாதல் போலுஞ், சுயசத்த தாயிருக் கின்றதா ஞேருவனே சுழலுசீ வீச சக மாத் தோன்றுபே தங்களா யுறுதலா ஞமிகச் சோல்லிடுமே நேக ரூபன்.

98. अनेकरूपः.

कथं चानेकरूपत्वं याथात्म्यं ब्रूहि तत्त्वतः ॥
आरोपाद्रज्जुसर्पस्य रज्ज्वा ह्यृते न हि ।
वर्णाश्रमादयस्सर्वे लोका नगरादयः ॥
वेदशास्त्रादयस्सर्वे तथा जीवेश्वरादयः ।
पञ्चत्रिंशत्तत्त्वमेता मन्मात्रेणावभासनात् ॥
नटस्यैव बहुवेषेण यथा भूम्यादिभेदकैः ।
सदा सर्वात्मकत्वं च जगज्जीवेशभासनात् ॥
सदा च ह्येकरूपत्वादनेकरूपतैव हि ।

அநேக ரூபத்தன்மையானதெனக்கெங்ஙனங் கூடுமென்பதை யுண்மையா யுரைக்கவேண்டுமெனின்? ஆரோபமாகிய பழுதைப்பாம் பானது பழுதையைப்பார்க்கினும் வேறாக இல்லாததே போல வருணா சிரமாதிகளும் மூவுலகங்களும் நகராதிகளும், வேத சாஸ்திராதி களும், ஜீவேசுவராதிகளும் மற்றும் பிறவுமாகிய முப்பத்தைந்து தத் துவங்களும் என்வடிவமாத்திரமாகவே யொளிர்கின்றமையினாலும் மற்றொன்று மாகாமையினாலும், ஒரு கூத்தன் அநேக வடிவங்களை யடைதல் போலும், பூமி யொன்றே பல வடிவங்களாதல் போலும், ஒருவனாகிய யானே ஜகத்து ஜீவ ஈசாதி பேதங்களாய் விரிந்திலங்கு கின்றமையானும், எப்போது மெனக்கேகரூபத்தன்மை யுண்மையி னாலும், அநேக ரூபனே யானென வெண்ணி வாழ்தி. 89

99. ஏகரூபன்.

பலசட்டி நீரின்மதி பலவிதந் தோற்றினும் பயிலுமதி யோன்ற லாது பகிரண் டல்லாது போலவு மவனவன் பார்வையிற்றோற்று கணலி, பலவன்றி யோன்ருதல் போலும் படிகமண்ட பத்தம்ப மிலகு

ஞானி பலவன்றி யொன்றுதல் போலவுங் கனவினிற் பலவிதஞ் சகமி லகினும், பலவன்றி யொருவனே யாதல்போ லுஞ்சீவ பரசகத்தன்று மிகவும் பலவிதம தாயிலகி னுஞ்சச்சி தாநந்த பகரிலட் சணம தாயே, பலவான சகலத்தை யுங்கண்ட படியினாற் பனுசகத் தாகாரமே பல ரூப மாயிலகி னுஞ்சற்சி தின்டமாய்ப் பகருநா மேக ரூபன்.

99. 𑌏𑌕𑌰𑍂𑌪𑌃.

𑌕𑌥𑌂 𑌚𑍇 𑌹𑍈𑌕𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌂 ॥
𑌏𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌜𑌲𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌶𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌕𑌃 ॥
𑌭𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ।
𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ॥
𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌜𑌗𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑌯𑌂 ।
𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥
𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌕𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍁 ।

எனக்கேக ரூபத்தன்மை யெங்ஙனங் கூடுமெனின்? ஆதர வோடுங் கேட்பாயாக, ஒரே சந்திரனனவன் அநேகஞ் சலசந்திரர்க ளாக எங்ஙனந் தோற்றுகின்றனனோ, இரண்டாவது சந்திரனிலனே, ஒரே சூரியன் அநேக சூரியப் பிரதிபிம்பமாகத் தோற்றினும் வேறு சூரியனெங்ஙனமிலனே அங்ஙனம் படிகமண்டபத்தில் நாய் பலதோற் றினும் ஒரே நாயிருந்திரண்டாவது நாயிலையோ, எங்ஙனங் கனவிற் கற்பிக்கப்பட்ட நானாவகையாய திருசியங்கள் தோற்ற மாத்திரமா யிலவாமோ அங்ஙனம் ஈண்டுமொரு பொருளே தானாகவே ஜகஜீவ பரங்களாகத் தோற்றும், என்னைப்பார்க்கிலும் பன்மை கிடையவே கிடையாது யாவும் கேவலம் என்மாத்திரமே யாயிலகும் எப்போதும், அத்தகைய எனக்குப் பாரமார்த்த சொரூபத்தன்மை யுண்மையின் யானேகரூபனே யெனச்சிந்தித்துத் தெளிதி. 99

100. பரமார்த்தன்.

கநவுபர மார்த்தமா நனவுபர மார்த்தமாங் காணனவி லபர மார்த் தங் கார்மின்னன் மற்றவைக ணிலையிலையி னுளடிமை காயமனெ

மதலை வீடு, தநுமுதலிவ் வுலகவஸ் தபரமார்த் தஞ்சுரர்கள் சாருலக மாதி நிலையாய்த் தங்குமிதி லயனுலக நிலையென்ன விவ்விதந் தாரதன் மியங்க ளாகப், பனுவிச சீவசக முழுதநன் குணரினே பரமார்த்த மல்ல தாலும் பகரிவைக் குச்சர்ப்ப மாதிக்கு ரச்வாதி பரமார்த்த வுருவா தல் போ, லனக.நாம் பரமார்த்த வுருவதா லும்மேமக் கழிவுவந் தொருவஸ் துவுமாகுபர மார்த்தமா யுற்றிடா தாலுநா மழிவில் ர மார்த்த னுமே.

100. 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑍍.

𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌦 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌤𑍍 ।
𑌮𑍇𑌘𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥
𑌏𑌤𑌦𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌦𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾 ।
𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌾𑌯𑍋 𑌨 𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌲𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌨 𑌹𑌿 ।
𑌮𑌮 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌮𑍈𑌵 𑌹𑌿 ॥

ஹேதேசிகேந்திரரே! பரமார்த்த சொரூபத்தன்மை யெனக் கெங்ஙனமா மெனின் கேட்டி? கனவைக்குறித்து நனவு பரமார்த்த சொரூபமுடையதாம், மேகாதிகளை யபேக்ஷித்துக் காயமுதலியவை நனவிற் பரமார்த்தங்களாம், இவற்றை யபேக்ஷித்துத் துறக்கமும் அதை யபேக்ஷித்துப் பிரஹ்மலோகமும் பரமார்த்தமாம், இங்ஙன மிவ்வியாவுமே தாரதம்மியங்களாய் ஜகஜ்ஜீவபர மென்பனவாயிருக்கும், சர்ப்பமுதலியவற்றிற்கு இரஜ்ஜு முதலியவை யல்லாமல் மெய்ம் மையில்லாததேபோல இவற்றிற்கு மெய்ம்மை கிடையாதாம், பர மார்த்த சொரூபமாய எனக்கு ஒருகாலத்தும் எங்கும் அபாயமே கிடையாதாம் எனவும், என்னை விடுத்துப் பரமார்த்தமாக எவ்வஸ்து வும் முக்காலத்திலும் கிடையவே கிடையாதெனவும் ஓர்ந்து எனக்கு வஸ்து சொரூபத்தன்மை யுண்மையின் யானே பரமார்த்தனெனத் திண்ணமாயெண்ணி வாழ்தி. 100

101. வஸ்து.

புரிவஸ்து வென்னல்பொருண மற்றதன் றெனிலுக மியாதேனிற் புரியி னரவம் போலுலகு பொய்யதாற் பொருளல்ல வெனிலரவு போலும் புரியி னவரப், பிரமைவர லாமுலகு போலிராநிரவயவ பிரமத்தி லுலகு தானும் பிரமையென் பதுதகா தென்றிடிற் முன்சிவப் பிற்குவமை யற்ற படிமத், துரையிரத் தப்படிக மேன்பிரமை போற்கசப் புக்குவமை யில்கு ளத்தை யுறுகுளங் கைக்குதேன் றிடுபிரமை போலவுமுலகமே போலி ராத, பிரமத்தி லுலகமா ரோபமா மிவ்விதம் பிரமையா முலகி னுக்குப் பிறங்கதிட் டாநபொரு டனியன்றி யிலையதாற் பேசலுறும் வஸ்து நாமே.

101. வஸ்து.

வஸ்துஜ்ஞாநம் கதம் ச ஸ்யாத் வஸ்துநோ(அ)ர்தவிசாரத: ।
ப்ரகாஶேந விநா பாநம் விசாரேண விநா க்வசித் ॥
ஜ்ஞாநம் ந ஜாயதே கிஞ்சித் தத்கர்தவ்யா விசாரணா ।
கோ(அ)ஹம் கதமிதஞ்ஜாதம் கோ வா கர்தா(அ)ஸ்ய வித்யதே ॥
உபாதாநம் கிமஸ்தீஹ விசாரஸ்ஸோ(அ)யமீத்ருஶ: ।
நாஹம் பூதகணோ தேஹோ நாஹம் சாக்ஷகணஸ்ததா ॥
ஏதத்விலக்ஷணஸ்ஸோ(அ)ஹம் விசார இதி கத்யதே ।
ஸ்வாத்மாஜ்ஞாநாஜ்ஜகத்பாதி ஸ்வாத்மஜ்ஞாநேந லீயதே ॥
ரஜ்ஜ்வஜ்ஞாநாத்யதா ஸர்போ விசார இதி கத்யதே ।
ஸங்கல்பாதேவ சோத்பந்நா த்வஹங்க்ருதிஸம்ஶயா: ॥
ஸங்கல்போ ஜகத: கர்தா விசார இதி கத்யதே ।
ஏதயோர்யதுபாதாநம் ப்ரஹ்மணோ(அ)ந்யந்ந கிஞ்சந ॥
யதைவ ம்ருத்கடாதீநாம் விசார இதி கத்யதே ।
அஜ்ஞாதஸாஜ்ஜகதோ பாநமஜ்ஞாதோ(அ)பி கல்பித: ॥
ரஜ்ஜுஸர்பவதாபாதி ஜகதோ வஸ்துதா ந ஹி ।
ப்ரத்யகாத்மந்யவிஷயே நாத்மாஜ்ஞாந: கதம் ப்ரபோ ॥
ஸத்யோ த்ருஷ்டே ஹி விஷயே(அ)ஜ்ஞாநஸ்யாஸ்தி விஷயாந்தரம் ।
ஏதேநாஸ்யாஸம்பவஸ்த்வந்த ஶுக்திகாரஜதம் யதா ॥

தத்ருஷ்டம் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநே ஸாத்ருஶ்யாத்ருநுபாஸித: ।
பூர்வஸ்ய ஸம விஷயே வஸ்த்வந்யஸ்யாஸ்ய தாமதி ॥
நியமோ ந க்ருதஸ்ஸஹ்யக்ஷிரேவாத்ர காரணம் ।
த்ருஷ்டாத்ருஷ்டவிஷயே ஸ்ருஷ்டி நீருதாதி யதா தயா ॥
ப்ரோக்தாயம் ஶஜ்ஜத்வாதௌ ஸாத்ருஶ்யம் கிமபேக்ஷிதம் ।
நிரவாதிஹஸேஷஸ்ய நைவாபேக்ஷா ஸ்ருஷ்டிஸ்யதே ॥
ஸோபாயிஷ்வேவ ஸாத்ருஶ்யம் ரஜ்ஜுஸர்ப்பஹதாதிஷு ।
ஸ்ஸாபிகே ரக்தா யத்திக்தா ச ஶுஶௌ ஹடாகஸ் ॥
ஜகதிலக்ஷணஸ்ஸாத்மா ஜகத்ருஷ்ட்வைவ ஶ்வாபஹள ।
தே நிஷ்ப்ரபஞ்சரூபஸ்யாஸ்ஸாஹம் வஸ்துஸ்வரூபவாந் ॥

வஸ்துத்தன்மையான தெனக் கெங்ஙனம் பவிக்கும் வஸ்துவி னுடைய அருத்தந்தானியாதாமெனின்? கூறக்கேட்பாயாக! பிர காசமின்றிப் பதார்த்தம் விளங்காததே போல விசாரமில்லாமல் ஞானமுண்டாகவே மாட்டாது எங்கும் ஒரு போதும் ஒரு சிறிதும், ஆகையாலீண்டு விசாரணையே செய்யத்தக்கதாகும், யான் யாவன்? இஃதெங்ஙனமாயது? இதற்குக் கருத்தாவாயிருப்பது யாவர்? இதற்குபாதான மென்னே? இத்தகையதே விசாரமென விளம்பப் படும். யான் பூதகணத்தாலாய தேகமுமல்லேன், யான் இந்திரியக் கூட்டங்களு மல்லேன், யான் இவற்றினும் விலக்ஷணனாகி யுள்ளே னென்பதே விசாரமாம், தனது வடிவத்தை யறியாமையானே யுல கம் தோற்றுகின்றது தனது வடிவத்தை யுணர்ந்த மாத்திரையானே யுலக மறைந்துவிடும் இரஜ்ஜுவைக் கண்டமாத்திரையானே எங் ஙனஞ் சர்ப்பமறைகின்றதோ அங்ஙனமென்னு மிதுவே விசாரமாம் எண்ணத்தானே யெழுந்த விவ்வுலகெலாம் எண்ணமாய்ந்திடின் எழுந் திடாதிவையே ஆகலின் கருத்தாவாய எண்ணமே யெழுந்தவுல கெலா மென்னுமிதுவே விசாரமாம், இவற்றிற்குபாதானம் பிரஹ் மத்தையல்லாமல் யாதொன்றுங் கிடையவே கிடையாது கடாதி கட்கு மண்ணன்றியுபாதானஞ் சித்தியாததேபோலு மென்னுமிதுவே விசாரமாம், அத்தியாசத்தினானே யிவ்வுலகந்தோற்றும் என்பாற் கற்பி தமே யத்தியாசமாம் இரஜ்ஜு சர்ப்பம் போற்றோற்றுநிற்கும் உண்மை

யாகவோ வுலகம் கிடையவே கிடையாது ஒன்றற்கும் விடயமாகாத பிரத்தியக்கான்மாவின்கண்ணே அநான்ம அத்தியாசமானதெங்ஙன முண்டாம்? பிரபுவே முன்கண்டவிடயத்திலேயே வேறுவிடய மத்தியசிக்கும், எங்ஙனமெனின்? மனோமயக்க வசத்தாற் கனவில் விண்ணிற்றான் பறக்கக்கண்டதே போலும் கண்டதெங்ஙெனின்? இப்பியின் கண்ணும் இரச்சுவின் கண்ணும் சாதிருசியாதிச காயத்தானே யெனலாம், என்னையேல் முன்னிருக்கும் விடயவஸ்துவின் கண்ணே யத்தியாச முண்டாகுமென்னும் நியமம் கிடையாதாம்? என்னை? மகான்கள் அங்ஙனம் நியமிக்கவில்லை யல்லவா! அத்தியாசஸ்தலத்திற் பிராந்தியேகாரணமாம், விடயமல்லாத அறிவின் கண்ணே விண்ணில் நிலத்தகைமை தோற்றலே போலும், சங்கில் மஞ்சட்டன்மை தோற்றலே போலும் தோற்றும் இவ்விடங்களில் என்ன சாதிருசியாதிகள் கொள்ள உள்ளன கூறுதி, நிருபாதிப் பிராந்திகளில் இதற்கு யாதொரு அபேக்ஷையுங் கிடையவே கிடையாதாம், சோபாதிப்பிராந்தித்தலங்களிலேயே சாதிருசியம் இரஜ்ஜு சர்ப்பப் பிராந்திகளிற் காண்குதி. வெண்பளிங்கு மணியிற் சிவப்பே போலும், வெல்லத்திற் கைப்பேபோலும் மயக்கத்தாலா மிடங்கள் அத்தகையனவாம் ஜகத்விலக்ஷணமாய ஆன்மாவானது ஜகத்துருவம்போல தோற்றா நிற்கும், எனக்கு நிஷ்பிரபஞ்ச ரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் வஸ்து வுடிவனென வுணர்தி. 101

102. நிஷ்பிரபஞ்சன்.

பிரபஞ்ச முன்மைநிட் நிரபஞ்சம் வாதிகள் போதமாஞ்சங்கை
யுலகைப் பெயர்த்தறிவை யுறுவேனச் சுருதிசொல லாலுலகு பேர்த்து
விட வேண்டுமே மென்னிற், றிரமில்சக முளதாயி னொருவரேத் தநம
தாற் றீராது சங்கை சுகர்நற் றேட்சணு மூர்த்திமுதன் முத்தரு லேசசங்
தீர்ந்ததவ் விதமு மக்குத் தருசகமின் ஞானமிலையேனிலவர்க ளாலிறந்
தற்றதே வுலகு தானுந் தயங்களுட னிப்போது றக்கணக் கிலையிலாச்
சகமதனை யில்லை யென்றே, சுருதியும ழித்திடச் சொன்னதாற் சோப்
பநத் துகளுலகி னுலகி லென்றே துணிவுடன ழித்தவுல கில்ஞாந மாத
லாற் றுகளினு நிட்பிர பஞ்சன்.

102. நிஷ்ப்ரபஞ்ச.

அத நிஷ்ப்ரபஞ்சபக்ஷம் கதயாம்யத்ய வாதிநாம் ।
ஶ்ருத்வா வேதோக்தம் ப்ரபஞ்சஸ்ய நிஷேதாந்நேதிவாக்யத꞉ ॥
அநந்தரம் வஸ்துதத்த்வஜ்ஞாநம் ஜகத்பாவநாஶ꞉ ।
ஶிஷ்யா ப்ரபஞ்சஸத்யத்வம் ததாபி ந நிவர்த்யதே ॥
பாண்டித்யம் ப்ரகாஶதே ஸதா தேவஶாஸ்த்ரவித꞉ ।
ஜகத்பிந்நவிஜ்ஞாநம் பவேத்தா நாஸ்தி கிம் வத ॥
ததாபி ஜகதோ பாநம் ஸாதிதாநீதி ந ஸம்பவேத் ।
ஜகத்ப்ராந்த்யவிஜ்ஞாநம் தோஷாதஸ்தி பவந்தி ॥
ஶ்ருத்வோக்த்வா நேதிவாக்யஸ்ய பாவம் வத ஸ ப்ரபோ ।
ம்ருகத்ருஷ்ணாஜலம் யத்வச்சுக்திகாரஜதம் யதா ॥
கந்தர்வநகரம் யத்வத் ஸ்வப்நப்ரபஞ்சவத் ।
ககநே நீலதா யத்வத் ரஜ்ஜுஸர்ப்பப்ரமோ யதா ॥
வந்த்யாதநயஜாதாதி ஶஶஶ்ருங்கவதேவ ஹி ।
பாஷாணவாராஷவஸ்தாதி ஜகந்நாஸ்தி ஸமீக்ஷித꞉ ॥
விகல்பிதமஸதேவேதி கார்யம் ஶாஸ்த்ரயாதம் ।
ஶிஷ்யா ப்ரபஞ்சோ நாஸ்தீதி ஜ்ஞாநம் வேதஸ்ய நிர்ணய꞉ ॥
ஸ்வப்நம் த்ருஜாக்ரத்தத்த்வம் ஸ்வேஷ்டார்த்தே ஸ்ம்ருதி நிஶ்சய꞉ ।
தத்த்வதோ பேதஸ்ய ததா தத்ராதா தத்த்வயோ பவேத் ।
அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் பஞ்சகோஶ விவேகத꞉ ।
ஸ்வாத்மாநம் தத உத்ருத்ய பரம் ப்ரஹ்ம ப்ரபத்யதே ॥
அஹாதே ஸ்வப்ரபேதஸ்ய ஸ்வப்நே யதாநர்த்தந꞉ ।
போதயோ வ்யதிரேகஸ்து தாதேநைந்யாநபஹ்நவம் ॥
த்ரிஜாதே ஸாக்ஷிண꞉ ஸ்வாதாத்தேநா பாநதய꞉ ।
வ்யதிரேகஸ்வாத்ஹாதே த்ரிஜஸ்யாபாநமுச்யதே ॥
தத்ஸ்வேகாத்மவிகார்யஸ்ய கோஶா꞉ ப்ராணதேநாமய꞉ ।
தே ஹி தத்தத்காணாவஸ்தாஸ்வதா த்ராத்வ்யக்தா꞉ ॥
ஸாக்ஷித்வஹாதே பாநஞ்ச ஸதாயாவாத்தேநாதய꞉ ।
வ்யதிரேகஸ்வாத்ஹாதே ஸாக்ஷித்வநபாஸநாத் ॥

யமா உᵐஜாழிஷீகெவ ஸ்வாத்ரா யᵐக்ஸ்ரா ஸஉᵐஜ்ருதः ।
ஶரீரத்ரயாஜீதொः வரம் ப்ரஹ்மைவ ஜாயதே ॥
ஸ்வாநᵐஹ஼திரஸாவெஶாநூரஶ்ஶபூாவᵐவைக்ஷிதᵐः ।
நிவிருகவுஸஉாயிஸ்ஸாநிவா தஷிதீவவக ॥
ஈநாஉாவிஹ ஸம்ஸாரெ ஸஞ்சிதாः கஉருகொடயः ।
ஈடெநந விருயம் யாஞி ஶᵐஷா யஜெரா விவஸ்ருதெ ॥
யஉருஜெவஶிஉம் ஹ்ராஹᵐஸ்ஸஉாயிம் யொமவித்ஊாः ।
வஷுத்ருஷ யதா யஉராஜ்ரதயாராஸ்ஹஷ்ரஶः ॥
ஈஉᵐநா வாஸநாஜாஜெ நிஶ்ஶேஷம் ஹ்ரவிருாவிதெ ।
ஸஉ஼தொநந஼ஷ்திதெ வᵐண்ணவாவாவெஷ்ஷ கஉருஸஞ்சயெ ॥
உஜெவ நாநார஼வெகாநிஷ்ஷ வஜெுரஉஸஷ்ஹம் ஸஉா ।

எனக்கு நிட்பிரபஞ்ச ரூபத்தன்மை யெங்ஙன மெனின்? வினா விடையாக விளம்பக் கேட்டி! வாதிகளின் வினாநேதி வாக்கியத்தாற் பிரபஞ்சத்தினுடைய நிஷேதத்தின் பின்னர் ஜகத்துத்தோற்றாமல் வஸ்துமாத்திர ஞானம் சுருதியாற் கூறப்பெற்றுளது பொய்யுலகம் மெய்யாயின் ஒருகாலு மேகவேமாட்டாதாம். மீண்டும் வினா? அவ்வாறு செய்யுந் தக்ஷிணாமூர்த்தி சுகாதி போலும் உலகமில்லாத விஞ்ஞான முனக்கே யுண்டாகவில்லை யெனின்? அவர்களது ஞானத்தாலுலகம் பாதிக்கப்பட்டுப் போயிருக்குமே யாயின் இப்போதுலகின் றோற்றமுண்டாகவே மாட்டாது. உலக சூனியத்தன்மை விஞ்ஞானம் அவர்கட்குளதாம், நின்மதத்தில், சுருதியினாலே கூறப்பட்ட நேதிவாக்கியத்தினுடைய அபிப்பிராயத்தை ஹே பிரபுவே கூறியருளவேண்டு மென்னின்? உரைப்பக் கேட்டி! கானலின் நீரே போலும், இப்பின் வெள்ளிபோலும், கந்தருவ பட்டணம் போலும், கனவிற்கண்ட வுலகம்போலும், விண்ணிற் றோற்றும் நீலமே போலும், கயற்றில் அரவமயக்கமேபோலும், மலடியின் மைந்தனே போலும், முயலின் கொம்பே போலும், கட்டையின் கண்ணே கள்ளனேபோலும், என்பாற் சகத் தெங்குமில்லவே யில்லை, யாவு மெய்யறிவே அவ்வறிவே நீ யாமெனக் குருவாணையாய்ச் சொல்வேன். பொய்யுலக முக்காலத்து மிலதென்னும் ஞானம் வேதத்தின் பரம நிர்ணயமாம், கனா இந்திரஜாலம் போலும் யாவும் பொய்யே

யெனத் தைரியத்தால் நிச்சயிக்க வேண்டும். அவ்வக்கோசங்களி னுடைய தாதாத்மியத்தால் ஆன்மா அந்தமயமேயாம். அன் னுவய வியதிரேகயுக்திகளினாலும் பஞ்சகோச விவேகத்தினாலும், தன்னை யவற்றினின்றும் பிரித்தெடுத்துப் ப்ரஹ்ம சொரூபமாய்ச் சுகிக்கலாம். தூலதேகமானது தோற்றாத கனவின் கண்ணும் தான் றோற்றுதல் அன்னுவயயுக்தியாம், தான் தோற்றினும் தூலதேகந் தோற்றாமை வியதிரேக யுக்தியாம், சூக்கும தேகமானது தோற்றா ததுயிலின் கண்ணும் தான்றோற்றுதல் அன்னுவயம், தான் றோற்றி னும் சூக்குமதேகந்தோற்றாமை வியதிரேகமாம். அதன் விவேகத் தானே பிராண மனோவிஞ்ஞான மயகோசங்கள் வேறு பிரிக்கத்தக்க னவாம், அவைகளுந் தத்தமது குண அவஸ்தைகளின் வேற்றுமை மாத்திரையானே வேறுபடுத்தப்படும். துயிலானது தோற்றாத சமா தியின் கண்ணும் தான்றோற்றுதலன்வயம், தான்றோற்றினும் துயில் தோற்றாமை வியதிரேகமாம், முஞ்சிப் புல்லினின்றும் ஈஷிகை யெடுப்பதே போலத் தனது வடிவமானது முத்தேகங்களினின்றும் யுக்தியினாலே பிரித்தெடுக்குந் தீரரானே பரப்பிரஹ்மமே யடையப் படுகின்றது. சுவானுபூதிரச ஆவேசத்தாற் றிருசியசப்தங்கூட மற ந்துபேக்ஷித்தவனுக்குக் காற்றற்ற இடத்தேவைத்த தீபம்போல நிருவிகற்பசமாதியானது சித்திக்கும், அநாதியாய இச்சம்சாரத் தின்கண்ணே யியற்றப்பட்ட சஞ்சிதகரும கோடிகளெல்லாம், இதனானே இலயத்தை யடைய நிற்கும். சுத்ததருமம் வளர்ந்தோங் கும், மகாயோகீந்திரர் இதனைத்தருமமேக சமாதியெனவியம்பா நிற் பர், இயம்புவதும் இது ஆயிரக்கணக்கான தருமாமிருததாரையைப் பொழிதலினாலே யென்க, இதனானே வாதனைக் கூட்டங்களியாவும் அடியோடு அழிந்து போய் மூலத்தோடுங்கூட கூட்டமாய அகம் பாவகருமங்களற்றபின்பு, எனக்கே நானாரூபத்தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் நிஷ்பிரபஞ்சனாகவே யிருக்கின்றே னென்றெண்ணுக.

103. நானாரூபன்.

இயலுநா னாரூபம் வேகரூப மாஞ்சங்கை யிவையெலாம் பிரம மல்ல வென்னும்வாக்கி யத்தினாலுலகைத்து டைத்தமிக வேகசித் துருவதாக, வியல்சுருதிபிரமத்தைநிலை நிறுத் தப்பிரம மென்னும் வேகு ரூப மேன்ப தேவிதமெனில்வெகுவிதம் பிரிவுபெறு நீரின் லினனே

ருவ னேய நேக, வயலுருவ மேயென்ன விலகல்போல் வேகுரூபி யாயுறம வித்தை யாலே யலகிலோரு பிரமமும் வேகுரூப மேபோல வமரவே யிலகல் கொண்டு, சுயமாக வேகுரூப னென்பதுப சாரமாகச் சொல்லலுறு மாகையாலே தோற்றிடுமே வித்தைதன் னைக்குறித் தென்று நாநா துகளினா ரூபமே.

103. நாநாரூபவான்.

நாநாரூபவத்வம் கதமேக ரூபஸ்ய மே ॥
ஸமஸ்தாநாந்யநேனுபாதீந்நேதி நேதீதி வாக்யத: ।
அகண்டம் ஸச்சிதானந்தம் பரம் ப்ரஹ்ம விலக்ஷ்யதே ॥
அத: ப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாந்நேதி வேதாந்த ஸூத்ரணம் ।
யதா ஸூர்யோபாதிபேதாந்நாநாகாரேண பாஸதே ॥
ததாத்மோபாதிபேதாத் நாநாரூபேண பாஸதே ।
ஸ்வாபாவிகம் ஸ்வரூபத்வம் நாநாத்வம் கிந்தூபசாரத: ॥
அபேதக்ஞானத: ஸதா நாநாரூபோஸ்மி நிஸ்சிநு ।

ஏகரூபியாயிருக்கு மெனக்கு நானாரூப சொரூபத்தன்மை யாங்ஙன மெனின்? கேட்டி தனக்கன்னியமாகிய அகிலவுபாதிகளை யும் நேதி நேதியென்னும் வாக்கியத்தானே நிஷேதித்து அகண்ட சச்சிதானந்த பரப்பிரஹ்மமானது இலக்ஷிக்கப்படும் அன்றோ, படவே நானாரூபத்தன்மை யாங்ஙன மென்பதற்குச் சமாதானந் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்னின்? உரைக்குதுங் கேட்டி!

சூரியன் உபாதிபேதத்தானே நானாரூபமாய் விளங்குவதே போலும் ஆன்மாவும் உபாதிபேதத்தானே நானாரூபமாய் விளங்கும் இயற்கையாக நானாரூபத்தன்மை யின்றும். மற்றோ உபசாரமாகக் கூறப்பெறும், ஆகலின் எனக்கெப்போதும் அபேதத்தன்மை யுண் மையின் யான் நானாரூபனு யிருக்கின்றே னென்று துணிதி. 103

104. அபேதன்.

தேசமதன் பேதங்கள் பூதபேதந் தேகமதன் பேதமோடிந்திரிய பேத, மீசர்களின் பேதங்கள் சீவபேத மெனத்தோற்று மாயாகாரியத் தினுக்கு, மாசுறுமா யைக்குமதிட்டாந சித்தாய் மருவுசச்சி தாநந்த நம் மை விட்டுப், பேசுறுமோர் பேதவுரு விலதானு மேபிரி விலாவபேத னெனப் பேணுவாயே.

104. अभेदः.

अभेदत्वं कथं च स्याद्भेदरूपस्य सर्वदा ॥
देशभेदं भूतभेदं देहभेदमथेन्द्रियम् ।
ईशभेदं जीवभेदं मायाकार्यादिभेदकम् ॥
मायाधिष्ठानरूपस्य मम भेदो न किञ्चन ।
अतः परात्परानन्दस्याद्वैतं श्रुतिराह च ॥
निर्विशेषस्वरूपस्याभेदोऽहं न संशयः ।

எப்போதும் பேதரூபமாயிருக்கு மெனக்கு அபேதத்தன்மை யான தெங்ஙன முண்டாமெனின்? தேசபேதம், பூதபேதம், தேக பேதம், இந்திரிய பேதம், ஈசபேதம், ஜீவபேதம், என்னும் மாயாகா ரியங்களின் பேதங்கட்கும் மாயைக்கும் அதிஷ்டான ரூபமாய் என க்குப் பேதமொரு சிறிதுமின்றும், எனக்குமேலாகயாதொன்று மின் றும் மறையின் ஆதாவினுலே யானெப்போது மத்வைதனே யாவே னுகலின் எனக்கு நிர்விசேஷரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் ஐய மில்லாமல் அபேதனேயாவேனென வறிந்து வாழ்தி. 104

105. நிர்விசேஷன்.

நிருவிசே டின்னுயர்வு தாழ்வாம்வி சேஷமவை நீங்கினவ னிற்ற லோட னேர்கோன லாதிபா விலகஹு மநடரோடு நீசழ்சருப் டட்சி முதலாஞ், சருவமேன் விசேஷங்களுட னுற்றவ்வடிவையுஞ் சாரதன் ஞேழிலு முறல்போற் றயங்குகினும் வெயிலேக ரூபமாய் விபுவதாய்த் தனிநிருவி சேஷ மாபோற்,பொருவிபுப் பிரமமுன் சோல்விசே ஷத் தோடு பொருந்தியத் தொழில்சடம்மைப் பொருந்தல்போ லுறினுந்தொ டக்கிலதசங்கமாய்ப் புகலுநிர் விசேஷ மாயே, யிரிவிலாதுறு மென்று ரைத்தபடி யேயறி ஞரியல்விசேஷங்க ளியாவு மேமதிடத் திலகலேன் றேணியநுப வித்தலா லியாநிரு விசேஷ னுமே.

105. निर्विशेषः.

कथं च निर्विशेषत्वं नीचोच्चादिविकारिणः ॥
इति चेदुच्यते देहस्य चैतन्यस्वरूपिणः ।
नीचोच्चादिविशेषस्य मायिकस्य न चात्मनः ॥
विशेषाकाररूपस्य कथं च श्रीगुरो वद ।

इति चोद्यायाः सम्यक् समाधानं यथा ॥
आकाशे तु पक्षाणामास्थाय भूतं विकारिकं च न ।
इदं प्रत्यक्षमिदं नेति निश्चयोऽस्य युक्ता तथा ॥
ब्रह्मण्येते नामरूपे पटे चित्रमिव स्थिते ।
उपेक्ष्य नामरूपे च सच्चिदानन्दधीर्भव ॥ (चे
जलबुद्बुदयोरैक्ये सत्येवं बुद्बुदोपेक्ष्य
नीरस्य भावं सततं सदा तद्युक्ताया तथा ॥
क्षणे क्षणे मनोराज्यं यथा सम्यगुपेक्ष्य
मनोराज्याद्विशेषः कः क्षणध्वंसिनि मायिके ॥ (चे
नटवच्चित्राख्याय निर्व्यूहत्वेव भूतिकीं ।
श्रुतवैषम्यकारणादसद्वृत्त्यापि भवतः ॥
सर्वेषां सदा निर्विशेषात्मभावयः ।

கீழ்மேல் விகாரத்தையுடைய எனக்கு நிர்விசேஷத்தன்மை யானது எங்ஙன முண்டாம், எனின்? கேட்டி! தேவதிரியக்கு வடிவமாய்த் தாழ்ந்து உயர்ந்து விசேடித்திருக்கும் மாயிகவிகாரம் தேகத்திற்கே யல்லாமல் ஆத்மாவிற்கில்லையாம், விசேஷாகாரரூபமா யிருக்கு மெனக்கவ்விசேஷ மில்லாமை யெங்ஙனமெனின்? கேட்டி! மாயையினாலே கனவிற் றன்றலையை வெட்டித் தனது கரத்திற்றாங்க லும், ஒருமுகூர்த்தகாலத்தில் அநேக வருடங்கள் காணலும், இறந்த பிதுர்க்களை மீண்டுங் காண்டலும், இதுகூடு மிதுகூடாதென் னும அநேக விகற்பங்களும் அற்பநித்திரைச் சக்தியினாற் றோற்றலே போலும், சித்திர வத்திரத்தின் கண்ணே நிகழுஞ் சித்திரங்களைப் போலும் பிரஹ்மத்தின் கண்ணே நிகழுமிந்நாம ரூபங்களையுபேக்ஷித் துச் சச்சிதானந்த ரூபனுபுணர்ந்து வாழ்தி, தனது தேகமானது நீரின் கண்ணே தலைகீழாய்த் தோற்றின போதினும் அதையுபே க்ஷித்து, தீரத்தின் கண்ணே யிருக்குந்தேகதத்திற் றனது கருத் திருத்தலே போலுமென வுணர்தி; கணந்தோறும் மனோராச்சியம் செய்வதை யாவரு முபேக்ஷிப்பதேபோலு முணர்தி; கணத்திற் சென்று சென்றுபோம் மாயிகங்கள் மனோராச்சியத்தினும் யாது சிறப்பையுடைத்தாம்? நடனைப் போலும் இலௌகிக சமுசாரம்

அநேகவித ஆகிருதிகளையடைந்து நடித்துக்கொண்டேயிருக்கும் எல்லாவிடங்களிலும் வெய்யிலிருந்த போதினும் ஏகரூபமாகவே யிருத்தலின் விகாரப்படுவதின்றன்றோ! ஆகலின் எனக்கத்வைத ரூபத்தன்மை யுண்மையினனே அவ்வியயமாய யான் எப்போதும் நிர்விசேஷனே யாவேன் என்றுணர்தி. 105

106. அத்வைதன்.

துவிதமென்ப திரண்டிரண்ட தற்றத தத்து விதமாந் துவிதசகமிலகலினத் துவிதமென்ப தேவிதம், புவியின்மரஞ் செடிகண்முதலானதேலா முதித்துப் பூமியிலே யிருந்துபுவி யாகவழிந் திடல்போ, லவிரவத்தை களிற்றேன்றுஞ் சகமறியுஞ் சாட்சி யானமி லுதித்திருந்தே யழிந்துவிட லாலே, தவறிலறி வாந்தனைப்போற் பின்னையோரு வஸ்துத் தானிலதா தலினுமே யத்தோய்த னுகும்.

106. அத்வைத:.

த்வைதஸ்ய ப்ரக்ருதிர்நாஸ்த்யத்வைதத்வம் கதம் ஜஜ ||
ஸர்வைகரூபாத்மரூபேண ஸாதநம் ந ஸம்பவத: |
அவஸ்தாத்ரயம் தத்ரயி விநாத்மாத்ரவேகே ||
உத்பத்திஸ்திதிநாஶாஸ்து ஸாக்ஷிமாத்ராவஶேஷகா: |
ஜ ஸர்வஸ்வாபாவாத்மகாத்வைதோஹம் ந ஸம்ஶய: ||

துவைதமானது தோற்றிக் கொண்டே யிருத்தலின் அத்வைதம் எனக்கெங்ஙன முண்டாமெனின்? வாறு திரூபங்களாகத் தோற்றுந் தோற்றம் பூமிக்கியற்கையாயின்றும். அவ்வாறே யறிவுமாத்திரமாயிருக்கும் நம்மிடத்தில் அவஸ்தாத்திரயமு மிலதென்றோர்ந்து, அவை கேவலம் சாக்ஷியின் கண்ணே யெழுந்திருந் தொடுங்கலின் சாக்ஷிமாத்திரமேயா யெஞ்சுமென்றறிந்து எனக்குச் சர்வாபாவ சொரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் அத்வைதனே யாவேனென்றுணர்தி யையமில்லாமல். 106

107. சர்வாபாவன்.

உண்மையறி வாநந்த நமையன்றி மற்ற வுறுமைந்தேழ் தத்துவமா மூலகுநினை வதனி, லுண்மையெனத் தோற்றின தந்நினைவுபோய்யானதனு லுள்ளின்மெய்போ லிலகுலகும் போய்யான தாலுந், தன்மைபுல கதுநான்கு வ பாவமுற லாலுஞ் சசாதிமுதற் றிரிபேதந் தமக்கிலதி

ணுவு, முண்மைசுகச் சிற்பிரம மன்றிமுப்பத்தைந்து மொருக்காலுமில தாற்சர் வாபாவ ஞமே.

107. ஸர்வாபாவ.

ஸர்வாபாவஸ்வரூபத்வம் கதம் மே ஶ்ரீகுரோ வத ।
பஞ்சத்ரிம்ஶாத்மகம் தத்வம் ஜகத் ஸ்தாவரஜங்கமம் ॥
ஸங்கல்பே ஸத்யவஸ்தீதி நஶ்யதி ஸங்கல்பஸங்க்ஷயே ।
ஸங்கல்பம் வ்யோமவத்வித்தி ஸர்வாபாவாநாஞ்சதுஷ்டயம் ॥
ஸ்வஜாதித்ரயஹீநத்வாத் ஸச்சிதாநந்தரூபத: ।
ஸர்வாபாவோ ஹமஸ்மீதி ஸர்வதோமுகதஸ்தத: ॥

ஹே ஞானதேசிகேந்திரரே! சர்வாபாவ சொரூபத்தன்மை யான தெனக்கெங்ஙனங் கூடுமெனின்? கேட்டி! முப்பத்தைந்து தத்துவ வடிவமாயிராநின்ற ஸ்தாவர ஜங்கமவடிவ வுலகம் சங்கற்ப மிருக்கும்போது சத்தியம்போற் றோற்றுகின்றது சங்கற்பமான திலதாகி யிதுவுமிலதாம், சங்கற்பமோ விண்ணைப்போல நிராகார மேயாம், முன்னின்மை பின்னின்மை முற்றுமின்மை யொன்றொ ன்றன்மை யென்னும் நான்கும், சஜாதி விஜாதி சுவகதம் என்னும் மூன்றும் அற்றிருத்தலினானும் சச்சிதானந்த ரூபமாயிருத்தலினா னும், சர்வதோமுகமா யிருத்தலினானும், யானெப்போதும் சர்வாபா வனாகவே யிருக்கிறேனென்றுணர்தி. 107

108. சர்வதோமுகன்.

காலமோடு தேசவஸ்து திக்கு வன்னங் கருதுகின்ற வாச்சிரம மிவைக டம்மி, லேலவோன்றி லுள்ளதுமற் றோன்றி லில்லை யென்னு மிவை யேமுதலா வியம்பா நின்ற, சீலமிலப் பரிச்சேத மற்றே பத்துத் திக்கினுமற் றெங்குமடி முடியு மற்றுச், சாலவுமே சர்வபரி புரண மா கத் தங்கலினுஞ் சர்வதோ முகனேன் றோர்வாய்.

சுயம்பிர காச வின்பத் தோன்றலேதுரிய, வாழ்வே, வயம்பெறு நினது நாம வளத்தினை மிகத்தோ டேத்துத், தயங்குமிம் மாலைதன்னைத் தமியனேன் பிழைத்தற் சேரின், புயந்தனி லணிந்தே நாளும் புலைய னென்றனையுங் காவாய்.

108. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌭𑌦𑍍𑌰.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌭𑌦𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍇 𑌲𑌿𑌖𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍋 ।
𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑍇𑌶𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌜𑌾𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥
𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌥 𑌤𑌾𑌯𑌿𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।
𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌷𑍍𑌟𑌨𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌶𑌿𑌣𑌃 ॥
𑌦𑌶𑌵𑍇𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌗𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌨𑍍𑌤𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌭𑌦𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌶𑌾𑌨𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌧𑌾𑌯𑌪𑌰𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧 𑌵𑍃𑌤𑍋 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌖 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌕𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌂 ॥
𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌨 𑌹𑌿 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌵 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌖𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌜𑍀𑌵𑌕𑌂 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌟𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑌶𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌃 ।
𑌭𑌵𑌤𑍀𑌣𑍇 𑌨 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑌃 ॥
𑌕𑌟𑌿𑌨𑍀𑌰𑍂𑌪𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌵𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑌵𑌤𑍍𑌕𑌯𑌾 ।
𑌖𑌡𑍍𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌶𑌃 𑌮𑌵𑌯𑌯𑌾𑌷𑍍𑌟𑌸𑌂 ।
𑌸𑌵𑍇𑌪𑌾𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌵𑌕𑌾𑌶𑌕𑌃 ॥
𑌸𑌕𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌟𑍁𑌨𑍇𑌨𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।
𑌅𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌲𑌿𑌖𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌵𑌤𑌃 ॥
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌵𑌲𑌣𑍇 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃 ।
𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ॥
𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌵𑌤𑌃 ।
𑌰𑌾𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍 𑌸𑌹𑌰𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌾𑌗𑌰𑌂 ॥
𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌸𑍂𑌵𑌾𑌂𑌭𑌯𑌿𑌂 𑌵𑍃𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑌤𑌕𑍇
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑌣𑍍𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌣𑍍𑌣 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗

[illegible] நம: | [illegible] நாயக ஸ்ரீ [illegible] நம: | ஸ்ரீ [illegible] நம: ||

ஹேபிரபுவே! சர்வதோமுக ரூபத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙனஞ் சித்திக்குமெனின்? திக்குக்காலதேச வஸ்துத்தன்மை ஜாதி வருணம் ஆசிரயம் முதலியவை திக்குக் காலவஸ்துகளானே அளவிடப்பட்டனவேயாம், மாயிகங்களேயாமென்பதிலையமே கிடையாது, திக்குக்காலாதிகளானே யளவிடமுடியாததான அநந்தசின்மாத்திரரூபிக்குத் தேசபேதம் காலபேதம் வஸ்துபேதம் யாதொன்றும் கிடையவே கிடையாதாம். எங்குமியான் பரிபூரணமாக நிறைந்திருத்தலின் சர்வதோமுகனே யாமெனென எண்ணிவாழ்வாய். 108

சுவப்பிரகாச ஆநந்த கனதுரிய வடிவமாகிய எனது பிரபுவே! தேவரீருடைய நூற்றெட்டு நாமங்களை தேவரீரது பிரீதியின் பொருட்டுத் தேவரீரே செய்தருளினீர், நதிகள் கடலடைந்த பின் முன்னுமருபங்களை விட்டுக் கடல் மாத்திரமாகவே யிருக்கும் வேறு பெயருருவங்களையடைவதே கிடையாததே போல அடியேன் தேவரீரோடு சேர்ந்தபின்பு ஜீவத்தன்மையை யெடுத்தெறிந்து விட்டுச் சிவமாயினேன், இது சத்தியம் சத்தியம் சத்தியம் இதனினும் மேலாக யாதற்புத மூலகத்திலுண்டோ அறியேன் இதன் கண்ணே சந்தேகமே கிடையாது, அடியேனுக்குத் திருவருள் செய்யவேண்டுமென்னும் ஏதுவினனே ஸ்ரீ சோம சுந்தரப்பெருந்தகையே சுயமாக ஒரு திருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி வந்ததென்பதி லையமே கிடையாது சாக்ஷாத் சச்சிதானந்த வடிவமே இங்ஙனம் குருவாய் எழுந்தருளியதாம், இறுகிய நெய்யே போலும், நீரிறுகி யாலங்கட்டியானதே போலும், குருவாயிறையே யெழுந்தருளியதாம், தேவரீருடைய திருவருளானே எவனுகினு மிந்நூலைச் சிரவணஞ் செய்வனேல் அவன் குருவினுணைப்படி ஜீவன்முக்தனுவதிற் றடையே கிடையாது எனச்சத்தியமாக யான் கூறுகின்றேன். இதன் கண்ணே சர்வ உபநிடதங்களின் அருத்த மடங்கியிருக்கின்றது, சர்வஞானங்களையு மிந்

னூற்பிரகாசிக்கும், இதில் ஒருவாக்கியத்தை நம்பி மனனித்த போதினும் அவன் ஜீவன் முக்தனே யாவனென்பதிற் றடையே கிடையாது. இந்த இலக்கணவிருத்தி யென்னும் கிரந்தமானது ஸ்ரீ அசுவத்தேசரது பூர்ணமாகிய திருவருளானே சுலோகவடிவமாகச் செய்யப்பட்டது. இதனானே யெப்போதும் அகங்காரத்தினின்றும் விடுபட்டுக் கேவலம் யான் ஜீவன் முக்தனாகவே யிருக்கின்றேன். இதற்குமேற் சொரூபமாகக் கூறத்தக்க தொன்றுமே கிடையாது. இதனை ஸ்ரீ முக்திராமலிங்க ஞானாசிரியரிடத்தினின்றும் சிரவணித்த நேகர் பெருந்துயர்க்கடல் கடந்து ஆநந்த சமுத்திரத்தில் மூழ்கி மறைமுடியின் கண்ணே நடனம் புரிகின்றனர், ஸ்ரீமதகண்டபரி பூர்ண சச்சிதாநந்த ஸ்ரீ முக்தி ராமலிங்க ஞானதேசிகராகிய பரமான்மாவின் பொருட்டு நமஸ்காரம். நமஸ்காரம். நமஸ்காரம். ஸ்ரீ அசுவததநாத ஞானதேசிகாய நமோநம. ஸ்ரீ ஆனந்த நடேசருக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.

விரும்பியபாவுமீயும் வீரமே தரித்துலா வித்,
தரும் பெரும்பிரமாநந்தத் தயாநிதி தாள்கள் போற்றி
கரும்புவின் மதனைக்காய்ந்தகண்ணுத லீன்றெடுத்த
அரும்பருட் புகர்முகத்தெம்மாதி தாள் போற்றி போற்றி.

இலக்ஷணவிர்த்தி முற்றுப் பெற்றது.
பாயிர முள்படச் செய்யுள் 115
சுலோகம் 108.
சர்வஞ் சிந்மயம்.

ஓம் வேங்கடநாதாய நமஃ.

ஓம் [illegible] நமஃ.

ஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்ரம்.

[illegible]
[illegible] ௧
[illegible]
[illegible] ௨
[illegible]
[illegible] ௩
[illegible]
[illegible] ௪
[illegible]
[illegible] ௫
[illegible]
[illegible] ௬
[illegible]
[illegible] ௭
[illegible]
[illegible] ௮
[illegible]
[illegible] ௯
[illegible]
[illegible] ௰
[illegible]
[illegible] ௧௧
[illegible]
[illegible] ௧௨

[illegible]
[illegible] ॥ ௧௩

[illegible]
[illegible] ॥ ௧௪

[illegible]
[illegible] ॥ ௧௫

[illegible]
[illegible] ॥ ௧௬

[illegible]
[illegible] ॥ ௧௭

[illegible]
[illegible] ॥ ௧௮

[illegible]
[illegible] ॥ ௧௯

[illegible] ॥ ௨௦

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௧

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௨

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௩

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௪

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௫

[illegible]

[illegible] ॥ ௨௬
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௭
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௮
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௯
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௰
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௧
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௩
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௪
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௫
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௬
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௭
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௮
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௯

ஸூர்யாஹீநவிக்ருத்வேஷ்யோ ஓநாதோ அஜ்ஞாநஸாஹஸ: ।
இஷ்டாநிஷ்டவிஹீநோ ரோஹஸ் திஷ்டாநிஷ்டோரஹஸ்யஹம் ஸதா ॥ ௪௦
இச்சாராதிவிநிர்முக்தோ வேஷ்டாரஹித்யாஹீநோஹஸ்யஹம் ஸதா ஸ: ।
இஹாமுத்ரபலாநர்தோ இதாஸ்யோ நாநாகாரஸாக்ஷ்யஹம் ॥ ௪௧
ஈஸ்வரேஸ்வரமீஸ்வரோ ஈஸ்வரோஹம் ஈஸ்வரதாரஹிதோ ஹ்யஹம் ।
ஈக்ஷணாதிவிஹீநோ ரஹஸ்ஸ்ஸாக்ஷீ ஸாக்ஷீநாதிதத்வஸ்துத: ॥ ௪௨
ஈக்ஷணக்ஷேத்ரஜ்ஞம் பரோக்ஷஹ்ருதஹிரேதாஸ்யேவஸாக்ஷீ ச ।
ஈஷ்வரஹீநஸ்வரூபஸ்ய ஸாக்ஷீஸாக்ஷிஸ்ஸ்வருஹிதோ ஹ்யஹம் ॥
ஈஷத்வித்யாஸாக்ஷீ ஜகத்ஸாக்ஷீ ஸாக்ஷீஸாக்ஷிஸ்ஸாக்ஷி ச ।
உதாரோ உதாஸாக்ஷி உதாஸீநஸ்ஸத்யக: ॥ ௪௩
உத்தமாநந்தஹித உத்வேகஸாக்ஷ்யஹம் ।
உதாஸஹாயரூபவர்ஜ உத்ஜீவவிவர்ஜித: ॥ ௪௫
உத்வேகஹீநோ ரஹஸ்ஸ்தாந விவர்ஜித: ।
உதாஹரணஸாத்விகஸாக்ஷ்யஹம் ॥ ௪௬
உதாநவாயுஸாக்ஷீ ச ஊர்த்வாதோஹவிலக்ஷண: ।
ஊர்த்வஜ்ஞாந ஊர்த்வதோ ஹவிஹாரஹிதோ ஹ்யஹம் ॥ ௪௭
ஊர்த்வ ஸாக்ஷீ ஜகத்ஸாக்ஷீ ஊர்த்வஜ்ஞாநஸ்யஹம் ।
ஊதாராஸ்ஸஜக்த்ஸாக்ஷீ ஊஹாதிஹரஹ்யஹம் । ௪௮
ஏக ஏகஸாக்ஷீ ச ஏகாந்தவஸ்துஹ்யாத்மக: ।
ஏகாநேகோ ஹ்யேகவஸ்து ஏகாந்தவஸ்துஹ்யாத்மக: ॥ ௪௯
ஏகாரஸாக்ஷீ ஜகத்ஸாக்ஷீ விஷ்வோரஹிதோ கேவலம் ।
ஏகாந்தஸந்திஹிதஸ்வரூபம் ஸர்வஸாக்ஷி ச ॥ ௫௦
ஐகாத்ம்யஸாக்ஷீ ஐகாத்ம்ய வித்யோரஹிதோஹம் ஸதா ।
ஐகாத்ம்யவிஹீநஸ்த்வஜ்ஞாநஜகத்ஸாக்ஷ்யஹம் ஸதாத்ம ॥
ஓங்காரவாச்ய ஓங்காரார்த ஓங்காரரோகவஸ்துமயி: ।
ஔதார்யஸ்த்வஹீநோ ஹம் தமோவிஷ்ணோரஹிதோ ஹ்யஹம் ॥ ௫௨
ஔதாஸீந்யஸாக்ஷீ ச ஔதாஸீந்ய ஸ்வரூபக: ।

𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 [illegible]𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌧𑍃𑌕𑍍 ॥ ௫௩
𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
[illegible] [illegible]𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌧𑍃𑌕𑍍 ॥ ௫௪
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍀𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌕𑌰𑌃 ।
𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌦𑍋𑌷𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍀𑌤𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥ ௫௫
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿𑌯𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌧𑍃𑌕𑍍 ॥ ௫௬
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 ।
[illegible] 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 [illegible] ॥ ௫௭
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 [illegible]𑌨𑌾𑌶𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௫௮
𑌕𑌾𑌲𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌹𑍀𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌃 ।
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 [illegible]𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌧𑍃𑌕𑍍 ॥ ௫௯
𑌕𑍋𑌪𑌹𑍀𑌨𑌃 𑌕𑍋𑌪𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
[illegible] 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௬0
𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌂 [illegible] ।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 [illegible] ॥ ௬௧
[illegible] 𑌚 [illegible] ।
[illegible]
[illegible] 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌗𑌰𑍍𑌵𑌹𑍀𑌨𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௬௩
𑌗𑍁𑌣𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌦𑍋𑌷𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௬௪
[illegible] 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌦𑌾 ।
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 [illegible] ॥ ௬௫
[illegible] 𑌸𑌦𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௮

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௯

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௰

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௧

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௨

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௩

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௪

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௫

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௬

[illegible] ।
[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௮

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௯

கூஹம் ஜகதயிஷ்டாநம் ஜீவோ ஜநவிநாஶகஃ ।
ஜகஜ்ஜ்ஞாநவிஹீநோரஹம் ஜீவக்ஷாரஹிதோரஸ்யஹம் ॥ ௮௦

ஜலநவ்யவதவஸாக்ஷீ ஜகதாக்ஷீ ஜீவஹாவரஹிதோரஹம் ।
ஜீவாயிஷ்டாநஹம் ஜிஹாரஹிதோரஸி ஜீவஸாக்ஷீவ ॥ ௮௧

ஜநஹ்ருதயஸாக்ஷீ ஜீவாயாரோ ஜீவாஹிரோநரஹிதோரஹம் ।
ஜிஹ்வாஸாக்ஷீ ஜநாதீதோ ஜீவவேஷாவிவர்ஜிதஃ ॥ ௮௨

ஜீவாவஸ்யாஸாக்ஷீ ஜகதிலக்ஷணஹம் ஜகதாக்ஷீ ।
ஜீவேஶ்வரஜகதாக்ஷீ ஜகதஜகதோரஸ்யஹம் ॥ ௮௩

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸாக்ஷீ ஜீவேஶ்வரஜகதநஸ்யேதஃ ।
ஜீவேஶ்வரஜகதேந்யா ஜீவேஶ்வர ஜகத்ஸ்திதிஃ ॥ ௮௪

ஸம்காராதிஸர்வஸாக்ஷீ ஜ்ஞாநீநிஷ்டைரேவஹம் ।
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநஸ்யரூபோரஹம் ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவிவர்ஜிதஃ ॥ ௮௫

ஜ்ஞாநரூபோ ஜ்ஞாநவேத்யா ஜ்ஞாநாநந்தப்ரகாஶகஃ ।
ஜ்ஞாநஜ்ஞேயஸ்வரூபோரஹம் ஜ்ஞாநிநாம் ஸாக்ஷோரஸ்யஹம் ॥

கூஹம் ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநஸாக்ஷீ ஜ்ஞாநஹீநஸாதகஃ ।
ஜ்ஞாநஹீநஜ்ஞாநவோரோ ஜ்ஞாநகஶ்யோரஸ்யஹம் ஸதா ॥ ௮௭

ஜ்ஞாநஜ்ஞாநிவித்தஸாக்ஷீஸ்யாம் ஜ்ஞாநஜ்ஞாநதஸ்வரஃ ।
பம்ஹஹீநோ பம்ஹஸாக்ஷீ பம்ஹாபம்ஹவிவர்ஜிதஃ ॥ ௮௮

தத்வாதீதஹம் ஸவக்வ தத்வஸ்யரூபோரஸ்யஹம் ।
தத்வஸ்வரூபோரஹம் தத்வாதத்வவிவர்ஜிதஃ ॥ ௮௯

தத்வேஹம் தத்வரூபோரஹம் தத்வஹீநஸ்வரூபஹம் ।
தேஜஸ்வரூபஸ்வரூபோரஹம் தமஸாதீதஸ்ய தாரகஃ ॥ ௯௦

தத்வசத்ஸ்வஸ்தவஸ்யாரகஸ்ரூபரோரஹம் ।
தத்வஸ்வரூபஜகத்ஸாக்ஷ்யஹம் தத்வஸாக்ஷ்யஹம் ॥ ௯௧

ஸ்யாம் தத்வஸ்யாதிஹாவாக்யவேத்யாஸி ஸவலக்ஷா ।
கூஹததாவத்யாதீத ஸ்வேஷ்டஸாக்ஷ்யஹம் ஸதா ॥ ௯௨

தாரகப்ரஹ்மதேஜோராஶீஸ்ய தேஜஸ்ஸாக்ஷ்யஹம் ।

𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍋𑌷𑌹𑍀𑌨𑍋 𑌦𑍃𑌗𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍
𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌹𑍀𑌨𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌹𑍀𑌨𑍋 𑌦𑌿𑌗𑌂𑌬𑌰𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌣𑌿𑌃 ॥ ௯௪

𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌹𑍀𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌦𑌾 ।
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌭𑍇𑌦𑍋 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ॥ ௯௫

𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍃𑌗𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍈𑌕𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌕𑌃 ॥ ௯௬

𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍃𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌟𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥ ௯௭

𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌧𑍀𑌰𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑍋 𑌧𑍀𑌰𑌮𑍇𑌧𑌾𑌧𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚 ॥

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍃𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍃𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌧𑍀𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௯௯

𑌕𑍃𑌤𑍀 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍃𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌧𑍀𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍃𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌕𑍂𑌟𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥ ௧௦௦

𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌃 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌂𑌜𑌨𑌃 ॥ ௧௦௧

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑍇𑌪𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑍀 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ॥

𑌨𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌤𑌂𑌕𑍋 𑌨𑌿𑌜𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ ௧௦௩

𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ।
𑌨𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌵𑌰𑌣𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ॥ ௧௦௪

𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌪𑍍𑌲𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌃𑌸𑌂𑌗𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌃 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 ॥ ௧௦௫

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 ।
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌮𑌯𑌃 ॥ ௧௦௬

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௦௭

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௦௮

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௦௯

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧௦

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧௧

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧௨

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧௩

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧௪

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧௫

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧௬

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௧௭

நிஷ வஞுவ வடுணேடா தா நிஷ வஞாஸிஜு நஃ ।
வடுணேடா நஜெ கவொயொzஹம் வதுமெகவொzஹு ஹு
வுஜ்ஞாதொzஹம் வஞாவொzஹம் வகாஸஃ வநெவஸஃ ।
வவஃ வவதாஹம் வணவாஞவொதொzஹு ஹு ॥ ௧௧௯
வஸிவடுணேஃ வடோணொzஹம் வநாவவிவஜி தஃ ।
வஞாஹிதஃ வஜ்ஞஃ வஜ்ஞா நவநஹு ஹு ॥ ௧௨௦
வுஜ்ஞா நம் வநா நஃ வஸும் வடுமொஷா தஃ ।
வநாகாஷாவ மாஃ வதுக்ஷஃ வநாஹ தஃ ॥ ௧௨௧
வஜ்ஞா நம் வஞா திஃ வஸவுஸஷிஸொவநஃ ।
வநாகாஸஃ வஸவதிஃ வஞுஹடுதெ ஹுவொzஹு ஹு ॥ ௧௨௨
வஸிவடுணேஜ்ஞா நஹி வஞுஹடுதஹ வடுவுஹம் ।
வஞுகொஸஹடுவொzஹம் வடுண நஜெ கவிஹஃ ॥
வவெவ ஸா வஸிவஃ வவெவஸாஹஞயா ।
வுதுக்திஃவவயா வஞுவ ஹஹடுவுஹு ஹு ॥ ௧௨௪
வநாவஜ்ஞா நஸடுநஃ வுவஞாவஸவொzஹம் ।
வவயஜ்ஞா நஹம் வுவஞஃ வவஷவதா ॥ ௧௨௫
வஞாவஹாவஷிஹடுதா வஞவுதாவநாஹு ஹம் ।
வஞுவாணஹடுவொzஹம் வணவாயஹடுவு ஹு ॥
வுவஞுவாக்ஷிவடஷஃ வதுயவிஹக்ஷணஃ ।
வஞுஞியஹடுவொzஹம் வஞாவஹாவிஹவிதஃ ॥ ௧௨௭
வுதுகவொக்ஷஹிதஃ வஞுகொஸாஷிவாக்ஷஹம் ।
ஹுவஞுகொஸயிஷா நம் வஞுகொஸாஞஹிதஃ ॥ ௧௨௮
வவயொகவெஷுஹம் வணுவணுவிவஜி தஃ ।
வஸிஸஃ வவவ ஹ வுணவெகஹடுவுஹு ஹு ॥ ௧௨௯
வவயஃ வவதிஃ வுஹஃ வுணொஹு ஹம் ஹதா ।
வுது ஹஞவ ஹாஹம் வவஹவிக் ஹவாகஃ ॥ ௧௩௦
ஜுஹம் வுவஞநிஜுக்ஃ வாவநஃ வவஹஹம் ।

ப்ரஜ்ஞ: ப்ரதேஶவேத்த: ப்ரண்ய: ப்ரவிநாஶந: ॥ ௧௩௧
ப்ரதேஶதேஶஹம்ஸ்தேந்த்ராஶி: ப்ரதேகாக்ரதேஶப்ரண்யஹர்ய:।
ப்ரக்ஷேம: ப்ரகோஷார: ஸ்தியாத்ர ப்ராணநாயக: ॥ ௧௩௨
ப்ரண்யப்ரண்யவ்யதேஸ்தோஜஹம் ப்ரஸவ: ப்ரஶோத்ய:।
ப்ரஸவப்ரகெண்யகமஜ்யஜஹம் ப்ராகாயிதகவஜித: ॥
ப்ரஹாம்ஸிய ப்ரகு ப்ரஸவப்ரண்யதீநதேஹமர்ம:। (ரஷு
ப்ரத்யஸாக்ஷீப்ரத்யஸ: ப்ராகாத்யதயாகேஸ்வராஜதி
ஸஹம் ப்ரதேஶஜோஷ: ப்ரநியுர்ணநியுக்தி:।
ப்ராஸிநாஸிகஹீநாஸி ப்ராஸிநாஸிகஸாக்ஷ்யஹம் ॥ ௧௩௫
ப்ராகாயிதகஸ்தோஜஹம் ப்ராகாயிதகஸாக்ஷ்யஹம்।
ப்ரதீத: ப்ராஜ்ஞஸாக்ஷீ ப்ராஜ்ஞஹீநாஜஸ்யஹம் ஸதா ॥
ப்ரதிபாத்யஹீநஸ்யாம் ப்ரகெஜ்ஞிக்யஸாக்ஷ்யஹம்।
ப்ரத்யஜஹப்ராயஜஹதிஸாக்ஷ்யஹம் ஸதா ॥ ௧௩௭
ப்ராயிஷ்யாதிஸாக்ஷீவ ப்ராஜ்ஞகெஜஸவஜித:।
மாமோஷநாதிஸ்தேந்த்ர: மாமோஷநாதிஸாக்ஷீ ॥ ௧௩௮
ப்ரஹ்மவித்யா ப்ரஹ்மத்ஸ்தோ ப்ரஹ்மபாவவஜித:।
ப்ரஹ்மப்ரஜ்ஞா ப்ரஹ்மவித்யாஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தக: ॥ ௧௩௯
ப்ரஹ்மதோஷா ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மஜெஷ்தநேத்யஜஹம் பஹுப்ரத:।
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநகமஜ்யஜஹம் பாவநாக்ஷவிவஜித: ॥ ௧௪௦
ஸஹம் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநிஷ்டோ ப்ரஹ்மாவிர்பாவஹம்।
ப்ரஹ்மநந்தோ ப்ரஹ்மணாநந்தோ பேதாதீதஸ்வஹம் ॥
ஸஹம் ப்ரஹ்மாகாரவ்ருத்திவிஷயோ ப்ரஹ்மஸம்ஸ்தித:।
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநஸ்தோஜஹம் ப்ரஹ்மவித்ருத்யஹம் ॥
ப்ரஹ்மவித் ப்ரஹ்மஸ்தோஜஹம் ஸர்வஸாக்ஷீப்ரவர்த்தக:।
ஸாத்யமேயா ஸாமவேயா ஸத்யாநந்தஸ்தேஜஹம் ॥ ௧௪௩
ஸஹம் ஸச்சிதாநந்த: ஸதோஷவிநிஶ்சித:।
ஸர்வாஸ்வகமாஹீநா ஸர்வாத்மஸர்வகோசர: ॥ ௧௪௪

[illegible]
[illegible] கசசு

[illegible]
[illegible] கசஎ

[illegible]
[illegible] கசஅ

[illegible]
[illegible] கசகூ

[illegible]
[illegible] கரு௦

[illegible]
[illegible] கருக

[illegible]
[illegible] கருஉ

[illegible]
[illegible] கருஙு

[illegible]
[illegible] கருச

[illegible]
[illegible] கருரு

[illegible]
[illegible] கருசு

[illegible]
[illegible] கருஎ

𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌰𑌯𑌣𑍍𑌷𑌾𑌢𑌤𑍍𑌰𑌯𑌜𑌘𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 ।
𑌉𑌚𑍍𑌚𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌕𑌾𑌯𑌾𑌭𑍃𑌤𑍍𑌬𑌿𑌂𑌬𑌿𑌤𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌵 𑌕𑌾𑌨𑌹𑌿𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌷𑍁 ॥

𑌯𑌾𑌜𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀𑌧𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 ।
𑌯𑌜𑌕𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌸𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ௧௫௮

𑌯𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌜𑌨𑌗𑌨𑍍𑌧𑌕𑌂 𑌸𑌧𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌜𑌨𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯𑍀𑌵 ।
𑌰𑌾𑌗𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌗𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌰𑌜𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌗𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌷𑍁 ॥ ௧௫௯

𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌸𑌵𑌿 𑌜𑌗𑌸𑍍𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌰𑌸𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌰𑌸𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 ।
𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌵𑌾𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௬௦

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌹𑌿𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌦𑍋𑌷𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌸𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 ॥ ௧௬௧

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍋 𑌦𑌯𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌦𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌕𑌂 ।
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌯𑍋𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௬௨

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌜𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑌵𑌃 ॥ ௧௬௩

𑌵𑌾𑌸𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍃𑌵𑌰𑌃 ।
𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 ॥ ௧௬௪

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 ।
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑍇𑌦𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௬௫

𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌯𑍀𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌵𑍇𑌦𑌗𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌕𑌂 ।
𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌕𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌦𑌕𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌷𑍁 ॥ ௧௬௬

𑌕𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌹𑌿𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌕𑌂 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௬௭

𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌗𑌨𑍍𑌧𑌕𑌸𑍍𑌯𑌕𑌂 ।
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌦𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌹𑌿𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌹𑌵𑌕𑌃 ॥ ௧௬௮

𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯𑌜𑌗𑌸𑍍𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌸𑍋𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 ।
𑌶𑌵𑌕𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑌵𑌕𑌶𑍍𑌵𑌾𑌕𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑌿𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁
𑌶𑌗𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌶𑌗𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌾𑌶𑍋𑌭𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑌂 ।

ஸம்ஹாரப்ரதவேத்ரிணம் ஸர்வஸம்ஸ்துதவிக்ரமம் ॥ கஎ0
ஸர்வக்ஷேத்ரைகநிலயம் ஸர்வலோகைகசாயகம் ।
ஸர்வதோஷவிஷ்டம்ஹம் ஸர்வக்ஷேமங்கரம் ஸதா ॥ கஎக
ஸதாநந்தமயம் ஸர்வமநோஜ்ஞம் ஸர்வஸம்மதம் ।
ஸர்வசித்தப்ரதம் ஸர்வகாமரூபமுமாஸுதம் ॥ கஎஉ
ஸர்வஸம்பத்ப்ரதம் ஸர்வசித்திதம் ।
ஷண்முகம் ஷட்குணைச்வர்யம் ஷடாநநமஜம் விபும் ॥
ஷடைகாசரநிலயம் ஷட்காமதுகம் ஷட்விதம் ।
ஷட்குணாதீதமீசாநம் ஷட்பக்திரஸபூர்ணம் ॥ கஎ௩
ஸ்வாமி ஷடாநநாகாரம் ஷட்சக்ரஸ்தம் ஹரப்ரியம் ।
ஸதாஸத்யஸ்வரூபம் ஹிதகாரம் ஸுவர்ணசந்நிபம் ॥ கஎ௫
ஸதா விசாரசீலம் ஸம்ஸாரார்ணவதாரகம் ।
ஸ்தோத்ரம் ஸத்யவிதாம் ஸத்யஸ்வரூபம் ஸத்யவிக்ரமம் ॥ கஎசு
ஸர்வமங்களதம் ஸர்வமங்களசுதம் ஸர்வதேவநதம் ॥ கஎஎ
ஸர்வகார்யஸாதகம் ஸர்வாசாரதம் ஸர்வவ்யாபகம் ।
ஸர்வ ஸர்வேச்வரம் ஸர்வஸாக்ஷிணம் ஸர்வதேவதாபதிம் ॥ கஎஅ
ஸர்வதேவஸ்துதம் ஸர்வமங்களம் ஸதாநந்தம் ।
ஸதாநந்தம் ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வலோகைகரக்ஷணம் ॥ கஎகூ
ஸர்வதீர்த்தஸ்வரூபம் ஸர்வலோகநாயகம் ।
ஸர்வாதீதம் ஸர்வவாஸம் ஸர்வதேவசிகாமணிம் ॥ கஅ0
ஸர்வாநுகூலம் ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வேச்வரம் ஸர்வதேவதம் ।
ஸர்வஸம்ஹாரகம் ஸர்வபாலகம் ஸர்வஸாக்ஷிணம் ॥ கஅக
ஸர்வப்ராணஸ்வரூபம் ஸர்வகர்தாரம் ஸர்வவிக்ரமம் ।
ஸர்வகாரணம் ஸர்வரக்ஷகம் ஸர்வமங்கலகாரணம் ॥ கஅஉ
ஸர்வபூதஸ்வரூபம் ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வவ்யாபகம் ।
ஸர்வம் ஸர்வகரம் ஸர்வஸாக்ஷிணம் ஸர்வதேவதம் ॥ கஅ௩

[illegible] ।
[illegible] ॥ கஅச

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ கஅசா

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ கஅஅ

[illegible] ।
[illegible] ॥ கஅகூ

[illegible] ।
[illegible] ॥ ககூ0

[illegible] ।
[illegible] ॥ ககூக

[illegible] ।
[illegible] ॥ ககூஉ

[illegible] ।
[illegible] ॥ ககூங

[illegible] ।
[illegible] ॥ ககூச

[illegible] ।
[illegible] ॥ ககூரு

[illegible] ।
[illegible] ॥

𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌗𑍍𑌨𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌕𑌲𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌣𑍀𑌭𑍂𑌤𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌂𑌹𑌤𑌿𑌃 ॥ ௧௯௭

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌹𑍀𑌨𑍋 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌹𑍇𑌮𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௯௮

𑌹𑌂𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌹𑌂𑌸𑌨𑍀𑌡𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌹𑌂𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌂𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌹𑌂𑌸𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ॥ ௧௯௯

𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌥𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑌃 ॥ ௨௦௦

𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌜𑍍𑌞𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥

𑍐 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃.

ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாநந்த தேசிகாய நம:

ஸ்ரீ ப்ரஹ்மாநந்த ஸஹஸ்ரநாமாநி

ஆசார்யாநுக்ரஹேண லிக்யந்தே.

1 ஸ்ரீமதஸ்மத்குரோ யோகீந்த்ர யாஜ்ஞவல்க்ய தயாநிதே ।
ப்ரீதிம் மயி பராம் க்ருத்வா ஸர்வோபநிஷதஸ்த்வயா ॥

ஓம் மகா கணபதயே நம:

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த தேசிகாய நம:

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த சகஸ்ர நாமங்கள்
ஆசிரியரது திருவருளால் எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஹே ஸ்ரீமத் எமது நாயகரே! ஹே யோகீந்திரரே! ஸ்ரீ யாஞ்ஞ வற்கிய ரென்னுந் தயாநிதியே! அடியேன்பால் மிகவும் கருணைகூர்ந்து அன்போடும் சர்வ உபநிடதங்களும் தங்களா லுபதேசிக்கப்பட்டன. 1

2 உபதிஷ்டாஸ்ததோ ஜீவந்முக்தாஹமபவம் விபோ । ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாமதோகதிஜுஷாம் ந்ருணாம் ॥

அக்காரணத்தானே ஜீவன் முக்தை யாயினேன். ஹே வியாபக சொரூபரே! சமுசார சமுத்திரத்தில் மூழ்கிக் கீழ்க் கதியையே யடைந்து கொண்டிருக்கும் மனுடர்கட்கு; 2

3 கதம் ஸத்கதிரஸ்தீஹ ப்ரஹ்மந் ஸுலபேநைவ ஸித்த்யதி।

யாஜ்ஞவல்க்ய:

அயி தர்மிணி மைத்ரேயி மச்சுச்ரூஷணதத்பரே ॥

ஹே பிரஹ்ம சொரூபரே! மேற்கதி யானது எளிதாகவே எங்ஙனஞ் சித்திக்கும்?

ஸ்ரீ யாஞ்ஞவற்கியர் கூறல்:—

ஹே எமது தரும பத்தினியாகிய மைத்திரேயீ! எமது ஏவற் புரிவதே பெருந் தவமென வுடையாய்! பெருங் கற்போடு மகா சத்துவ குணம் நிறைந்து, 3

4 ஜீவந்முக்தாஸி ஸாத்வீ த்வம் ஸர்வஜீவோத்திதீர்ஷயா ।
லோகாநாம் ஹிதகாரிணி தேந த்வம் ப்ருஷ்டவத்யஸி ॥

நீ ஜீவன் முக்தையா யிருந்த போதினும், எல்லா வுயிர்களையும் கரை யேற்ற இச்சித்தவளாகி யுலகரின் இதத்தையே விரும்பினுய், அதனுனே நின்னிடத்தே யாம் மிகவும் மகிழ்வுடையேம். 4

5 [illegible] ।
[illegible] ॥

இப் பொருளையே யுத்தேசித்து முன்னொருகால் அன்பர்கட் கநுக்கிரகம் புரிவதே வேலையாக வுடையவளும், உலக மாதாவும், பரமேசுவரியும் ஆகிய ஸ்ரீ பார்வதி தேவியார் ; 5

6 [illegible] ।
[illegible] ॥

சகல ஐசுவரியங்களும் நிறைந்து விளங்கும் ஸ்ரீ கைலாச ப்ர்வதத்தில், தமது அன்பர்களுடைய பேரெண்ணங்களை யெல்லாம் உதவும் கற்பகத் தருவாய், உலகங்கட் கின்பமே புரியும் ஸ்ரீ சங்கர தயாநிதியை, 6

7 [illegible] ।
[illegible] ॥

நமஸ்கரித்து மிகுந்த வணக்கத்துடன் உலகிற் கிதத்தை வினவுவா ராயினர்:—ஹே எனது நாதரே ! ஹே பரமேசுரரே! ஹே திரிலோக நாதரே ! ஹே சர்வஞ்ஞரே ! 7

8 [illegible] ।
[illegible] ॥

மகா மோகத்தைத் தரும் அவித்தை யிருளினுலே நிறையப் பெற்ற எல்லா இருதயக் குகைகளிலும் ஆசையாகிய பேய்கள் வந்தடைந்ததானே எப்போதுஞ் சுழன்று திரியும் பிராணிகட்குப், 8

9 [illegible] ।
[illegible] ॥

பிரஹ்ம தேஜசானது விளங்கும் மார்க்கத்தைக் கேட்புான் விழைவுற்றேன். ஹே எனது நாயகரே ! ஹே கருணைக் கடலே!

என்மீது தங்கட்குத் தயை யிருக்குமாயின் எனக்கு விரைவில் அதனை அருள்புரிவீராக! 9

10 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌾 𑌬𑌹𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 । 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨 𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑌃 ॥

ஹே மகாப் பிரபுவே! பிரவிருத்தி யுபாயங்கள் எண்ணிறந்தன தங்களால் அருளப்பட்டன, நிவிருத்தி யுபாயமோ ஒன்றேனும் என் பொருட்டேன் போதித்திலீர்! 10

11 𑌨𑍋𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 [illegible] 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜 [illegible] ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌉𑌵𑌾𑌚

𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌿 ॥

ஹே பிரபுவே! அடியேன் தேவரீரது திருவடித் தாமரை வண்டா யிருத்தலின் பெண்டானே யிவளென உபேக்ஷிக்கலாகாது. ஸ்ரீ பரமேசுரர் கூறல்:—ஹே அன்பர்கட் கநுக்கிரகஞ் செய்வதிலேயே பிரீதியையுடைய மகா பாக்கியவதியே! நன்று வினவினாய், நன்று வினவினாய்.! 11

12 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌯𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌥𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥

பாலில்விட்ட நீரானது பாற்றன்மையை யடைவதே போல எம்பா னீ யொன்றுபட்டிருப்பினும் நரர்களி னிதத்தை விரும்பி

13 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌸𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌂 । 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌯𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌶𑌂𑌵𑌦𑌃 ॥

பரப்பிரஹ்ம சாக்ஷாத்கார வித்தையை வினவுகின்றனை யென்பதையும் அறிவேமாயினும் நினது பேரன்பின் வயப்பட்டுத் தயையாற் கூறுகின்றேம்; 13

14 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 [illegible] । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾 ॥

இது இரகசியமாயினும் அன்பு நிறைந்த சீடர்கட்குத் தேசிகர்களுபதேசிக்கலாம். பிரஹ்மாநந்தாநுபூதியோ பிராணிகட்கு மிகவும் கிடைத்தற் கரியதேயாம். 14

15 அநேகஜந்மஸஞ்ஜாதபுண்யானாம் பரிபாகத: ஜாயதே ।
தபஸா நிர்தூதாஶேஷபாபானாம் ஶாந்தானாம் வீதராகிணாம் ॥

அநேக ஜந்மங்களி லுண்டான புண்ணியங்களின் பரிபாகத்தா லுண்டாம். தவத்தானே சர்வ பாவங்களையும் தவிர்ந்தவரும், சாந்தரும், ஆசை யற்றவரும், 15

16 நிஷ்காமகர்மாநுஷ்டானதத்பராணாம் ஜிதாத்மனாம் ।
சதுர்ணாம் ஸாதனானாஞ்ச பூர்ணானாம் ஸித்தியோகினாம் ॥

நிட்காம கரும அநுஷ்டான தற்பரரும், இந்திரிய ஜய முடையவரும், நான்கு சாதநங்களும் வந்தவரும், மேலாய சித்தி யுற்றவரும் ஆகிய மகாந்மாக்கட்கு, 16

17 குரூபஸதனவாக்யோபதேஶாச்ச யதாக்ரம: ।
ஶ்ரவணாந்மனனாத்யைஶ்ச ஆத்மஜ்ஞானம் க்ரமேண ஹி ॥

நல்லாசிரியர் கிடைத்து, மகா வாக்கிய வுபதேசங் கிடைத்துச் சிரவண மநநாதிகளானே ஆந்ம ஞாநமும் முறையே, 17

18 ஜீவன்முக்திஸ்ததோ விதேஹமுக்திஶ்ச பூர்ணதாம் ।
அநேகஜந்மபஜநாத் ஸ்வவிசாரம் விசிகீர்ஷதி ॥

ஜீவன் முக்தியும், மேலாய விதேக முத்தியும் கிடைக்கும். அநேக ஜந்ம பஜனையினாலே தன்னை யாராயும் ஆராய்ச்சி செய்ய இச்சிக்கின்றனன், 18

19 விசாரேண விநஷ்டாயாம் மாயாயாம் ஶிஷ்யதே ஸ்வயம் ।
அஸத்த்வாவ்ருதிர் நிவர்தேத பரோக்ஷஜ்ஞானவைபவாத் ॥

ஆராய்ச்சியினாலே மாயையானது அழிந்தபோது தானே மிஞ்சுகின்றனன். பரோக்ஷ ஞாந வைபவத்தானே தா னில்லை யென்னும் மறைப்பு நீங்கும். 19

20 அபானாவ்ருதிநிவ்ருத்திஸ்ஸ்யாத் அபரோக்ஷதியா க்ருதா ।
அபானாவரணே நஷ்டே ஜீவத்வாரோபஸங்க்ஷயாத் ॥

அபரோக்ஷ ஞாநத்தினாலே தான் விளங்க வில்லை யென்னும் மறைப்பு நீங்கும், அவ்வபாநாவரணம் நீங்கவே ஜீவத்தன்மையின் ஆரோபம் நன்கு கெடும். 20

21 [illegible]

கெடவே, கர்த்துருத்தன்மை முதலிய எல்லாச் சோகவடிவ சமுசாரம் நீங்கும்; சருவ சமுசாரமும் நீங்கவே நித்திய முக்த னுதல் நிச்சயமே யாம். 21

22 [illegible]

பின் சோகமே யுண்டாகாமையின், தடையற்ற ஆநந்தம் உண்டாம். ஹே தேவீ! இவ்வண்ணம் முக்கியமாகிய பிரஹ்மாநுபூதி யொன்று சித்தித்தற் பொருட்டுப் பக்குவிக்குத் தக்க 22

23 [illegible]

ஈசாதி 108 உபநிடதக் கடலைக் கடைந்து, அந்த நூற்றெட்டிலும் கலந்துநின்ற ஆயிரம் பிரஹ்ம நாமங்களாகிய 23

24 [illegible]

நவநீத அமிருதத்தை முன்னர்ச் சநகாதிகளின் பொருட்டு எடுத்துக் கொடுத்தோம். பிரஹ்மாநந்தப் பெருந் தோத்திர மாகிய அதனை யிப்போ தூனக்கு இனி தருளுகின்றேம். 24

25 [illegible]

நீ, வஞ்சன் பொருட்டும், அன்பில்லாதவன் பொருட்டும், குரு பணிவிடை செய்யாதவன் பொருட்டும், ஒருகாலும் உபதேசிக்கவேனும் கொடுக்கவேனும் வேண்டாம்; பிரஹ்மாநந்த சகஸ்ர நாமாவலியாகிய இப்பரம இரகசியத்தை மிக முயல்வுடன் மறைத்துவைக்க வேண்டும். 25

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த தேசிகாய நம:

ஸ்ரீ ஸிக்ஷு ப்ரஹ்மாநந்த மூர்த்தயே நம:

ஓம் ஸ்வஸ்தாய நம:
ஸ்வஸ்தநாதாய நம:
ஜ்ஞாநஸ்வஸ்தவஸாக்ஷிணே
ஜ்ஞேயஸ்யாய நம: [நம:
ஸ்ராஹ்மண்யாய நம:
ஸத்யாஜ்யாய நம:
ஸமோத்ராய நம:
ஸவணாய நம:
ஸ்வவிர்ப நம:
ஸநந்தயே நம: 10
ஸத்வஸாய நம:
ஸர்வஸ்ராய நம:
ஸஸாக்ஷாய நம:
ஸமோஹிதாய நம:
ஸநீதாய நம:
ஸமோஸாய நம:
ஸமாயாய நம:
ஸதேவே நம:
ஸவிஷ்யாய நம:
ஸநாகாஸ்யாய நம: 20
ஸவாயவே நம:
ஸநந்தயே நம:
ஸஜிதாய நம:
ஸமோக்ஷயே நம:
ஸஸ்வாய நம:
ஸ்வஸ்யாய நம:
ஸஸுஸ்வாய நம:
ஸுவஸாய நம:
ஸமாயாய நம:

ஓம் ஸமோத்ராய நம: 30
ஸஸ்வே நம:
ஸவக்ஷாக்ஷாய நம:
ஸுஜிஹ்வாய நம:
ஸுவர்ணாய நம:
ஸவாயவே நம:
ஸஹஸ்தாய நம:
ஸவாகாய நம:
ஸகாயவே நம:
ஸநந்தயே நம:
ஸகுஜாவதயே நம: 40
ஸகுராணாய நம:
ஸவக்ஷ்யாய நம:
ஸலக்ஷணாய நம:
ஸகாதவ்யாய நம:
ஸமஹதவ்யாய நம:
ஸவிஸஜ்ஞயிதவ்யாய நம:
ஸநாநந்தயிதவ்யாய நம:
ஸதேதவ்யாய நம:
ஸஹிதாய நம:
ஸநமஸ்கர்த்தயிதவ்யாய நம:
ஸ்வேதஸவ்யாய நம:
ஸவேதஸே நம:
ஸவேதயிதவ்யாய நம:
ஸநமஸ்காராய நம:
ஸநிதீயாய நம:
ஸநவாநாய நம:
ஸவ்யாநாய நம:
ஸநிதாநாய நம:

ஓம் ஸுஸேநாய நம:
ஸுஸம்ஹிதாய நம: 60
ஸுகாரணாய நம:
ஸுஶரீராய நம:
ஸுவிக்ரியாய நம:
ஸுஸகாய நம:
ஸுவ்யவஹாராய நம:
ஸுராஜஸாய நம:
ஸுபூஷணாய நம:
ஸுதபஸாய நம:
ஸுபோயாய நம:
ஸுநந்தீயாய நம: 70
ஸுரூபாய நம:
ஸுநிவந்தநீயாய நம:
ஸுஸ்மரணீயாய நம:
ஸுவிஜ்ஞாநீயாய நம:
ஸுபோதநீயாய நம:
ஸுநாநந்தீயாய நம:
ஸுகோஷாய நம:
ஸுவ்யஞ்ஜநாய நம:
ஸுஸ்வராய நம:
ஸுரோமஜாதகாய நம: 80
ஸுபாண்டிகாய நம:
ஸுகோசராய நம:
ஸுவிஜ்ஞாய நம:
ஸுஸாந்த்ராய நம:
ஸுஹிம்ஸ்ராய நம:
ஸுவிஶேஷணாய நம:
ஸுஶிக்ஷகாய நம:
ஸுவர்ணாகாராய நம:
ஸுதேஜாய நம:

ஓம் ஸுத்ருஷ்டாய நம: 90
ஸுநடாய நம:
ஸுவ்யவஹாரப்ரியாய நம:
ஸுஅபாய நம:
ஸுநந்தாய நம:
ஸுவித்யாராஹிதாய நம:
ஸுபேதாய நம:
ஸுவைராக்யாய நம:
ஸுநந்தராய நம:
ஸுபோக்ஷாய நம:
ஸுநந்தோக்ஷாய நம: 100
ஸுநாமதேயாய நம:
ஸுபுத்ராய நம:
ஸுஜாய நம:
ஸுகாரணாய நம:
ஸுநாமஸாய நம:
ஸுநாயாராய நம:
ஸுநாஶ்ரயாய நம:
ஸுஶேஷவேஷாஞ்ஜவேஷ்டாய [நம:
ஸுதீர்க்காய நம:
ஸுஸுஸ்வாய நம: 110
ஸுவ்யயாய நம:
ஸுநக்ஷ்ணாய நம:
ஸுஸுக்ரதவே நம:
ஸுவிக்ரியாய நம:
ஸுநாசநாய நம:
ஸுஸுபோயாய நம:
ஸுஸுபோஷணாய நம:
ஸுஜிதாய நம:
ஸுஸுபோக்த்ரே நம:
ஸுநாபேஜிவாய நம: 120

ஓம் அநங்ஜூரகாய நம:
அவிகல்பாய நம:
அநந்தஜ்ஞானாய நம:
அவஜ்ஞகாரகாய நம:
அஸம்ப்ரஜ்ஞாதஸமாதயே
அஸம்ப்ரஜ்ஞாதஸமாதி விஷ்டகாய
அஶாந்தஸாம்ஸாரஸங்கல்பாய
அணுஸூக்ஷ்மாதி விஷ்டகாய
அஜராதீதே நம: [நம:
அபரிச்சின்னாய நம: 130
அபராஜிதாய நம:
அக்ரியாய நம:
அவித்யாகாயபாவிதாய நம:
அஜபாமூர்த்தயே நம:
அவ்யக்தாகாஶரூபாய நம:
அவாங்மநஸகோசராய நம:
அவிகாரிணாய நம:
அஜராய நம:
அகண்டாய நம:
அமராய நம: 140
அகீர்த்தயே நம:
அவிஜ்ஞாதாய நம:
அவிகாரதீதாய நம:
அக்ஷயாய நம:
அவிகாரவர்ஜிதாய நம:
அவிகல்பாகரகாய நம:
அஸத்யாய நம:
அதநதநாய நம:
அக்ஷோப்யாய நம:
அஶேஷவ்யாபகாய நம: 150
அஸம்பந்நாய நம:

ஓம் அப்ரமேயாய நம:
அதீதாய நம:
அதிஶயாய நம:
அவிரோதாய நம:
அதிஸூக்ஷ்மாய நம:
அதிஷ்டாநாய நம:
அகர்த்ரே நம:
அசிந்த்யாய நம:
அதிஸூக்ஷ்மாய நம: 160
அவிநாஶிநே நம:
அநாகாஶாய நம:
அவைராக்யாய நம:
அநாஶ்ரயாய நம:
அநந்தஸ்வரூபாய நம:
அபரிச்சின்னாய நம:
அயோநயே நம:
அநவாய நம:
அஹம் ப்ரஹ்மாய நம:
அத்ருஶ்யாய நம: 170
அவிஜ்ஞேயாய நம:
அஸங்கல்பாய நம:
அநீஶாய நம:
அஹங்காரவிவர்ஜிதாய நம:
அவஸ்தாஸாக்ஷிணே நம:
அவஸ்தாத்ரயஸாக்ஷிணே நம:
அஸங்கமாத்ரஸாக்ஷிணே நம:
அத்ரிஸாக்ஷிணே நம:
அவ்யாக்ருதாகாராய நம:
அவ்யாக்ருதஸாக்ஷிணே நம:
அஹங்காரஸாக்ஷிணே நம:
அஸம்பந்தஸாக்ஷிணே நம:

ஒ॰ஸவஹ்ஸ்ரஞஸாக்ஷிணே நமஃ
ஸவஹ்ஸ்ரஞவஜிஷ்டகாய நமஃ
ஸஐளக்கிகவராநந்த்ரய நமஃ
ஸஶிலாகாராய நமஃ
ஸஷிதீயஸ்வஹ்ஸம॰விதே நமஃ
ஸவிநரஶாத்தேந நமஃ
ஸக்ஷிவணஷ்ராஶ்ரிஶாய நமஃ
ஸஐக்ஷ்யாய நமஃ 190
ஸஹாம॰ஹாய நமஃ
ஸக்ஷதாய நமஃ
ஸவிணோவாயிஶிஷ்டகாய
ஸஜஶாத்ககாய நமஃ
ஸநாவ்யாய நமஃ
ஸநஹிவ்யக்காய நமஃ
ஸஹிவ்யக்காய நமஃ
ஸஸத்யாநந்த்ஹீநாய நமஃ
ஸஹாநாஷஹாராய நமஃ
ஸதீதாதீதஸாவாய நமஃ
ஸஜ்ஞாநஸ்வாஹதீவாய நமஃ
ஸநந்த்யமாவஸாரமாய நமஃ
ஸந்த்யமாவஸாஷஸ்ரகாய
ஸவ்யாஜகாராணாஶிசக்ர
[யே நமஃ
ஸஹோதக்ஷயா॰லோய
[யே நமஃ
ஸவஸ்யாத்ருயஹீநாய நமஃ
ஸவஸ்யாத்ருயஸாக்ஷிணே
ஸுஸஸ்வத்ருத்யாஷ்ராய நமஃ
ஸஹம॰வ்ருத்திஸாக்ஷிணே நமஃ
ஸுஸஸ்வத்ருத்யஸாக்ஷிணே
ஸுஸஸ்வப்நாஷ்ராய நமஃ

ஸுஸஸ்வத்ருத்யவிஷயாய
ஸஹம॰வதிஸஐக்ஷ்யாய நமஃ
ஸஜகாக்ஷீஷ்விக்ஹஜஸாக்ஷ்ய
[ஜஹஸாக்ஷிணே நமஃ
ஸவேசிவஷ்ராய நமஃ
ஸவஸ்ணாஜிதத்தஜோராஶ
[யே நமஃ
ஸஹம॰வதாயஷ்விஷயாய
ஸூக்ஷ்ஶாஸ்யாஹஶசித்ராய நமஃ
ஸூகாஶஸ்ஹ்யஶாய நமஃ
ஸூத்நாத்நித்ரக்யாய நமஃ
ஸூர்யகாமஹிகாய நமஃ
ஸூத்தேந நமஃ
ஸூநந்தாய நமஃ
ஸூயாமாய நமஃ
ஸூக்ஷிகாரணாய நமஃ
ஸூத்ராஶாய நமஃ
ஸூக்காஶாய நமஃ
ஸூர்யஹாமாவாய நமஃ
ஸூதாநந்தாஸாய நமஃ
ஸூர்யாய நமஃ 230
ஸூத்ஹோதிவஜிஷ்டகாய நமஃ
ஸூத்காராய நமஃ
ஸூத்தீயஷ்ராய நமஃ
ஸூதாசிவாய நமஃ
ஸூகாஶஶகமாஹமாய
ஸூதாநந்தஸ்வகாஶாய நமஃ
ஸூநந்தாத்தேந நமஃ
ஸூகாஶஸாக்ஷிணே நமஃ
ஸூத்ஶஸ்வாஷ்ராய நமஃ
ஸூத்ஶஸ்விஹீநாய நமஃ

ஆநந்தரூபாய நமஃ
ஆதிதேவதநிர்முக்தாய
ஆத்மபேதாத்யவர்ஜிதாய
ஆர்த்ரசித்தாஹ்லாதயித்ரீவா
[ய நமஃ
ஆசாஹ்யாய நமஃ
ஆகாசாதிப்ரபஞ்சஸ்ருஜ
[ஸ்ருஷ்டிஸாக்ஷிணே நமஃ
ஆசாஹ்லாதயவர்ஜிதராய
ஆதித்யாதிஸ்ரக்காசஸ்தோத
[தே நமஃ
ஆர்த்ரஸ்தேஷ்யாய நமஃ
ஆத்யாநந்தவிவர்ஜிதா
[ய நமஃ 250
ஆசாஹீநநிர்த்தேஷ்யாய
ஆநந்தாத்மஸ்வரூபாய நமஃ
இஷ்டாநிஷ்டவிஹீநாய நமஃ
இஷ்டாநிஷ்டாய நமஃ
இஜ்யாராத்யாய நமஃ
இஷ்டாய நமஃ
ஈசாஹீநாய நமஃ
ஈசாஸாக்ஷிணே நமஃ
இந்த்ராதிஸர்வதேவதாதி
[ஸாக்ஷிணே நமஃ
ஈச்வராய நமஃ 260
ஈஸ்திதாய நமஃ
ஈஸ்திதார்த்தப்ரதாய நமஃ
ஈக்ஷணாதிவிஹீநாய
ஈசாநாதிநமஸ்க்ருதாய
ஈக்ஷணாய நமஃ
ஈஷத்ப்ரேமாஹ்லாதாய நமஃ
ஈஷத்ரஹிதாய நமஃ
ஈசஸாக்ஷிணே நமஃ
ஈஷத்ஜ்வராஹீநாய நமஃ
ஈஷத்ஜ்வராஸாக்ஷிணே நமஃ
ஈசாநாதிஸ்வரஹிதா
[ய நமஃ
ஈஷத்வித்யாதிஸாத்யஜஸ்
[ஸாக்ஷிணே நமஃ
ஈசாநாதிஸாக்ஷிணே
உதாரதேவாய நமஃ
உதாரஸாக்ஷிணே நமஃ
உதாஸீநாய நமஃ
உத்தமாய நமஃ
உத்பத்திநாசரஹிதாய
உத்பத்திஸ்திதிஸாக்ஷிணே
உதாஸஹாயாய நமஃ
உபாஸ்யாய நமஃ
உத்பவவிவர்ஜிதாய நமஃ
உத்பத்திஸ்திதிஹீநாய நமஃ
உஷ்ணாதிஷ்ணவிவர்ஜிதாய
உத்பத்திஸ்திதிஸம்ஹ்ருதிம்ரு
[த்யுஜராதிதுக்கஸாக்ஷிணே
உதாஸீநாதிஸாக்ஷிணே
ஊஹாபோஹவிலக்ஷணாய
ஊர்த்வாதஃ ஊர்த்வாய நமஃ
ஊஹ்யாய நமஃ [தாய நமஃ
ஊர்த்வாதோவிகாரரஹி
[தே நமஃ
ஊர்த்வாதிஸர்வஜஸாக்ஷீ
ஊர்த்வாய நமஃ

ஐ தாய நமஃ [ணே நமஃ
ஐ தாஸாவஸீஜஜஸவஸாக்ஷீ
ஐஶாஷ்யாஶமவேஷ்யாய நமஃ
வனகவெஷு நமஃ
வனகாஜவஸாக்ஷீணே நமஃ
வனகாநவஸ்த்ராதகாய நமஃ
வனகாவெநகாய நமஃ
வனகவஸ்வாய நமஃ 300
வனகாவெநகவிவஜ்ரூதாய
வனகாவஷ்யாமீதர்ஜஶஜ
ஸாக்ஷீணே நமஃ
வனஷ்வ்யாய நமஃ
வனகாஜவஸஹிஷிதாய நமஃ
வெணகாஶ்யாய நமஃ
வெணகாஶ்ஸாக்ஷீணே நமஃ
வெணகாஶ்விதவெஷ்யாய
வெணகாஶ்யவிஷீநவஸத்
வஹாநஜஶதாக்ஷீணே நமஃ
ஓங்காரவாச்யாய நமஃ
ஓங்காராயஸாய நமஃ 310
ஓங்காரவேரகவஸந்தியெ நமஃ
ஔஷாயஷ்யாய நமஃ
ஔஷாஸீநாய நமஃ
ஔவநிஷஷாய நமஃ
ஔஷாஸீவெஷ்யகஸாக்ஷீ
ணே நமஃ
ஔஷாஸீந்யவஸ்காஶாய
கமஸ்தாய நமஃ
கெவஸாய நமஃ
காஸாய நமஃ

காமீஷிரஹிதாய நமஃ 320
கஸ்யாணாய நமஃ
கமஸாக்ஷீணே நமஃ
கஷுஷவஜ்ரூதாய நமஃ
கமோரஹிதஷஸுராய நமஃ
கஷுஷாவஹாராய நமஃ
கஸாதீதாய நமஃ
காஸகாஸாய நமஃ
கஸுஷ்யாய நமஃ
காரணகாராய நமஃ
கஸிஷோஷவிஹீநாய நமஃ
கஸாதீதாய நமஃ
கஸநாரஹிதாய நமஃ
கஸஸாக்ஷீணே நமஃ
கஸகவஜ்ஸ்திதாய நமஃ
காயகாரணநிம்ருக்தாய
காரணாநியயெ நமஃ
காரணாதீதாய நமஃ
காரணஸாக்ஷீணே நமஃ
காயகாரணரூவாய
காரணாதவெ நமஃ 340
காயராநமெயாய நமஃ
காயகாரணஸாக்ஷீணே
க்ருஜ்ஸஸாக்ஷீணே நமஃ
க்ருஜ்ஸாய நமஃ [ணே நமஃ
காயெராதீநாஶஸாக்ஷீ
காமவிவஜ்ரிதாய நமஃ
காமஸாக்ஷீணே நமஃ
கெருயஹீநாய நமஃ
கெருயஸாக்ஷீணே நமஃ
க்ருதாயஸாய நமஃ 350

காயபூரநநுவிஷீநாய நமஃ
காயபூரநாஸ்வுகாய நமஃ
கொவஷீநாய நமஃ
கெவஸாக்ஷிணெ நமஃ
கமூத்ரயவிவஜிகாய நமஃ
கமூமெராமெஸவமஜமுக
ஸாக்ஷிணெ நமஃ
கமூவிவஜிகாய நமஃ
கெவல்யாய நமஃ
காலவிஜ்ஞாநாய நமஃ
கமூரக்ஷாய நமஃ 360
வஞாவஞவிஷீநாய நமஃ
வாதிஷாமெகஸாக்ஷி
ணெ நமஃ
வஸஷுராய நமஃ
வஸுக்ஷாய நமஃ
வெடொஞாஸவிஜாஸ ஸா
க்ஷிணெ நமஃ
வக்ஸஸமஸஷுராஜமுக
ஸாக்ஷிணெ நமஃ
முமுவெ நமஃ
முமாய நமஃ
முணநியெ நமஃ
முமாமுமவிவஜிகாய நமஃ
முவஷீநாய நமஃ
முவஸாக்ஷிணெ நமஃ
முணாநநுவிவஜிகாய
முமுமுமவாய நமஃ
முணாதீகாய நமஃ
முணதிபஸாக்ஷிணெ நமஃ
முஞ்யெஷமஷீநாய நமஃ

முஹாமுஸீவிவஜிகாய
மிமாமெமாவமாய நமஃ
முஹ்யாஜமுஹ்யாய நமஃ
முமுஷிஷ்யவிஷீநா
தெந நமஃ
முஹ்யாநநுவமுவ
ணெ நமஃ
முமுஷஸாஷஷ்யாய
மாஸஸாக்ஷிணெ நமஃ
மமீமெமகஸமுவாய
முமெஹமாய நமஃ
மணாயவாய நமஃ
மமுநஸமெஜாகஸாக்ஷிணெ
வுராணவிஷீநாய நமஃ
வுராணஸாக்ஷிணெ நமஃ
வநமெஹதிமஸமு
யபூய நமஃ
வநவிஹுமவஞவாகாய
வநாஹஷாமஷமாய நமஃ
விஜ்ஞகாமாய நமஃ
வெவத்யாநாவாகாமஷி
காய நமஃ
விநாத்ராய நமஃ
வித்வஜிகாய நமஃ
வித்யெ நமஃ
வெமுத்ரு நமஃ
விஷாதுமெந நமஃ 400
வெவதந்யமுவிணெ நமஃ
வெஷாஷீநாய நமஃ
விஜ்ஞமுவாய நமஃ
வெதஸாக்ஷிணெ நமஃ

𑍐 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 405
𑌵𑌿𑌜𑌨𑍀𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑌾𑌚𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑌾𑌚𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑌕𑍍𑌷𑍋𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌷𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍇𑌷𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍁𑌖𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾𑌵𑍇𑌦𑌨𑌵𑍀𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾𑌶𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑌾𑌯
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍋𑌷𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌸𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 425
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍀𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 (𑌨𑌮𑌃
𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌲𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌭𑌾𑌸𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌸𑌦𑍋𑌦𑌿𑌤𑌵𑍈𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 440
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍇
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌶𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌜𑌰𑌾𑌮𑌰𑌣𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌜𑌨𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌜𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌜𑌾𑌡𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌜𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌜𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌜𑌗𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌜𑌗𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌜𑌗𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌜𑌗𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌜𑍀𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 460
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

ஓம் ஜகஜ்ஜ்ஞாநவிஹீநாய நம:
ஜீவஸ்வரஹிதாய நம:
ஜ்வலந்ஸூர்யதஹநாக்ஷ்ய ஜகத்ஸாக்ஷிணே நம:
ஜீவஸாரஹிதாய நம:
ஜீவாதிஷ்டாநாய நம:
ஜீவாஹாரரஹிதாய நம:
ஜீவஸாக்ஷிணே நம:
ஜநஸமூஹஸாக்ஷிணே நம:
ஜீவாபீராய நம:
ஜீவாஹிதாநுரஹிதாய நம:
ஜிஹ்வாஸாக்ஷிணே நம:
ஜநாதீதாய நம:
ஜீவசேஷ்டாவிவர்ஜிதாய நம:
ஜீவாவஸ்தாஸாக்ஷிணே நம:
ஜகதிலக்ஷணாய நம:
ஜகத்ஸாக்ஷிணே நம:
ஜீவேஸ்வரஜகத்ஸாக்ஷிணே நம:
ஜகதுதயமுக்தாய நம:
ஜாக்ரதவஸ்தாஸாக்ஷிணே நம:
ஜீவேஸ்வரஜகதுந்யூநதாய
ஜீவேஸ்வரஜகத்ஸஹித்யாய நம:
ஜீவேஸ்வரஜகத்ஸ்ருஷ்டிதயே நம:
ஸ்வாராஜ்யஸம்பத்ஸாக்ஷிணே
ஜ்ஞாநநிஷ்டைகரூபிணே
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநஸ்வரூபாய
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவிவர்ஜிதாய
ஜ்ஞாநரூபாய நம:
ஜ்ஞாநவேத்யாய நம:

ஓம் ஜ்ஞாநாநந்தப்ரகாசகாய நம:
ஜ்ஞாநஜ்ஞேயஸ்வரூபாய
ஜ்ஞாநிநாம் ஸந்தோஷாய நம:
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநஸாக்ஷிணே நம:
ஜ்ஞாநஹீநஸந்தேஹாய
ஜ்ஞாநஹீநஜ்ஞாநசோராய
ஜ்ஞாநமத்ராய நம:
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநநிவ்ருத்தஸாக்ஷிணே
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநதத்ஸ்வராய நம:
ஸம்பவஹீநாய நம:
ஸம்பவஸாக்ஷிணே நம: 500
ஸம்பவாஸம்பவவிவர்ஜிதாய நம:
தத்வாத்மநே நம:
தத்வே நம:
தேஜஸ்யம் நம:
தத்வாராய நம:
தத்வயாய நம:
தயோத்ராய நம:
தத்வஸ்வரூபாய நம:
தத்வாதத்வவிவர்ஜிதாய நம:
தத்த்வம்பதஸ்வரூபாய
தத்வமஸ்யாதிஸ்வரூபிணே
தேஜஸ்ஸ்வரூபாய நம:
தாராய நம:
தாபத்ரயாதீதாய நம:
தாரகாய நம:
தத்வலக்ஷ்யாய நம:
தோயரூபாய நம:
தாரகப்ரஹ்மஸ்வரூபாய

𑍐 [illegible]𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿
𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 520
𑌧𑌰𑍍𑌮[illegible]𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯 𑌵𑍇
𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌟𑍀𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌤𑌾𑌰𑌕𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌤𑍇𑌜𑍋𑌰𑌾𑌶𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌤𑍈𑌜𑌸𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑍋𑌷𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
[illegible] 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑌿𑌗𑌂𑌬𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑍃𑌢𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑍇𑌵𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌣𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦
𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑍃𑌢𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍇 𑌨𑌮𑌃 540
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑍐 𑌦𑍃𑌢𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌹𑍃[illegible]𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
[illegible]𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦
[illegible]𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
[illegible]
[illegible]𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
[illegible] 𑌨𑌮𑌃
[illegible]𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
[illegible]𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌧𑍀𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
[illegible]𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌯𑌮𑌃
[illegible]𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
[illegible]𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍃𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯[illegible]
[illegible]𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌯 𑌨
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍃𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌧𑍀𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍃𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌧𑍀𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍃𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾
𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃
[illegible]𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 570

ഓം നിരീഹായ നമഃ
നിരംശായ നമഃ
നിരീക്ഷിതായ നമഃ
നിത്യായ നമഃ
നിരവദ്യായ നമഃ
നിഷ്ക്രിയായ നമഃ
നിരംജനായ നമഃ
നിർമ്മലായ നമഃ
നിർവ്വികല്പായ നമഃ
നിരാവ്യാതായ നമഃ 580
നിശ്ചലായ നമഃ
നിർവ്വികാരായ നമഃ
നിത്യതൃപ്തായ നമഃ
നിർഗ്ഗുണായ നമഃ
നിസ്പൃഹായ നമഃ
നിരിംദ്രിയായ നമഃ
നിയന്ത്രേ നമഃ
നിരപേക്ഷായ നമഃ
നിഷ്കളായ നമഃ
നിരാകൃതയേ നമഃ 590
നിരാലംബായ നമഃ
നിജരൂപായ നമഃ
നിരാമയായ നമഃ
നമേഷോന്മേഷകാരണായ നമഃ
നാദായ നമഃ
നിത്യമംഗളായ നമഃ
നിധനായ നമഃ
നിത്യതൃപ്തായ നമഃ
നിരാവരണായ നമഃ

ഓം നിരുപമസ്വരൂപായ നമഃ
നിസ്സംഗായ നമഃ
നിരുപാധികായ നമഃ
നിത്യപ്രകാശായ നമഃ
നിശ്ചിന്തായ നമഃ
നിർല്ലക്ഷ്യായ നമഃ 605
നിരന്തരായ നമഃ
നാമരൂപവിഹീനാത്മനേ നമഃ
നിര്യാണയേ നമഃ
നിർഭയായ നമഃ
നിഷ്കളാത്മനേ നമഃ
നായകായ നമഃ
നിർവ്വേദ്യായ നമഃ
നിരാസ്വാദായ നമഃ
നിർഗ്ഗുണത്വാദിവാച്യായ
നിർദ്വംദ്വായ നമഃ
നിരുപദ്രവായ നമഃ
നിർമ്മലാത്മനേ നമഃ
നിരാനന്ദായ നമഃ
നാദാന്തജ്യോതിഷേ നമഃ
നിരംകുശസ്വരൂപായ നമഃ
നേതിനേതി വാക്യാവയയേ
നരശ്യജ്ഞാനവിജ്ഞാനലക്ഷിണേ
നിത്യവിഘ്നനായ നമഃ
നിഷ്പ്രപഞ്ചപൂരായ നമഃ
നിഷ്പ്രപഞ്ചഭ്രമായ നമഃ 625
നിഷ്പ്രപഞ്ചാംബനാഭാസ്യ സ്വഭാവായ നമഃ
നിരേർവ്വായ നമഃ

௨௦ நிஷ வஞ்சுஸந்த்யாகாய நமஃ ௨௦ நிஷ வஞ்சுகஜீவாதவே நமஃ

நிஷ வஞ்சுமானஸநவஸிதாய | நிஷ வஞ்சுகலேபராய
நிஷ வஞ்சுஹேஹாஹாயாய | நிஷ வஞ்சுஙீவாராய
நிஷ வஞ்சுதத்வஞநாய | நிஷ வஞ்சுதவாய
நிஷ வஞ்சுவடாஷாஹாய | நிஷ வஞ்சுககஷ்ராணாய
நிஷ வஞ்சுவஹஷணாய | நிஷ வஞ்சுகஷவஜணாய
நிஷ வஞ்சுஸந்தாஷிவாய | நிஷ வஞ்சுகஹாராஷ்ராய
நிஷ வஞ்சுஸெஷ்விராய | நிஷ வஞ்சுவிவாரணாய
நிஷ வஞ்சுஹேஹஜாஹே | நிஷ வஞ்சுவிஹாராஷ்ராய
நிஷ வஞ்சுஸிவாகராய | நிஷ வஞ்சுஜீவகாய
நிஷ வஞ்சுஜஐஹாதாய | நிஷ வஞ்சுவஹணஜாதவே
நிஷ வஞ்சுகதவஜணாய | நிஷ வஞ்சுரிஹஜநாய நமஃ
நிஷ வஞ்சுஹேஹாஹேதிணே | வஹணஜாநமெகவோயாய
நிஷ வஞ்சுஜவாய | வதமெகாரவாய நமஃ
நிஷ வஞ்சுஹஜாரஹாய | ஜ்ஞாதாய நமஃ
நிஷ வஞ்சுஹாஹாவநாய | வஹாஷாய நமஃ
நிஷ வஞ்சுஹேஹாராஜ்ராய | வகாஹாய நமஃ
நிஷ வஞ்சுராயமாஹிஹே | வாமெஹஹராய
நிஷ வஞ்சுஹேஹாஹேவாய | வாரஹாய
நிஷ வஞ்சுதஹாவநாய | வாரஹேகவே
நிஷ வஞ்சுஹேஹாநிஷ்டாய | வணவாஹஜதாய
நிஷ வஞ்சுஹஷாவகாய | வரிவஹணஜாய

ஓம் ஸர்வேஶாய நம:
ஸாராஸாரவிவர்ஜிதாய
ப்ரஸங்கரஹிதாய
ப்ரஜ்ஞாய
ப்ரஜ்ஞாநகநாய
ப்ரஜ்ஞாநாய
ஸதாநந்தாய
ஸத்யேத
ஸர்வேஷ்டதோய
ஸாகாராய
ஸகுணாய
ப்ரத்யக்ஷாய
ஸதோஹிதாய
ஸஜ்ஞாநாய
ஸஜ்ஜ்யோதிஷே
ஸர்வாஸ்ரவிமோசநாய
ஸாகாராய
ஸர்வதயே
ஸர்வஸத்வாய
ஸர்வஜ்ஞாநாய
ஸர்வஸம்பத்ஸ்வரூபிணே
ஸர்வலோகஸ்வரூபாய
ஸர்வகாரணநிஷ்டாய ஸர்வாய
ஸ்வப்ரகாஶாய
ஸர்வமயாய
ஸர்வப்ரேரகாய
ப்ரத்யக்ஷாய
ஸர்வேஶாய
ஸர்வஸ்வரூபிணே

ஓம் ஸாராஸாரஜ்ஞாநஸம்பந்நாய
ப்ரஸந்நாஸநாய நம:
ஸதாஜ்ஞாநாய
ப்ரஸந்நாய
ஸர்வதேவதாயை
ஸர்வாவஸ்தாஸாக்ஷிஸம்பந்நாய
ஸர்வப்ரகாஶநாய
ஸர்வப்ராணஸ்வரூபாய
ப்ராணவாயுஸ்வரூபிணே
ப்ரஸந்நஸாக்ஷிணே
ஸர்வேஷாய
ஸர்வத்ருஷ்டிலக்ஷணாய
ஸர்வேந்த்ரியஸ்வரூபாய
ஸர்வாவஸ்தாவிலக்ஷிதாய
ப்ரத்யக்ஷஸ்வரூபலக்ஷிதாய
ஸர்வலோகஸாக்ஷிணே
ஸர்வலோகாதிஷ்டாநாய
ஸர்வலோகாதாரஹிதாய
ஸர்வோபாதிவிநிர்முக்தாய
ஸாமாந்யவிஶேஷவிவர்ஜிதாய
ஸர்வேஶாய
ஸர்வப்ரேரிணே
ப்ரணவஸ்வரூபிணே
ஸர்வாதாராய
ஸர்வகதயே
ப்ரபவே
ப்ராணாய
ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபிணே
ஸர்வஸம்விதஸம்பாதகாய

ஒம் ஸுவஞ்நிரோகாய நமஃ
வாவநாய
வரவஸுதெந
வஞ்ஜாய
வரஸேவஷாய
வணாய
வாவவிநாஶநாய
வரஸேவஷாய
வஂமெஸ
வரவாரயெ
வரஸேஷவாகராய
வணஹஸாய
வக்ஷஙாய
வரொரஷாராய
விபாத்ரெந
வ்ராணநாயகாய
வணாவணஸ்வரநிவாய
வநிவநாய
வரவேஷாஶாய
வநிவவணெணகஹஸாய
வாரஶாயிநகவஞ்ஜிநதாய
வரமாஂஸீயநவதெ
வநிவவணஹீநஸாஷா
ஹநஹாய
வரத்துயஸாக்ஷிணெ
வரத்துயரநிவாய
வரஶாஷ்யாவெ
வரொராஸிதிசெத
வரஸேஸெஷாஷாய

ஒம் வாநிவநாணநிவ்ரநதயெ
வ்ராநிஹாஸிகஹீநாய
வ்ராநிஹாஸிகஸாக்ஷிணெ
வாரஶாயிநகரநிவாய
வாரஶாயிநகஸாக்ஷிணெ
வராதீதாய
வ்ராஜ்ஞஸாக்ஷிணெ
வ்ராஜ்ஞஹீநாய
வ்ரதிவாஸுத்ருயீஹீநாய
வாமெஂஷியஸாக்ஷிணெ
வெதவத்ருஜவ்ராயஜமதீஸா
க்ஷிணெ
வாயிஂஷியாஷிஸாக்ஷிணெ
வ்ராஜ்ஞமெதஜஸவஜிநதாய
ஹாவமொவநாஷிரநிவாய
ஹாவமொவநாஷிஸாக்ஷிணெ
ஸுஹவிஷாமெ
ஸுஹஷநிவாய
ஸஹிமெந
ஸாஸுவிவஜிநதாய
ஸுஹஸுஜ்ஞாய (தநாய
ஸுஹவிஷாஸஂஷாய ஸுவ
ஸுஹஸகொஶாய
ஸுஹணெ
ஸுஹமெஷநாய
ஸஹவஷாய
ஸுஹஜ்ஞாநெநகஹஸா
ஸாஸுமொக்ஷவிவஜிநதாய
ஸுஹஜ்ஞாநஜ்ஞயாய

ஓம் ப்ரஹ்மாயிவந்தயெ நமஃ

ப்ரஹ்மாநந்தாய

ப்ராஹ்மணாநுராகாய

பாஸாந்தகாய

ப்ரஹ்மாகாரவ்யக்திவிஷயாய

ப்ரஹ்மஸம்ஸ்திதயெ

ப்ரஹ்மஜ்ஞாநஸ்வரூபாய

ப்ரஹ்மவித்ரூபாய

ப்ரஹ்மவிதெ

ப்ரஹ்மரூபாய

ஸர்வசக்ரவ்யவஸ்திதாய

ஸாத்யஸாத்யாய

ஸௌம்யெப்யாய

ஸ்வரூபாநந்தஸ்வரூபிணெ

ஸ்வரூபதயெ

ஸ்வரூபிணெ

ஸர்வஸாமர்த்யகாய

ஸாவாஸாவக்ஷமாஹீநாய

ஸஹஸ்ரதெ

ஸர்வஸௌக்யகாய

ஸர்வஸம்ஸகாய

ஸாரூபாய

ஸீநிவஸ்திகாய

ஸோக்த்வ ஸோஜ்ஞ ஸோஸரூ

ஸாவநாயக்ஷிதாய (பாய

ஸகலக்ஷிதவிர்த்தாய

ஸாக்ஷாஹீநாய

ஸோக்த்வஸோஜ்ஞஸோஸஸாக்ஷி

ஸ்ரஷாயிஷ்டாநாய (ணெ

ஓம் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரரூபத்வ

க்ஷிணெ நமஃ

ஸவஹீநாய

ஸ்வஸம்விதெ

சராசராய

சரதெ

சராகதெ

சராசாக்ஷெ

சராத்மிநெ

சராசரநயெ

சக்ராசக்ரஸ்வரூபாத்மநெ

சக்ராசக்ரவிஷ்டிதாய

சராத்மநெ

சராதெவாய

சராஷ்டயெ

சரூபகாரணாய

சராநந்தாய

சநாதீதாய

சரூபாஜ்ஞாநவிநாசநாய

சராநாவாய

சநாஜ்ஞாய

சாயாஸாவஸிவஷ்டிதாய

சராஸ்ராவஸாய

சரஸ்செவ்யாய

சராசெரஷ்விநாசநாய

சரஷ்டிரூபஜ்ஞாய

சோக்ஷா கதெ

சரூபமெதநாய. 841

சோக்ஷாசோக்ஷஸ்வரூபாய

ஓம் மித்யாப்ரபஞ்சப்ரகாஶகாய நம:
மஹாவாக்யலக்ஷ்யாய
மஹாவாக்யார்த்தரூபிணே
மஹாஸுகாய
மஹாமூர்த்தயே
மஹாஶப்தவிவர்ஜிதாய
மூலஸ்வரூபாய
மோக்ஷைகஸ்வரூபிணே
மஹாஶப்தார்த்தாய
மாயாஹீநாய
மநோஹராய
மாயாதிஷ்டாநாய
மாயிநே
மாயாவஶங்கராய
மாயாதீதாய
மத்யகதாய
மூர்த்தித்ரயவிலக்ஷணாய
மாயாவஶ்யாய
மஹத்தத்வஸஹாய
மாதவாய
மாயாகார்யஸாக்ஷிணே
மாத்ஸர்யாதிவிவர்ஜிதாய
மத்யஸ்தாய
மந்த்ரஸாத்யாய
மஹாப்ரளயஸாக்ஷிணே
மாணிக்யவத்ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிஷே
மநஸ்ஸாக்ஷிணே
மஹாகீர்த்தயே
மாத்ஸர்யஸாக்ஷிணே
மாத்ஸர்யஹீநாய
மதவிவர்ஜிதாய
மோஹஹீநாய
மோஹஸாக்ஷிணே
மாயாவிநே
மதஸாக்ஷிணே

ஓம் ம்ருகத்ருஷ்ணாஸத்ருஶஜகததிஷ்டாநாய
மலரஹிதாய
மாயாப்ரதிபிம்பிதஸாக்ஷிணே
மாநஹீநாய
யாஜமாநவிஹீநாய
யஜ்ஞரூபாய
யஜமாநாய
யோகரூபாய
யோகவிதீஶ்வராய
யஜநயாஜநரூபாய
யஜநயாஜநஸாக்ஷிணே
ராகஹீநாய
ராகஸாக்ஷிணே
ரம்யாய
ரூபப்ரபஞ்சஸாக்ஷிணே
ரஜ்ஜுஸர்பஜகத்ஸாக்ஷிணே
ரஸஸாக்ஷிணே
ரஸாய
லக்ஷ்யாலக்ஷ்யஸ்வரூபாய
லக்ஷ்யாலக்ஷ்யவிவர்ஜிதாய
லக்ஷணத்ரயஹீநாய
லோபவ்ருத்திவிவர்ஜிதாய
லக்ஷ்யாய
லக்ஷ்யாலக்ஷ்யஸாக்ஷிணே
லோபஸாக்ஷிணே
லக்ஷணத்ரயவிஜ்ஞாதாய
லயஹீநாய
லயாய
வ்ருத்திஶூந்யஸ்வவர்த்மநே
வயோவஸ்தாவிவர்ஜிதாய
விஶ்வாதீதாய
விஶ்வஸாக்ஷிணே
வர்ணாஶ்ரமவிவர்ஜிதாய

𑍐 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌸𑍇
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌾𑌯
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯
𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌯
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌯
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌵𑍇𑌦𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇
𑌵𑌾𑌗𑍍𑌮𑍀𑌨𑌾𑌯
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇
𑌵𑌚𑌨𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯
𑌵𑌚𑌨𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯
𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑍇
𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌦𑍂𑌰𑌾𑌯
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍇
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑍁𑌜𑍇

𑍐 𑌵𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌦𑍃𑌶𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌾
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌯
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯
𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌯
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯
𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯
𑌶𑍋𑌭𑌨𑌾𑌶𑍋𑌭𑌨𑌾𑌯
𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌸𑌦𑍃𑌗𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌾
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍇 (𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌶𑍇𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌾𑌯
𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌯
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇
𑌶𑌰𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌯
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍇
𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌶𑍈𑌵𑌾𑌗𑌮𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌾𑌯
𑌶𑌶𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑌦𑍃𑌗𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌯
𑌷𑌡𑌾𑌧𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯
𑌷𑌟𑍍𑌕𑍋𑌶𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌷𑌡𑍂𑌰𑍍𑌮𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌷𑌡𑌾𑌧𑌾𑌰𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌷𑌟𑍍𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌯
𑌷𑌣𑍍𑌮𑌤𑌾𑌤𑍀𑌤𑌾𑌯
𑌷𑌡𑌾𑌧𑌾𑌰𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇

ஓம் ஷட்த்ரிம்ஶாதெஸைகஸஹஸ்ர
விதெ
ஸதஸத்ஷெதஹீநாய
ஸங்கல்பரஹிதாய
ஸதாவிசாரஸாராய
ஸவெத்ஸ்யவிவர்ஜிதாய
ஸர்வாய
ஸச்சிதாநந்தாய
ஸாக்ஷ்யஸாக்ஷிவர்ஜிதாய
ஸர்வகாரணஸாராய
ஸர்வஸம்பந்தவர்ஜிதாய
ஸம்வெதஸாராய
ஸர்வஸ்வாதாராஸ்பதாய
ஸர்வஶ்வராய
ஸர்வஸாக்ஷிணெ
ஸர்வாநந்தஸ்வரூபாய
ஸர்வஸாராய
ஸாக்ஷிஹீநாய
ஸதாஶிவாய
ஸதோதிதாய
ஸர்வகர்த்ரெ
ஸர்வகாய
ஸநாதநாய
ஸந்நாத்ராய
ஸஶ்வநாய
ஸர்வவ்யாபிநெ
ஸர்வவிலக்ஷணாய
ஸர்வாதீதாய
ஸர்வஹெது
ஸர்வபொதவிவர்ஜிதாய
ஸர்வாதீதாய
ஸர்வாரம்பாய
ஸ்வபாவாய
ஸர்வவாரியெ

ஓம் ஸாம்பாய நம:
ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிஷெ
ஸ்வப்ரகாஶஸ்திதாய
ஸ்வஸ்வரூபெ
ஸ்வப்ரகாஶ...
ஸ்வாய
ஸ்வஸங்கல்ப ஸர்வஸாக்ஷிணெ
ஸர்வஶாநாய
ஸர்வஶக்தாய
ஸ்வதந்த்ராய
ஸர்வஶக்திமதெ
ஸத்யஸாக்ஷிணெ
ஸர்வாக்ஷஸாக்ஷிணெ
ஸகல்பிதவர்ஜிதாய
ஸமநஸாக்ஷிணெ
ஸ்வராநந்தாய
ஸ்வப்நஸாக்ஷிணெ
ஸவிகல்பநாஸாக்ஷிணெ
ஸுஷுப்திரஹிதாய
ஸுஷுப்திவ்யஷ்டிஹீநாய
ஸத்தாஸத்வஸாரவிணெ
ஸர்வவிகல்பநாஹிதாய
ஸர்வகஞ்சுகதெ
ஸர்வவிகல்பநாஸாக்ஷிணெ
ஸச்சிதாநந்தவர்ஜிதாய
ஸர்வாநந்தாஹவராய
ஸர்வாநந்தாஹவஸாக்ஷிணெ
ஸத்ர்யாத்ர்யகுணாயார
ஸகுணீநாய
ஸர்வஸங்கல்பரஹிதாய
ஸர்வஸங்கல்பஸாக்ஷிணெ
ஸர்வஸம்ஜ்ஞாவிஹீநாய
ஸர்வஸம்ஜ்ஞாநிஸாக்ஷிணெ
ஸாம்வ்யாவிகர்ஷாய

ஓம்ஸர்வஶக்த்யுபப்ரும்ஹிதாய ஓம்ஸந்தோஷாய நம:

ஸவாஸநாய
ஸ்வயம்ப்ரஹ்மணே
ஸர்வாவஸ்தாய
ஸம்ஶாந்த[illegible]
ஸி[illegible]ஹஸ்த[illegible]
ஸ[illegible]ாய
ஸர்வ[illegible]ஜ்ஞ[illegible]ாய
ஸா[illegible]ாய
ஸர்வகுணாதீதாய
ஸாக்ஷிபூதாய
ஸ்வாநந்தாய
ஸர்வவித்வராய
ஸர்வவாச்யவிவர்ஜிதாய
ஸகலநிஷ்கலரூபாய
ஸகலநிஷ்கலஸாக்ஷிணே
ஸர்வவ்ருத்திவிஹீநாத்மநே
ஸர்வஸித்திவிவர்ஜநாய
ஸர்வஶாஸ்த்ரஸித்தாந்தாய
ஸர்வஸத்த்வாந்தர்விக்ரஹாய
ஸ்வாநந்தஹ்ருதயைகாக்ஷராய
ஸர்வவிதாநஸாய
ஸ்வதந்த்ரஜகத்ஸாக்ஷிணே
ஸ்வக்ருதே
ஸூக்ஷ்மயதயே
ஸ்தாய
ஸ்திரஸாராய
ஸர்வலக்ஷணநமநாய
ஸக்ருத்விபாதாய
ஸம்ஶாந்தாய
ஸூர்யாய
ஸூர்யாதிஸாக்ஷிணே
ஸத்யாய
ஸூக்ஷ்மாய
ஸங்கஹீநாய
ஸர்வப்ரத்யயஸாக்ஷிணே
ஸர்வாரம்பாய
ஸர்வத்ருஶ்யவிவர்ஜிதாய
ஸ்வப்ரகாஶாய
ஸதாநந்தாய
ஸர்வப்ராணிஸ்தேநாஹாராய
ஸாயாவ்ரியாய
ஸாயுஜ்யாய
ஸாத்வஸாத்வவிவர்ஜிதாய
ஸந்தோஷாத்ருப்தவாநாய
ஸாயாஸ்வர்ணத்ருஷ்டீவகாய
ஸர்வஜ்ஞாய
ஸர்வஸம்பூர்ணாய
ஸர்வஸந்தோஷஸாக்ஷிணே
ஸம்ஸாரார்ணவநிஸ்தாரஸ்த்ரீ
கரணகளஶாய
ஸ்வாத்மாநந்தகணீபூததப
ஸ்யாத்யாநந்தஸந்ததயே
ஹம்ஸஹீநாய
ஹம்ஸஸாக்ஷிணே
ஹிரண்யகர்ப்பஸாக்ஷிணே
ஹிரண்யகர்ப்பரூபாய
ஹேயோபாதேயவர்ஜிதாய
ஹம்ஸஸந்தோயரூபாய
ஹர்ஷஶோகஸாக்ஷிணே
ஹம்ஸஸந்த்ருப்திவாத்யாய
ஹம்ஸாய
ஹம்ஸஜாவநாய
க்ஷேத்ரஜ்ஞஸாக்ஷிணே
க்ஷராக்ஷரவிவர்ஜிதாய
க்ஷாந்திஸ்த்திதஸந்தோஹாய
க்ஷாந்திஹீநஸந்தோஷாய
க்ஷேத்ரஜ்ஞாய
க்ஷேத்ரரூபிணே
க்ஷேத்ரவிஷ்ணாநாய
க்ஷேத்ராக்ஷராதிவிஷ்வர்ணாக
ஸாக்ஷிணே
க்ஷாந்தாய நம: 1111

KOVILOOR MADALAYAM 1907 KOVILOOR KARAIKUDI